

ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ ΣΤΑ ΛΕΥΚΑ ΚΕΛΙΑ ΤΟΥ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ

- Δημήτρης Κουφοντίνας από 18/9
- Χριστόδουλος Ξηρός από 25/9
- Ηρακλής Κωστάρης από 2/10
- Σάββας και Βασίλης Ξηρός από 9/10
- Χρήστος Τσιγαρίδας από 12/10
- Αλέκος Γιωτόπουλος από σήμερα

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 351 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 16 ΟΚΤΩΒΡΗ 2004

0.80 ΕΥΡΩ

ΚΤΗΝΩΔΙΑ

- ◆ Ο υπουργός Δικαιοσύνης προσπαθεί να περισώσει το κτηνώδες ειδικό καθεστώς κράτησης-εξόντωσης των πολιτικών κρατούμενων.
- ◆ Κρίσιμη η κατάσταση της υγείας του Δημήτρη Κουφοντίνα.
- ◆ Υποχρεωτική σίτιση του απεργού πείνας ζητάει από τους γιατρούς ο προϊστάμενος της Εισαγγελίας Αθήνας.
- ◆ Αρνούνται οι απεργοί πείνας τις λύσεις-μπαλώματα στις οποίες προχώρησε το υπουργείο.
- ◆ Λύση εδώ και τώρα απαιτεί το κίνημα αλληλεγγύης.

■ Μαύρη τρύπα

Καθώς πλησιάζουμε στο τέλος της χρονιάς όλο και πιο εδραία γίνεται η πεποίθηση στο οικονομικό επιτελείο της κυβέρνησης ότι η μαύρη τρύπα θα είναι τεράστια.

Στο οκτάμηνο Γενάρης - Αύγουστος 2004, για το οποίο υπάρχουν απολογιστικά στοιχεία, τα καθαρά έσοδα του προϋπολογισμού αυξήθηκαν με ρυθμό 4,4% έναντι στόχου 8,5%. Δεν υπάρχει, λοιπόν, καμιά περίπτωση να πιαστεί ο ετήσιος στόχος των 40,7 δισ. ευρώ στο τετράμηνο που απομένει.

Αυτή η μαύρη τρύπα, βέβαια, θα κλείσει με νέο δανεισμό, η εξυπηρέτηση του οποίου θα βαρύνει το 2005 και τις επόμενες χρονιές. Έτσι, τα πράγματα γίνονται ακόμα πιο δύσκολα για την κυβέρνηση Καραμανλή, η οποία έχει αποφασίσει να υλοποιήσει νέες προκλητικές φοροαπαλλαγές στο κεφάλαιο. Πού θα οδηγηθεί; Εδώ τα πράγματα είναι μονόδρομος για μια κυβέρνηση ταγμένη στην υπηρεσία της κεφαλαιοκρατίας. Θα καταρτίσει έναν προϋπολογισμό περισσότερο ανάλητο ταξικά σε σχέση με το προσχέδιο που δόθηκε πρόσφατα στη δημοσιότητα. Και βέβαια, θα ρίξει» και έκτακτα μέτρα, όταν θα έχει «καθαρίσει» με την προεδρική εκλογή.

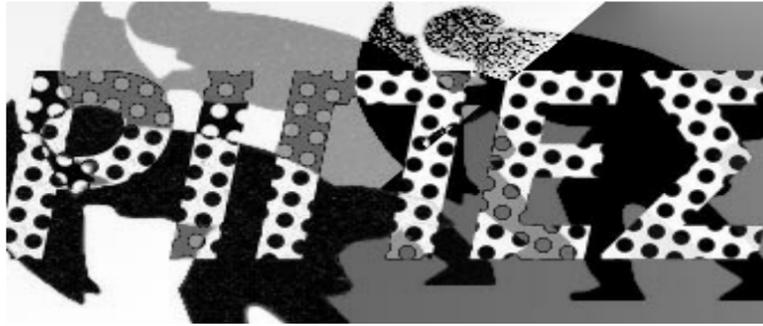
■ Τους ξέφυγε η απογραφή

Επικίνδυνες διαστάσεις παίρνει η ιστορία με τη δημοσιονομική απογραφή που ξεκίνησε η κυβέρνηση της ΝΔ. Κλιμάκιο της Eurostat έρχεται και πάλι στην Ελλάδα, με σκοπό να επεκτείνει την έρευνα στους κρατικούς προϋπολογισμούς πριν το 2000, προκειμένου να διαπιστώσει αν τα στοιχεία που έδινε τότε η κυβέρνηση Σημίτη ήταν ειλικρινή ή «μαϊμούδια». Επειδή ξένοι παράγοντες άρχισαν να λένε ότι ενδεχομένως η Ελλάδα να μπήκε κάλπικα στην ΟΝΕ, η κυβέρνηση θορυβήθηκε και ο Αλογοσκούφης αναγκάστηκε να κάνει δήλωση, ότι η Ελλάδα μπήκε στην ΟΝΕ με το σπαθί της.

Ο Αλογοσκούφης ήδη κατηγορείται και στο εσωτερικό της ΝΔ ότι συμπεριφέρεται σαν μαθητευόμενος μάγος και ότι τα θαλάσσωσε εντελώς με την απογραφή, χάνοντας τον έλεγχο.

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ <<Κ>>

● Η υψωμένη γροδιά του Χρήστου Τσιγαρίδα, λίγο πριν χαθεί από τα μάτια μας παίρνοντας το δρόμο για το υπόγειο κελί του ●●● Το πείσμα του Δημήτρη Κουφοντίνα, που αρνείται να δεχτεί οποιαδήποτε ιατρική στήριξη, μολονότι ανά πάσα στιγμή μπορεί να πέσει σε κώμα ●●● Η απεργία πείνας του βαριά άρρωστου Τσιγαρίδα ●●● Αλλά και του Σάββα Ξηρού, με τα μύρια όσα προβλήματα ●●● Εικόνες ενός άλλου κόσμου, μακριά από τα φώτα της δημοσιότητας ●●● Εικόνες των οποίων δεν γίνεται κοινωνός ο ελληνικός λαός ●●● Στο δικό του οπτικό πεδίο τοποθετείται μόνο το lifestyle ●●● Ακκιζόμενοι διάττοντες αστέρες της υποκουλτούρας και νταβραντισμένοι αστοί νιγμένοι στην κόκα και τις αμφεταμίνες ●●● Σταρλετίτσες που φτιάχνουν καριέρα γυρίζοντας από κρεβάτι σε κρεβάτι ●●● Ένας κόσμος διεφθαρμένος, άχρηστος, παρασιτικός, που ζει ρουφώντας το δικό μας αίμα ●●● Οι εικόνες των

αγωνιζόμενων εγκλείστων είναι απομεινάρι του παρελθόντος, λένε πολλοί ●●● Δεν αξίζει τον κόπο, δεν βγαίνει τίποτα, ψιθυρίζουν άλλοι με τη θλίψη ζωγραφισμένη στο πρόσωπο και την απογοήτευση να τους έχει κόψει τα πόδια ●●● Λάθος, μέγα λάθος ●●● Αυτές οι εικόνες είναι εικόνες του παρόντος και του μέλλοντός μας ●●● Ειδικά του μέλλοντός μας ●●● Δεν μπορεί η βαρβαρότητα να παίζει το ρόλο κοινωνικού συμβόλαιου ●●● Η βαρβαρότητα φέρνει την εξέγερση ●●● Χτες εκεί, σήμερα εδώ, αύριο

κάπου αλλού ●●● Το «πού» δεν μετριέται με τις επιθυμίες μας ●●● Το «πότε» δεν μετριέται με τον βιολογικό μας κύκλο ●●● Ζόρικες εποχές για ήρωες, λένε κάποιοι, καλοπροαίρετα ●●● Αλίμονο στους λαούς που έχουν ανάγκη από ήρωες, μας είχε προειδοποιήσει ο Μπρεχτ ●●● Κάτι πολύ σημαντικό μας άφησε ως παρακαταθήκη ο μεγαλοφυής Αλσατός ●●● Με σίχους μας το 'χε πει και ο δικός μας, ο μαρμαρα-Κώστας ο Βάρναλης ●●● Κι αν είν' ο λάκος σου πολύ βαθύς, χρέος με τα χέρια σου

να σηκωθείς ●●● Και στις πιο βαρβαρές εποχές, κάποιος πρέπει να λέει την αλήθεια ●●● Ήταν η συμβουλή του διαφωτιστή πριν δυο και κάτι αιώνες ●●● Εμείς δυστυχώς αποφεύγουμε όχι να πούμε, αλλά έστω να αντικρίσουμε την αλήθεια ●●● Βλέπουμε τη βαρβαρότητα και αναζητούμε καταφύγιο στο οικιακό άσυλο και στις μικρές-πολύ μικρές-παρέες ●●● Αυτό είναι ντροπή ●●● Κι αυτή τη ντροπή μας θυμίζει η σηκωμένη γροδιά του Τσιγαρίδα και ο αποσκελετωμένος Κουφοντίνας στο κρεβάτι του Γενικού Κρατικού ●●● Δεν μας βάζουν μεγάλα καθήκοντα ΣΗΜΕΡΑ ●●● Δεν μας ζητούν να συμφωνήσουμε με τη δράση τους ●●● Δεν μας ζητούν καν να κατανοήσουμε αυτή τη δράση ●●● Μολονότι πολλοί και την έχουμε κατανοήσει και την έχουμε εντάξει στο ιστορικοπολιτικό της πλαίσιο ●●● Να βάλουμε φρένο στην κρατική βαρβαρότητα μας ζητούν ●●● Ούτε αυτό; ●

◆ Το Ζέπελιν εξακολουθεί να κάνει πτήσεις στον αττικό ουρανό. «Για ιδιωτικούς λόγους», λέει η κυβέρνηση, συμπληρώνοντας ότι οι κάμερες δεν λειτουργούν. Δεν μας είπε, όμως, και αν κατέβηκαν από το αερόπλοιο. Ουδείς είπε ότι το Ζέπελιν είναι «ξαρμάτωτο». Επομένως, ουδείς μπορεί να εγγυηθεί ότι οι κάμερες δεν τραβάνε... «για ιδιωτικούς λόγους». Ο νοών νοεΐτω.

◆ Άλλους δυο φακέλους που αφορούν προμήθειες οπλικών συστημάτων έστειλε στον προϊστάμενο της Εισαγγελίας Πλημμελειοδικών (και αυτός τους ανέθεσε σε εισαγγελέεις για έρευνα) ο γενικός γραμματέας του υπουργείου Εθνικής Άμυνας, πρώην εισαγγελέας, Γ. Ζορμπιάς. Ο εν λόγω πρώην εισαγγελέας είναι γνωστός και για τη δικομανία του και για το αντιπασοκικό του μένος. Έτσι που ενεργεί, όμως, ως ταύρος εν υλοπρωλείω, μπορεί να του κάνει μεγάλη ζημιά του Καραμανλή. Να ξεφύγει εντελώς από τον έλεγχο η κατάσταση και να μη μπορεί να τη συμμαζέψει. Γιατί, βέβαια, δεν

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

μπορεί να συστήνει διαρκώς Εξεταστικές Επιτροπές για τις αγορές οπλικών συστημάτων. Δεν είναι μόνο η συναίνεση που θέλει να έχει με το ΠΑΣΟΚ, είναι και οι μεγαλομεσάζοντες των εταιριών όπλων (Λιακουδάκος και σία) που ενοχλούνται σφόδρα από την ανακίνηση τέτοιων ζητημάτων.

◆ Η Μόργκαν Στάνλεϊ «σιγουρέψει» τις προβλέψεις της μετά τη δημοσιοποίηση του προσχέδιου του ελληνικού κρατικού προϋπολογισμού. Προβλέπει ότι το έλλειμμα θα κινηθεί σε επίπεδα πάνω από το 3% (το δεύτερο χειρότερο στην ευρωζώνη, μετά την Πορτογαλία). Η κυβέρνηση,

βέβαια, μιλάει για 2,8%, αλλά οι εκτιμήσεις του διεθνούς χρηματοπιστωτικού οίκου δεν τσιμπάνε. Σημασία έχει και μια γενικότερη εκτίμηση της Μόργκαν Στάνλεϊ. Προβλέπει μείωση του γενικού δημοσιονομικού ελλείμματος της ευρωζώνης στο 2,6% του ΑΕΠ, από 2,9% που προβλέπεται για το 2004, με βάση την πρόβλεψη ότι ο ρυθμός ανάπτυξης θα πέσει στο 1,7% από 1,9%. Δεν αποκλείει, όμως, και το ενδεχόμενο μιας ανώμαλης προογνώσεως της οικονομίας στην ευρωζώνη, οπότε τα ελλείμματα θα διευρυνθούν.

◆ Ιστορική άγνοια; Δεν δικαιολογείται με τίποτα. Γι'

αυτό μείναμε με την απορία, διαβάζοντας στη δήλωση του Αλέκου Γιωτόπουλου, ότι «η Γερμανία οικοδόμησε μεταπολεμικά την δικαιοσύνη της ενώ στη Δημοκρατία μας τριάντα χρόνια μετά την πτώση της χούντας, η Δικαιοσύνη μας, στις

ανώτερες βαθμίδες της, στελεχώνεται στις καίριες θέσεις από δικαστικούς λειτουργούς που υπηρέτησαν τη χούντα». Καμιά αντίρρηση για την Ελλάδα, αλλά σε... «υγιείς δημοκρατικές βάσεις» η Δικαιοσύνη της Γερμανίας; Θα σηκωθούν οι δολοφονημένοι του Σταμχάιμ και θα μας κυνηγήνε. Ξεχάσαμε τα ειδικά «αντιτρομοκρατικά» καθεστώτα, τους απανωτούς νόμους, το κυνήγι μαγισσών, τις συλλήψεις ακόμα και συνηγόρων υπεράσπισης, τα έκτακτα δικαστήρια, τα λευκά κελιά; Ξεχάσαμε την «χαμένη τιμή της Καταρίνα Μπλουμ»; Ξεχάσαμε την διά νόμου απαγόρευση του κομμουνισμού; Ελε- ος!

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Έχω πολύ μεγάλη ευαισθησία στα θέματα αυτά. Και το έχω αποδείξει. Η καταπολέμηση της τρομοκρατίας δεν πρέπει να αποτελέσει αφορμή για περιορισμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Μιχάλης Χρυσοχοϊδής
Απάντηση στην ερώτηση: Αν ο Κουφοντίνας σας έστειλε μια επιστολή που αφορούσε, για παράδειγμα, τα δικαιώματά του στη φυλακή, θα τη διαβάζατε;

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Η πρόεδρος της δίκης του ΕΛΑ κατόρθωσε να επιβάλει 4.500 χρόνια ποινές χωρίς να παρουσιαστεί ούτε ένα στοιχείο στη δίκη έστω για τα προσηχήματα

Ριζοσπάστης

Τώρα, έχουμε τους «νταβατζήδες» που ξόρκισε -και απείλησε- μεταξύ кемπάπ και ευθυμίας ο σημερινός πρωθυπουργός. Όμως, το παιχνίδι παίζεται με σημαδεμένα χαρτιά. Όπως σε όλες τις χώρες του (καπιταλιστικού) κόσμου, έτσι και στην Ελλάδα, τα

τρομακτικά μέτωπα πίεσης ζουν και βασιλεύουν. Θα υπάρχουν εσαεί, εφόσον κάποιοι -λίγοι, ελάχιστοι- συσσωρεύουν χρήμα και αρύονται δύναμη από αυτό... Όμως, ας μην υπάρχουν ψευδοσθήσεις: Οι επικυρίαρχοι -είτε ως «νταβατζήδες» είτε ως κίλερ με σμόκιν- δεν θα παύσουν να υπάρχουν... Γνωστά αυτά. Αλλά δεν βλέπτε η υπόμνηση. Ιδία όταν λιπαίνονται αδιάκοπα -και σχεδόν πανταχόθεν- οι ψευδοσθήσεις...

Γ. Τριάντης (Ελευθεροτυπία)
Υπουργοί της σημερινής κυβέρνησης και επικεφαλής κρατικών Οργανισμών, αναπτύσσουν περιέργες σχέσεις με διαπλεκόμενους, αλλά και με απατεώνες του κοινού Ποινικού Δικαίου. Κάποιοι εξακολουθούν να δίνουν αναθέσεις δημοσίων έργων και κρατικών προμηθειών σ' εκείνους που ο πρωθυπουργός αποκαλεί «νταβατζήδες» της Διαπλοκής!..

Αδέσμευτος Τύπος (Ριζού)
Αστυνομικοί που δέρνουν, βρίζουν, στέλνουν στο νοσοκομείο ή στα κρατητήρια πολίτες χωρίς

λόγο, αλλά είτε δεν ελέγχονται καν είτε «πικωρούνται» με ποινές... 40 ευρώ. Αυτή η θλιβερή εικόνα περιγράφεται στο πόρισμα του Συνηγόρου του Πολίτη, που επιλέγει τον όρο «απογοήτευση» για να χαρακτηρίσει τον απολογισμό της πενταετούς επαφής του και με τα εσωτερικά όργανα ελέγχου της Ελληνικής Αστυνομίας.

Νέα
Όσοι κατηγορούν την Κυβέρνηση για αδράνεια, μάλλον δεν έχουν επιγνώση τι σημαίνει φιλελεύθερη πολιτική. Σημαίνει αυτά ακριβώς που εξήγησε ο κ. Αλο-

γοσκούφης: λιγότερο κράτος, λιγότερες δαπάνες, λιγότεροι φόροι, περισσότερα κίνητρα για τον ιδιωτικό τομέα.

Εστία

Το πετρέλαιο θέρμανσης πάει από 45 λεπτά το λίτρο. Κάψιμα, συγκοινωνίες, ταξί και ένα σωρό προϊόντα και υπηρεσίες ακριβότερα εξαιτίας της ανόδου της τιμής του μαύρου χρυσού. Σοβαρή πίεση δέχεται ο οικογενειακός προϋπολογισμός σε συνδυασμό με την πιο αυστηρή εισοδηματική πολιτική του 2005.

City Press

■ Κυπριακό: Απεγνωσμένη άμυνα Παπαδόπουλου

Την ώρα που η Κομισιόν αποφασίζει να εγγράψει στον κοινοτικό προϋπολογισμό του επόμενου έτους πρόσθετες δαπάνες συνολικού ύψους 114 εκατ. ευρώ, για την «οικονομική ανάπτυξη της τουρκοκυπριακής κοινότητας», η ελληνοκυπριακή κυβέρνηση προσπαθεί απεγνωσμένα να αμυνθεί, με ψευτοαπειλές και ψευτοαξιώσεις.

Παπαδόπουλος, Χριστόφιας και Ιακώβου, με ταυτόχρονη δηλώσεις τους, «αξιόνομη» την αναγνώριση της Κυπριακής Δημοκρατίας από την Τουρκία, πριν από τη σύνοδο κορυφής των «25» στις 17 Δεκέμβρη. Ο Παπαδόπουλος έθεσε το θέμα στο Ελσίνκι και βρήκε ανταπόκριση από την πρόεδρο της Φινλανδίας Τάρια Χάλονεν, ενώ ο Ιακώβου έθεσε μια σειρά ζητήματα στο Συμβούλιο γενικών υποθέσεων που συνεδρίασε στο Λουξεμβούργο και ασχολήθηκε για πρώτη φορά επίσημα με την εισήγηση της Κομισιόν για την έναρξη ενταξιακών διαπραγματεύσεων με την Τουρκία.

Η λέξη «βέτο», πάντως, δεν ακούστηκε από ελληνοκυπριακά χείλη, ενώ η ελληνική κυβέρνηση σφουρίζει αδιάφορα και έχει ξεχάσει εκείνα τα παλιά ηρωικά περί «συναπτόφρασης», «εθνικής στρατηγικής» και τα παρόμοια. Η Αθήνα έχει ξεκαθαρίσει ότι δεν συνδέει τις σχέσεις ΕΕ-Τουρκίας με το Κυπριακό και το πολύ να στηρίξει την «αξίωση» της Λευκωσίας, χωρίς σε καμιά περίπτωση να απειλήσει με βέτο και να οδηγηθεί σε ρήξη με τις μεγάλες ευρωπαϊκές δυνάμεις.

Εκείνο που κάνει η Λευκωσία είναι να προσπαθεί να διερευνήσει τις προθέσεις των ηγετριών δυνάμεων της ΕΕ, γνωρίζοντας ότι έτσι κι αλλιώς η Τουρκία δεν είναι και τόσο ευπρόσδεκτη στην ΕΕ (για λόγους που δεν έχουν να κάνουν ούτε με το Κυπριακό ούτε με τα δημοκρατικά δικαιώματα, αλλά με το φόβο ενός μαζικού κύματος μετανάστευσης από την Τουρκία προς την ΕΕ). Αν οι ευρωπαϊκές μεγάλες δυνάμεις θέλουν να στριμώξουν την Τουρκία και ενδεχομένως να προκαλέσουν και ναυάγιο στις διαπραγματεύσεις (σ' αυτή τη φάση), τότε μπορεί να γίνει δεκτή η «αξίωση» της Αγκυρας. Μπορεί, όμως, αυτή η «αξίωση» να παρακαμφθεί και με κάποιον ελιγμό της κυβέρνησης Ερντογάν, οπότε η Λευκωσία θα βρεθεί μ' ένα άδειο σακί στα χέρια.

Στον αστερισμό των νταβατζήδων

Περισσότεροι από δύο εκατομμύρια Έλληνες ζουν κάτω από το όριο φτώχειας, σύμφωνα με έρευνα του ΕΚΚΕ, που έγινε με βάση το μοντέλο της Eurostat. Οι άνθρωποι αυτοί ζουν στο όριο της επιβίωσης, αλλά η έρευνα δεν μας λέει πόσα ακόμη εκατομμύρια ζουν λίγο πάνω από αυτό το όριο. Προφανώς η φτώχεια σκέτη (και όχι κάτω από το όριο) θεωρείται αρετή και όσοι ζουν σ' αυτή πρέπει να αισθάνονται ευτυχημένοι.

Είδατε μήπως καμιά συζήτηση σε επίπεδο αρχηγών γ' αυτή την έρευνα; Εγραψαν μια μέρα οι εφημερίδες, έδωσε και κάποιες απαντήσεις στο πρεσβούριο ο κυβερνητικός εκπρόσωπος και αυτό ήταν. Πάει, την έχουμε ήδη ξεχάσει την έρευνα, όπως και άλλες ανάλογες στο παρελθόν. Αλλωστε, ο λαλίστατος και άκρως σοβαρός Θ. Ρουσόπουλος αποφάνθηκε πως το πρόβλημα της φτώχειας είναι παγκόσμιο και πως η κυβέρνηση εργάζεται πυρετωδώς για την εξάλειψή του, με πρώτο βήμα τον... αναπτυξιακό νόμο! Για τη φτώχεια είναι η συζήτηση, τα συμφέροντα των καπιταλιστών θυμάται η κυβέρνηση.

Και με τί ασχολείται η πολιτική ζωή; Οι νταβατζήδες είναι το τοπ θέμα της εβδομάδας. Την είπε ή δεν την είπε την κακιά τη λέξη ο Καραμανλής την ώρα που καταλάωνε το τρίτο διπλόπλο σε γνωστό σουβλατζίδικο του Μοναστηρακιού; Ταιριάζει ή δεν ταιριάζει αυτή η φρασολογία στον πρωθυπουργό; (Ο μακαρίτης ο θεός του ελεγε χειρότερα, αλλά ας το αφή-

σουμε καλύτερα αυτό). Και ο Κεφαλογιάννης που ονομάτιζε τους τρεις από τους πέντε νταβατζήδες; Ενήργησε σωστά ή διέπραξε γκάφα;

Ο καυγάς από το πολιτικό επίπεδο πέρασε στα έντυπα των νταβατζήδων. Μπόμπολας κατά Αλαφούζου, Αλαφούζος κατά Λαμπράκη, ο Τεγόπουλος στη μέση και πάει λέγοντας. Νέο ταράκουλο στην κυβέρνηση. Τη μια μέρα ο Αντώνιος δηλώνει ότι πρόκειται για πόλεμο επιχειρηματικών συμφερόντων και την άλλη ο Ρουσόπουλος τον αδειάζει σαν σάκι με πατάτες δηλώνοντας ότι δεν πρόκειται για σύγκρουση επιχειρηματικών συμφερόντων, αλλά για ανταλλαγή πολιτικών απόψεων ανάμεσα σε εφημερίδες!

Νάσου στη μέση και η Εξεταστική Επιτροπή για τις προμήθειες κάποιων οπλικών συστημάτων. Λίγο πριν οι δυο αντίπαλοι διασταυρώσουν τα ξίφη τους στην εθνική αρένα της πλατείας Συντάγματος, Μαξίμου και Χαριλάου Τρι-

κούπη επικοινωνήσαν, τα είπαν, τα συμφωνήσαν: οι δυο αρχηγοί θα απόσχουν από τη συζήτηση, για να μη της δώσουν κύρος με την παρουσία τους. Εμειναν έτσι να μονομαχούν από τη μια ο Ακης με τον Γιάννο και από την άλλη ο Σπήλιος. Σικέ έμοιαζε η μονομαχία, μέχρι που την αγρίεψε λίγο ο Σπήλιος, αλλά επενέβησαν οι πιο ψύχραιμοι και τα πνεύματα ηρέμησαν. Είναι τόσο σημαντική αυτή η Εξεταστική που δεν βρίσκουν βουλευτές για να τη στελεχώσουν. Κάποιοι φιλομπατίρηδες της επαρχίας προσφέρθηκαν, αποβλέποντας στην έξτρα αμοιβή που υπάρχει για κάθε συνεδρίαση. Το φινάλε το γνωρίζουμε: τέσσερα κόμματα, τέσσερα διαφορετικά πορίσματα, πολιτικός θόρυβος λίγων ημερών και γεια σας. Υπάρχουν πολιτικές ευθύνες, θα πει η πλειοψηφία, αλλά δεν υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις ποινικών ευθυνών, για να συστήσουμε προανακριτική επιτροπή και να φτάσουμε σε παραπο-

μπές στο ειδικό δικαστήριο που προβλέπει το Σύνταγμα για τους υπουργούς.

Ο Γιωργάκης δεν καταλάβαμε, τί άποψη έχει τελικά; Θεωρεί ότι η ΝΔ θέλει να θέσει σε πολιτική ομηρία το ΠΑΣΟΚ ή όχι; Αν ναι, τότε πώς προτείνει στην κυβέρνηση κλάδο ελαίας και την καλεί να οδηγηθεί μαζί του σε εξεύρεση συναινετικής λύσης για την προεδρία της Δημοκρατίας; Γίνεται να σου κατηγορούν κορυφαία στελέχη για λαμογίες, να στέλνουν κάθε βδομάδα από δυο φακέλους στον εισαγγελέα (ο Ζορμπάς νομίζει ότι είναι ακόμα προϊστάμενος της Εισαγγελίας και όχι γενικός γραμματέας του υπουργείου Άμυνας) και εσύ να ζητάς συναίνεση;

Δεν είναι τόσο μαλάκας (όσο δείχνει) ο Γιωργάκης. Ξέρει καλά ότι πολύ δύσκολα θα σηκώσει τρίτη εκλογική ήττα μέσα σ' ένα χρόνο και εκείνο που τον ενδιαφέρει αυτή τη στιγμή είναι να πετύχει μια συναίνεση με τον Καραμανλή πάνω σ' αυτό το ζήτημα. Ο Καραμανλής, από την άλλη, θέλει το συναινετικό κλίμα, γιατί η κυβέρνησή του είναι αντιμέτωπη με τεράστιες οικονομικές δυσκολίες και αντιμετωπίζει ήδη προβλήματα με εργαζόμενους επιχειρήσεων. Φοβάται πως ένα κύμα κοινωνικών αντιδράσεων δεν μπορεί να το αντιμετωπίσει μόνη της, αλλά χρειάζεται οπωσδήποτε τη βοήθεια του ΠΑΣΟΚ, που έχει δύναμη στους κόλπους της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας.

Χρειάζεται, όμως, το ΠΑΣΟΚ και για τη ρύθμιση της μοιρασιάς με τους νταβατζήδες. Δεν θα καθήσει ο

Έχει και κόσμο (σχετικά) και πάθος η Επορεία αλληλεγγύης στους απεργούς πείνας πολιτικούς κρατούμενους, που έγινε την Πέμπτη το απόγευμα στην Αθήνα. Περίπου 1.500 διαδηλωτές ξεκίνησαν από τα Προπύλαια και ακολουθώντας την «κλασική διαδρομή» (Πανεπιστημίου, Αιόλου, Σταδίου, Σύνταγμα, Πανεπιστημίου) κατέληξε και πάλι στα Προπύλαια.

Ήταν η πιο μαζική εκδήλωση από όσες έχουν γίνει μέχρι τώρα. Μετρήσαμε αρκετές παρουσίες που δεν τις είχαμε δει στις προηγούμενες εκδηλώσεις, αλλά και χτυπητές απουσίες. Απουσίες ντροπής, από ένα κίνημα που προσπαθεί να απαντήσει σε μια τόσο μεγάλη πρόκληση.

Η ντροπιασμένη Αριστερά είναι για τα μπάζα έτσι κι αλλιώς. Το κίνημα αλληλεγγύης, μέσ' από μύριες όσες δυσκολίες, βρίσκει ένα βηματισμό και προσπαθεί να δημιουργήσει γεγονότα. Εκείνο που χρειάζεται είναι περισσότερες διαθεσιμότητες, για να μπορέσει να κορυφώσει τη δράση του τις επόμενες μέρες και να βάλει υποθήκες και για το μέλλον, που σίγουρα θα χρειαστούν.

Καραμανλής να κάνει το χατήρι του Τράγκα και του Ρίζου και να βρει απέναντί του τις τρεις μεγαλύτερες εφημερίδες της χώρας και τουλάχιστον το ένα από τα μεγάλα κανάλια. Αυτοί είναι ικανοί να τον κατασπαράξουν έτσι και δοκιμάσει να τους ρίξει «στην απέξω». Χρειάζεται, λοιπόν, και ολίγος Γιωργάκης για να γίνει η νέα μοιρασιά.

Πώς θα γίνει; Με τους όρους που προτείνει ο ΣΕΒ. Ο πρόεδρος του Οδ. Κυριακόπουλος, καίτοι χούλιγκαν της Δεξιάς, δεν δίστασε να ασκήσει εμμέσως πλην σαφώς κριτική στην κυβέρνηση, ζητώντας της να άρει κάθε εμπόδιο και να αφήσει τον ελεύθερο ανταγωνισμό να ρυθμίσει τη μοιρασιά. Πήρε, δηλαδή, το μέρος των νταβατζήδων και όχι το μέρος εκείνων των Νεοδημοκρατών που ξιφουλκούν εναντίον τους.

Πάμε, δηλαδή, για νέα μοιρασιά; Αν δεν έχει γίνει ήδη, θα γίνει τις επόμενες μέρες. Όλα προς αυτή την κατεύθυνση δείχνουν. Το υπαινιχτηκε και η «Ελευθεροτυπία», που έχει την πολυτέλεια να παρατηρεί το παιχνίδι από απόσταση και να τους ειρωνεύεται όλους. Και με τα προβλήματα του λαού τί γίνεται; Ποιος τα χέζει αυτά; Τί τους νοιάζει αν ο χειμώνας θα βγει με την κουβέρτα αγκαλιά στην πολυθρόνα, επειδή το πετρέλαιο έχει γίνει πουλί πετούμενο; Ποιος δίνει δεκάρα αν οι επιχειρήσεις πετάνε συνεχώς κόσμο στο δρόμο; Πολιτική κάνουν, όχι... λαϊκισμό... Πολιτική σημαίνει να ρυθμίζεις ήρεμα τη μοιρασιά της πύλας ανάμεσα στα σκυλιά.

■ Θρασύδειλο κουτσαβάκι

Τις ψευτομαγκιές του και τη βλαχομπάροκ συμπεριφορά την έχουμε διαπιστώσει όσοι κάνουμε ρεπορτάζ στις δίκες που γίνονται στη δικαστική αίθουσα των φυλακών Κορυδαλλού. Ο Σάββας Ξηρός τον είχε καταγγείλει ως άνθρωπο της Αντιτρομοκρατικής. Πληροφορίες λένε για ειδικές σχέσεις του με τον περιβόητο ταξίαρχο Σύρο. Κάποτε δοκίμασε να απαγορεύσει την ανάγνωση της «Κόντρας» στους πολιτικούς κρατούμενους, αλλά σύντομα αναγκάστηκε να βάλει την ουρά κάτω από τα σκελια.

Μάθαμε, λοιπόν, ότι πέρα από τη σκαιά συμπεριφορά του προς τους υφιστάμενους του (ο ίδιος έχει πάρει «σαφ-δελω» υπαρχιφύλακα κατ' απονομή από τη διεύθυνση των φυλακών), δοκίμασε να τραμπουκίσει σε βάρος πολιτικού κρατούμενου. Καλά θα κάνει να μαζευτεί, όμως, γιατί η εποχή που κάποιοι το 'παιζαν Βεληγκέες έχει παρέλθει.

Στάση στις μεγαλύτερες φυλακές της χώρας

Οι κρατούμενοι διεκδικούν δικαιώματα και στέκονται αλληλέγγυοι στους απεργούς πείνας πολιτικούς κρατούμενους

Για δεύτερη φορά μέσα σε τέσσερις μήνες οι δεσμώτες στα μεγαλύτερα κολαστήρια της χώρας ξεσηκώνονται, διεκδικώντας δικαιώματα. Στο Μαλανδρίνο, τον Κορυδαλλό, την Πάτρα, τα Τρίκαλα, το Ναύπλιο, οι κρατούμενοι πραγματοποιούν απεργία από το συσσίτιο και απειλούν με απεργία πείνας, αν δεν ικανοποιηθούν τα χρονίζοντα αιτήματά τους. Αξιοσημείωτη είναι η έκφραση της αλληλεγγύης τους προς τους πολιτικούς κρατούμενους και το αίτημα να καταργηθεί το ειδικό καθεστώς κράτησης.

Αξιοσημείωτη είναι ακόμα η αναφορά στα αιτήματα των αλλοδαπών κρατούμενων και ειδικά το αίτημα να εκτίουν την ποινή στη χώρα καταγωγής τους, εφόσον το επιθυμούν.

Πάνε πολλά χρόνια που οι κρατούμενοι στις φυλακές είναι ξεχασμένοι εντελώς από

την κοινωνία. Μετά τις μεγάλες εξεγέρσεις της δεκαετίας του '80, που βελτίωσαν κάποια πράγματα στις φυλακές, η κατάσταση έχει οδηγηθεί σε πλήρες πιασμάρισμα και οι φυλακισμένοι κυριολεκτικά μαρτυρούν. Η κραυγή τους είναι κραυγή ανθρώπων που έχουν δικαιώματα, γι' αυτό και δεν πρέπει να τους αντιμετωπίσουμε με φιλανθρωπική διάθεση, αλλά πολιτικά.

Παραθέτουμε στη συνέχεια την πρώτη ανακοίνωση που εξέδωσαν:

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Εμείς οι κρατούμενοι των Φυλακών Κορυδαλλού, Μαλανδρίνου, Πάτρας και Τρικάλων ξεκινάμε σήμερα, Τρίτη 12 Οκτωβρίου 2004, την κινητοποίησή μας διαμαρτυρόμενοι για τις απάνθρωπες συνθήκες κράτησής μας και δηλώνουμε ότι αν σε μια εβδομάδα ο υπουργός Δικαιοσύνης δεν

τοποθετηθεί στα αιτήματά μας θα προχωρήσουμε σε μαζική απεργία πείνας.

Απαιτούμε:

1) Να ισχύει και στην Ελλάδα η κοινοτική νομοθεσία ως προς την έκτιση της ισόβιας κάθειρξης (δηλαδή 12 χρόνια + 4 μεροκάματα και όχι 16 χρόνια όπως συμβαίνει).

2) Να δίνεται η δυνατότητα σε όσους αλλοδαπούς κρατούμενους το επιθυμούν να εκτίουν την ποινή τους στη χώρα προέλευσής τους.

3) Να δίνεται αναστολή εφόσον εκτίονται τα 3/7 της πραγματικής ποινής, ενώ τώρα απαιτούνται τα 3/5.

4) Να μην λαμβάνονται υπόψη τα παραγεγραμμένα πειθαρχικά παραπτώματα, τα οποία συνήθως χρησιμοποιούνται ως πρόσχημα για τη μη ικανοποίηση αιτημάτων των κρατούμενων (π.χ. άδειες, αναστολές).

5) Να καταργηθούν το καθεστώς απομόνωσης και οι υπόλοιπες ειδικές συνθήκες φυλάκισης των πολιτικών κρατούμενων.

6) Να δίνεται η δυνατότητα στους καταδικασμένους για ναρκωτικά που είναι αποδεδειγμένα χρήστες να μη χρειάζεται να εκτίσουν τα 4/5 της ποινής για να μπορούν να αποφυλακιστούν, όπως ορίζει ο «αντιτρομοκρατικός» για τους εμπόρους.

7) Να υλοποιηθεί επιτέλους η νομοθετική διάταξη για τη δημιουργία μονάδων απεξάρτησης εκτός φυλακής για τους τοξικοεξαρτημένους.

8) Να υπάρξει απευθείας συνάντηση αρμοδίων του υπουργείου Δικαιοσύνης με επιτροπή των κρατούμενων για να εξεταστεί το σύνολο των θεμάτων που αφορούν τη λειτουργία των Φυλακών Κορυδαλλού.

■ Τρόμος και έξω από τα σύνορα

Το δίκτυο της Αλ-Κάιντα υποδεικνύουν οι Σιωνιστές και οι Αμερικάνοι ως υπεύθυνο για τις επιθέσεις στο ξενοδοχείο Χίλτον στο τουριστικό θέρετρο Τάμπα της Αιγύπτου την προηγούμενη εβδομάδα, με απολογισμό 34 νεκρούς και 135 τραυματίες, διατηρώντας όμως τις επιφυλάξεις τους, ενώ η Αιγυπτιακή κυβέρνηση συνεχίζει τις έρευνες.

Ισως να 'ναι κι έτσι. Ισως όμως να βρισκόμαστε μπροστά στην αρχή ενός κύματος επιθέσεων Παλαιστίνιων και έξω απ' τα κατεχόμενα και το Ισραήλ. Πράγμα που θα πρέπει να θεωρείται αναμενόμενο, καθώς παλαιστινιακή αντίσταση μάχεται σε πολύ δύσκολες συνθήκες στα κατεχόμενα, υπό διεθνή απομόνωση, και οι Σιωνιστές συνεχίζουν την επιχείρησή «εκαθάρισης» της Λωρίδας της Γάζας σκοτώνοντας πάνω από 110 άτομα μέσα σε τρεις εβδομάδες. Ο τρόμος που έχουν σπείρει στην Παλαιστινιακή γη δε μπορεί παρά να εξαπλωθεί και έξω απ' τα σύνορά τους. Κι αυτό θα γίνει με τον πιο βίαιο τρόπο κατά των «αυτοποιήστων» που είναι οι πρώτοι που θα την πληρώσουν.

■ Παραλογισμοί:

Όσο παράλογο κι αν φαίνεται αποτελεί πραγματικότητα. Η μεγαλύτερη πετρελαιοπαραγωγός χώρα της Αφρικής, η Νιγηρία, «αναγκάστηκε» να αυξήσει κατά 25% τις τιμές του πετρελαίου στην εσωτερική αγορά προκαλώντας την οργισμένη αντίδραση των εργατών που κατέβηκαν σε μαζική απεργία για τέσσερις μέρες απ' την περασμένη Δευτέρα. Η απεργία έγινε κόντρα σε προηγούμενη απόφαση δικαστηρίου που απαγόρευε τις απεργίες για θέματα που δεν είναι «καθαρά εργασιακά». Όμως, τα δικαστήρια απέφυγαν αυτή τη φορά να ρίξουν λάδι στη φωτιά παραπέμποντας την απόφαση στα εφετεία, μέχρι να αποκλιμακωθεί η κατάσταση.

Είναι η τρίτη φορά μέσα σ' αυτό το χρόνο που οι εργάτες της Νιγηρίας κατεβαίνουν σε απεργία γι' αυτό το θέμα. Οχι, δεν είναι παραλογισμός της σύγχρονης εποχής. Αποκαλέστε το απλά στυγνή εκμετάλλευση των λαών της Αφρικής από μια δράκα κράτη και εταιρίες λωποδύτες, για να είστε πιο κοντά στη πραγματικότητα. Αυτό που φαντάζει ως παραλογισμός φέρνει τεράστια κέρδη στις τσέπες κάποιων...

■ Κρίση και απολύσεις

Την πεπατημένη των απολύσεων πρόκειται να ακολουθήσει η General Motors στα 11 εργοστάσια που διαθέτει στην Ευρώπη, στα οποία εργάζονται 63.000 άτομα. Σύμφωνα με τους Financial Times, θα απολυθούν 12.000 εργαζόμενοι (ο ένας στους πέντε δηλαδή!). Οι μισοί απ' αυτούς στη Γερμανία.

Παρόμοια ανακοίνωση έκανε πρόσφατα η Ford, που έκλεισε ένα εργοστάσιό της στη Βρετανία, και η Volkswagen, που απειλήσε με απολύσεις εάν το προσωπικό της δεν δεχτεί πάγωμα του μισθού για δύο χρόνια.

Παρά τα μεγάλα λόγια για την «ανάκαμψη» που έρχεται, οι απολύσεις συνεχίζονται και εργοστάσια κλείνουν. Πράγμα που αποδεικνύει με τον καλύτερο τρόπο ότι οι εποχές που οι καπιταλιστικές οικονομίες περνούσαν απ' την κρίση στην άνθηση, για να περάσουν σε νέα κρίση, έχει περάσει πλέον. Ο διάδοχος της κρίσης είναι η στασιμότητα, που δίνει τη θέση της σε ακόμα μεγαλύτερη κρίση, πιο καταστρεπτική από τις προηγούμενες.

4 ημέρες πολιτικού ντοκιμαντέρ και κινηματογράφου (21-24/10, Πολυτεχνείο)

Από την επόμενη Πέμπτη 21 του μηνός και ώρες 7-12 μμ στο Κτίριο Γκίνη του Πολυτεχνείου, ξεκινά τετραήμερο αφιέρωμα στο πολιτικό ντοκιμαντέρ και σινεμά, με την προβολή πλούσιου και αξιόλογου υλικού, επιμελημένου και υποτιτλισμένου από τη διοργανώτρια βιντεοκολλε-

κτίβα «ΚΙΝΗΜΑΤογράφος» και με ελεύθερη, βέβαια, είσοδο.

Ανάμεσα στους τίτλους, το «Plateloco» (Πέμπτη, 7 μμ), για τα αιματηρά γεγονότα στο Μεξικό των ολυμπιακών αγώνων του 1968, το «Roger & me» (Παρασκευή, 8.15 μμ), πρώτο ντοκιμαντέρ του Μάι-

κλ Μουρ -καταδίωξη του πρόεδρου της General Motors για τις χιλιάδες απολύσεις στο Φλιντ, γενέτειρα του σκηνοθέτη-, το «High School» του Φρέντερικ Γουάισμαν (Σάββατο, 10.15 μμ), καταγραφή του αυταρχικού εκπαιδευτικού συστήματος στις ΗΠΑ του '60, αλλά και ανεξάρτητα

βίντεο για την άλλη πλευρά των ολυμπιακών αγώνων της Αθήνας (Σάββατο, 7.30 μμ), όπως επίσης και σειρά μικρού μήκους πολιτικών κινουμένων σχεδίων (Κυριακή, 7.30 μμ). Αναλυτικό πρόγραμμα και περισσότερες πληροφορίες για τη λειτουργία της κολεκτίβας στο www.kinimatografos.net.

■ Ισπανία, Ναυπηγεία «Ιθάρα»

Με το όπλο παρά πόδα

Την προηγούμενη Πέμπτη 14/10 και μετά από την επιμονή των συνδικάτων στις συμφωνημένες διαπραγματεύσεις, αναμενόταν να ανακοινωθεί το νέο σχέδιο του SEPI (Ισπανικός Οργανισμός για τις υπό κρατική ιδιοκτησία επιχειρήσεις) στα συνδικάτα, με τα οποία θα συναντηθεί πάλι στις 19 του μηνός. Ο SEPI έχει δεσμευτεί πως με το νέο αυτό σχέδιο θα δοθεί συνολική λύση στο πρόβλημα των ναυπηγείων «Ιθάρα», ώστε να μην κλείσει κανένα από τα εργοστάσια. Αυτό, ωστόσο, δεν

αποκλείει το μελλοντικό διαχωρισμό των στρατιωτικών από τα εμπορικά ναυπηγεία, στα οποία η είσοδος ιδιωτικού κεφαλαίου εμφανίζεται ως αναπόφευκτη.

Τα συνδικάτα δεν έχουν προς το παρόν ανακοινώσει νέες κινητοποιήσεις, αφήνοντας να ζήτημα στην κρίση των εργατών του κάθε εργοστασίου, ενώ οι εξελίξεις θα δείξουν αν όντως έχουμε μια σημαντική εργατική νίκη ή οι εργάτες των ναυπηγείων θα χρειαστεί να επιστρέψουν στα πύρινα οδοφράγματα.

■ Φαλούτζα

Απόρθητο ακόμα το κάστρο της αντίστασης

Πως περιγράφει την κατάσταση η «Αλ Αχράμ»

Μαζί με τους βομβαρδισμούς συνεχίζεται και η επίθεση λάσπης ενάντια στους αντάρτες της Φαλούτζα. Τα παπαγαλάκια των Αμερικάνων παρουσιάζουν το αντάρτικο σα μια δράκα τρομοκρατών με αρχηγό τον Ιορδανό Αλ-Ζαρκάουϊ, που έχουν κάτσει στο σβέγκο των κατοίκων της Φαλούτζα. Υπόσχονται δε «εκκαθαριστικές επιχειρήσεις» πριν τη διεξαγωγή εκλογών τον ερχόμενο Γενάρη. Το ίδιο κάνει και ο ιρακινός «πρωθυπουργός» Ιγιάντ Αλάουι που επέδωσε τηλεσίγγραφο στους κατοίκους της πόλης να παραδώσουν το Ζαρκάουϊ, διαφορετικά θα βρεθούν αντιμέτωποι με τον «ιρακινό» στρατό και τις αμερικάνικες δυνάμεις.

Με το δικό τους τρόπο τα δημοσιεύματα του τύπου και στην Ελλάδα δίνουν έμφαση στους «τρομοκράτες» του Ζαρκάουϊ, που τον παρουσιάζουν σαν τον Μπιν Λάντεν του Ιράκ, υπονοώντας ότι αυτός κινεί όλα τα νήματα της αντίστασης στις σουνιτικές περιοχές του Ιράκ. Δε θα μπορούσε να γίνει διαφορετικά, δεδομένου ότι η Φαλούτζα –μια πόλη 300.000 κατοίκων, 65 χιλιόμετρα δυτικά της Βαγδάτης– έχει πολιτογραφηθεί ως το κάστρο της ιρακινής αντίστασης και οι Αμερικάνοι καίγονται να την παρουσιάσουν σαν άντρο μιας χούφτας τρομοκρατών και όχι ως μια εξεγερμένη πόλη.

Οι Αμερικάνοι από τον περασμένο Μάη δεν έχουν πατήσει πόδι στην πόλη, αλλά συνεχίζουν να την κρατούν σε ασφυκτικό κλοιό και τις τελευταίες βδομάδες βομβαρδίζουν σχεδόν σε καθημερινή βάση, προκαλώντας έναν φρικτό απολογισμό σε θανάτους αμάχων. Μη μπορώντας να μεταφέρουμε ζωντανό ρεπορτάζ απ' την εξεγερμένη πόλη, θα δώσουμε το λόγο στην αραβική βδομαδιακή εφημερίδα «Αλ-Αχράμ», που εκδίδεται στο Κάιρο. Τα εκτενή αποσπάσματα απ' την τελευταία της έκδοση αποτελούν ένα ηχηρό ράπισμα στα παπαγαλάκια της αντιτρομοκρατίας και δίνουν μια εικόνα της κατάστασης που εκτυλίσσεται στην πόλη. Μια εικόνα

να που δε γνωρίζουμε σε ποιο βαθμό ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα, σίγουρα όμως την προσεγγίζει πολύ περισσότερο σε σχέση με όσα μαθαίνουμε απ' τα διεθνή ΜΜΕ, φωτίζοντας κάποιες πτυχές που παραμένουν κρυμμένες απ' τα διεθνή πρακτορεία. «Για τον 26χρονο Ταμίμ Αμζάντ, ένα γιατρό του κεντρικού νοσοκομείου της Φαλούτζα, η κατάσταση στην πόλη δεν ήταν ποτέ πιο καταστροφική. Ο Αμζάντ είναι αυτόπτης μάρτυρας της τραγωδίας της Φαλούτζα από τότε που οι ΗΠΑ βομβάρδισαν την πόλη τον περασμένο Απρίλη. Αυτή τη βδομάδα, ενώ οι Αμερικάνοι συνέχιζαν να εξαπολύουν τη βιόραυση στρατιωτική τους μηχανή ενάντια στο πληθυσμό των 300.000 κατοίκων της πόλης, τα νοσοκομεία φαινόταν εξαντλημένα με τον τεράστιο αριθμό αυτών που σκοτώθηκαν ή τραυματίστηκαν.

Η Ιρακινή αστυνομία και οι Εθνικοί φρουροί, που έλεγχαν την περιοχή, δε βρίσκονται πια. Ένα σκονισμένο καναβάτσο 100 μέτρα μακριά είναι ό,τι θυμίζει την Ταξιαρχία της Φαλούτζα, την διαλυμένη πλέον ιρακινή δύναμη ασφαλείας, που υποτίθεται ότι θα επέβαλε την τάξη εδώ. Το καναβάτσο ήταν μία από τις τέχνες της ταξιαρχίας. Διαλύθηκαν όταν αρκετά μέλη της πήραν θέσεις ενάντια στις αμερικάνικες δυνάμεις.

«Δεχόμαστε ένα ασταμάτητο κύμα τραυματισμένων ή νε-

κρών ανθρώπων κάθε ώρα και ορισμένες φορές κάθε μισή ώρα», δήλωσε ο Αμζάντ στη βδομαδιακή Αλ-Αχράμ. Παρά τους αμερικάνικους ισχυρισμούς, ότι η στρατιωτική επίθεση στοχεύει σε κρυψώνες του Αμπντού Μουσάμπ Αλ-Ζαρκάουϊ, του Ιορδανού Ισλαμιστή μαχητή που πιστεύεται ότι είναι ο εγκέφαλος για δεκάδες επιθέσεις αυτοκτονίας, ο Αμζάντ αποκάλυψε ότι ο μεγάλος αριθμός των θυμάτων ήταν γυναίκες και παιδιά που δεν είχαν καμία σχέση με τον Αλ-Ζαρκάουϊ και τους υποστηρικτές του. «Είχαμε ολόκληρες οικογένειες σκοτωμένες, ενώ πολλές άλλες θάφτηκαν κάτω απ' τα ερείπια», δήλωσε.

Τις περασμένες βδομάδες οι στρατιωτικές επιχειρήσεις ανάγκασαν πολλούς κατοίκους της πόλης να την εγκαταλείψουν για ασφαλέστερες περιοχές της επαρχίας Ανμπάρ. Οι γιατροί παραπονούνται για την αυξανόμενη έλλειψη ιατροφαρμακευτικού υλικού και ότι πολλά ασθενοφόρα έχουν γίνει στόχος των αμερικάνικων επιθέσεων...

Οι κάτοικοι της Φαλούτζα αποκαλούν τους μαχητές μουτζαχεντίν και ποτέ δεν τους εμπλέκουν ούτε με την Αλ-Κάιντα ούτε με τον Ζαρκάουϊ. Ο 25χρονος κάτοικος της Φαλούτζα, Μοχάμεντ Γκαρίμπ, πιστεύει ότι «οι Αμερικάνοι εφηύραν αυτό το μπαμπούλα για να σκοτώσουν τους πιστούς κατοίκους της Φαλούτζα». Η άποψή του ταυτίζει-

ται μ' αυτή του Μουάθ Χαλίμ, ενός 27χρονου φοιτητή ιστορίας. «Ο λαός της Φαλούτζα υπερασπίζεται την αξιοπρέπειά του και το Ισλάμ», είπε. «Δε χρειάζονται την βοήθεια του Ζαρκάουϊ, δηλαδή, ακόμα κι αν υπάρχει τελικά».

Πέντε μήνες μετά την ματαίωση της επίθεσης των αμερικάνων πεζοναυτών στη Φαλούτζα, οι κάτοικοι της πόλης ζουν κάτω απ' τη συχνά ιδιότροπη εξουσία των διαφόρων ομάδων μουτζαχεντίν, που καταλαμβάνουν ένα φάσμα από Ισλαμιστές και φανατικούς Ισλαμιστές μέχρι Μπααθιστές και παράνομους. Το Συμβούλιο των Μουτζαχεντίν, η «Σούρα», μια 18μελής ομάδα κληρικών, ηγετών φατριών ή σεϊχηδων και πρώην μελών του κόμματος Μπάαθ, είναι αυτό που πραγματικά ελέγχει την πόλη. Διαιρεμένες ιδεολογικά, οι διάφορες θρησκευτικές ομάδες διαφωνούν πάνω σε διάφορα θέματα, από τον κατάλληλο τρόπο οικονομικής ενίσχυσης των κινήματων τους μέχρι τον τρόπο αντιμετώπισης των ξένων και Ιρακινών ομήρων. Παρόλα αυτά, οι κάτοικοι λένε ότι οι ομάδες είναι ενωμένες στη μάχη και θα πολεμούσαν πλάι-πλάι εάν τα αμερικάνικα ή κυβερνητικά στρατεύματα εξαπέλυαν νέα επίθεση στη Φαλούτζα.

Μια τρίτη δύναμη που είναι πιστή στον Μαζέντ Αμπντού Ντιράχ, έναν πρώην υπεύθυνο ασφαλείας της περιοχής της Βαγδάτης, την εποχή του Σαντάμ Χουσεϊν, που ήταν φημισμένος για τους βασανισμούς και την καταπίεση του λαού των Σιιτών, έχει μικρή παρουσία στους δρόμους. Αυ-

τοί οι άντρες ήταν οι περισσότεροι πρώην μέλη της Ρεπουμπλικανικής Φρουράς και λένε ότι επανήλθαν μόνο για να πολεμήσουν τις εισβολές της Συμμαχίας. Ανώτατο ηγετικό στέλεχος των μουτζαχεντίν της Φαλούτζα και επικεφαλής του Συμβουλευτικού Συμβουλίου είναι ο Αμπντούλ Αλ Ζααμππί, ένας ιεροκήρυκας με άσπρη γενειάδα απ' το πουριτανικό κίνημα των Σαλαφιτών. Ο Αχμέτ Νααμί, ο εκπρόσωπος τύπου της ομάδας, είπε ότι η ομάδα του Ζααμππί δε διαθέτει ξένη χρηματοδότηση, αλλά επιζεί με «τα δικά μας χρήματα και τα λάφυρα του πολέμου», που συμπεριλαμβάνουν «φορτία, χρήματα, αυτοκίνητα και λύτρα», τόσο απ' τις δυνάμεις της Συμμαχίας όσο και τις ιρακινές που συνεργάζονται μαζί τους.

Υπήρξαν αναφορές για διαφωνίες μεταξύ των διαφορετικών ιρακινών ομάδων γύρω απ' την αμφιλεγόμενη τακτική μεταχείρισης των ομήρων. Μια απ' τις ομάδες, αποκαλούμενη «Οι Μαύρες Σημείες», έχει τη φήμη να σκοτώνει κάθε ξένο ή συνεργάτη των κατακτητών που πέφτει στα χέρια τους, ενώ ο Νααμί ισχυρίζεται ότι η ομάδα του Ζααμππί ζητά μόνο λύτρα και «δεν σκοτώνει κάθε πράκτορα ή όμηρο»... Ο Νααμί απέρριψε τον ισχυρισμό ότι η πόλη είναι διχασμένη πάνω στο ρόλο των ισλαμικών ομάδων εδωπέρα. Επέμεινε ότι η πόλη είναι ενωμένη, επειδή «όλος ο λαός είναι μουτζαχεντίν».

Παρόλα αυτά, οι κάτοικοι εξέφρασαν τη θηλιή τους να γεφυρώσουν το χάσμα με την

ιρακινή κυβέρνηση, με σκοπό να ναυαγήσουν όλες οι προσπάθειες απομόνωσης της πόλης απ' το υπόλοιπο Ιράκ. Μια αποστολή απ' το Συμβούλιο της Σούρα είχε ήδη ταξιδέψει στη Βαγδάτη μια βδομάδα πριν τις συζητήσεις με αξιωματούχους της ιρακινής κυβέρνησης, με σκοπό τη διαπραγμάτευση μιας ρύθμισης που θα επέτρεπε στις ιρακινές δυνάμεις να μπουν στην πόλη, δήλωσαν μέλη του Συμβουλίου. Ομως, τα δύο αιτήματα του Συμβουλίου –ότι οι ξένοι μαχητές πιστοί στο Συμβούλιο θα επιτραπεί να παραμείνουν στη Φαλούτζα και ότι οι αμερικάνικες δυνάμεις θα παραμείνουν έξω απ' την πόλη– δεν έγιναν δεκτά. Οι Ιρακίνοι αξιωματούχοι εξέφρασαν την απροθυμία τους να επιτρέψουν στους ξένους μαχητές να παραμείνουν ή να δημιουργήσουν ζώνες αποκλεισμού της διέλευσης των αμερικάνικων δυνάμεων.

Αλ-Αχράμ, 7-13/10/2004)

Η Φαλούτζα συνεχίζει να αντιστέκεται λοιπόν. Συνεχίζονται οι μάχες και σε άλλες πόλεις, όπως το Ραμάντι και η Μπακούμπα, που δέχτηκαν σφοδρές επιθέσεις απ' τις αμερικάνικες δυνάμεις, που δε σεβάστηκαν ούτε τα τζαμιά στο Ραμάντι, ενώ πάνω από 1000 Αμερικάνοι με Ιρακινούς συνεργάτες τους εξαπέλυσαν επιδρομή στη Μπακούμπα για να την «καθαρίσουν» απ' τους μαχητές της. Οσο για τη Σαντρ Σίτι, όπου οι συγκρούσεις σταμάτησαν με τη συμφωνία για παράδοση των μεσαίων και βαριών όπλων των ανταρτών στις ιρακινές δυνάμεις ασφαλείας, η παράδοση έχει ξεκινήσει με αργούς ρυθμούς, παρά το γεγονός ότι για κάθε όπλο που θα παραδίδουν οι μαχητές θα παίρνουν 50 δολάρια. Σύμφωνα με το Αλ-Τζαζίρα, η παράδοση που γινόταν σε τρία αστυνομικά τμήματα της συνοικίας, με τους Αμερικάνους να παρατηρούν από μακριά, δεν είχε σημαντικά αποτελέσματα την πρώτη μέρα και σε ένα από τα τμήματα έγιναν μόνο τρεις παραδόσεις μέσα σε τρεις ώρες.

ζουν. Σχηματίστηκε, λοιπόν, πλειοψηφία μιας ψήφου και απορρίφθηκε το αίτημα των Μπομπολαίων, που είχε εγκριθεί 44 φορές τα προηγούμενα χρόνια, επειδή ο Εμφιετζόγλου αποκάλυψε στοιχεία για ύπαρξη κοινού λογαριασμού του υιού και του πατρός Μπομπολα. Η πλευρά Μπομπολα ισχυρίζεται ότι ο λογαριασμός είναι παλιός και πως από το 1995 δεν έχει καμιά κίνηση. Νομικά, δηλαδή, η πλευρά Μπομπολα έχει το πάνω χέρι και κάποια στιγμή θα πάρει το πιστοποιητικό. Και η ουσία; Ποιος ασχολείται με την ουσία; Νομικά θα πουν πως πατέρας και υιός Μπομπολας δεν έχουν καμιά σχέση, άρα δεν υπάρχει ασυμβίβαστο. Εσείς τί λέτε, έχουν ή δεν έχουν οικονομική σχέση; Να μη μας δουλεύουν κιόλας.

■ Ερωτήσεις αφελών

Εμείς έχουμε όλη την καλή διάθεση να δεχτούμε τις διαβεβαιώσεις του Καραμανλή, ότι η κυβέρνησή του θα βάλει τέρμα στη διαπλοκή. Τί είναι, όμως, η διαπλοκή, όπως την ορίζει η ΝΔ; Το να υπάρχουν «πέντε νταβατζήδες», όπως είπε ο Καραμανλής, ή «εθνικός εργολάβος», «εθνικός προμηθευτής» και «εθνικός εκδότης», όπως είπε ο Κεφαλογιάννης. Διαπλοκή, δηλαδή, είναι το άνισο μοίρασμα της πίτας ανάμεσα στους μεγαλοκαπιταλιστές, η αβάντα σε μερικούς και το ριζιμο κάποιων άλλων. Ας πούμε, λοιπόν, πως ο Καραμανλής βάζει τέλος σ' αυτή την ανισότητα. Και τί έγινε; Αν δηλαδή στο παιχνίδι μπουν, εκτός των Κόκκαλη, Μπόμπολα, Λαμπράκη, και οι Βαρδινογιάννης, Αλαφούζος και λοιποί, θα αλλάξει τίποτα για τον ελληνικό λαό;

■ «Υπερκομματικός»

Ο «υπερκομματικός» πρόεδρος Κωστής δεν δίστασε να πάρει θέση υπέρ των ιδιωτικοποιήσεων. Μιλώντας σε έλληνες επιχειρηματίες στη Σόφια είπε πως «θα έπρεπε οι κρατικές επιχειρήσεις σιγά-σιγά να ιδιωτικοποιούνται», γιατί αυτή είναι «η γενική αρχή που υπάρχει στην Ευρώπη και στα φιλελεύθερα οικονομικά συστήματα». Όπως βλέπετε, το χούι δεν κόβεται με τίποτα. Ο λύκος κι αν εγέρασε...

■ Τι θέλει να πει ο ποιητής;

Σε τηλεοπτική εκπομπή του Πρετεντεράκου αποκαλύφθηκαν κάποια στοιχεία για δυο στελέχη του Πανελληνίου Ιατρικού Συλλόγου (ΠΙΣ), τα οποία ο υπουργός Υγείας έχει τοποθετήσει στην προεδρία των Α' και Γ' ΠΕΣΙ. Ο Ν. Κακλαμάνης κάλυψε τους δυο γιατρούς, αλλά δήλωσε πως η συγκεκριμένη εκπομπή είχε σαν στόχο να «τραυματίσει» τον ίδιο προσωπικά. Τί ακριβώς θέλει να πει ο ποιητής; Αυτός έχει τις καλύτερες σχέσεις με τα μίντια και θεωρείται από τους καλύτερους «πελάτες» τους (όχι άδικα, από επικοινωνιακή άποψη), γιατί να δέλουν να τον πλήξουν προσωπικά; Επειδή, λοιπόν, στο παρασκήνιο ακούγονται πάρα πολλά για συγκρούσεις συμπεριόντων στο χώρο της Υγείας, μήπως θα μπορούσε ο κ. Κακλαμάνης να γίνει λίγο πιο (λέμε τώρα) σαφής;

■ Καλύτερα παπάκι, Μπα!

Υπήρχε ένα παλιό σύνθημα που έλεγε «καλύτερα παπάκι παρά το Μητσοτάκη». Δυστυχώς, οι κάτοχοι των συμπαθέστατων διπρόχων πρέπει να το ξανασκεφτούν. Διότι το παπάκι μπορεί να διευκολύνει στην κίνηση μέσα στο κυκλοφοριακό αδιέξοδο της πόλης, βλάπτει όμως πλέον πολύ σοβαρά την τάση. Σε γράφει ο τροχόματσος, σε γράφει ο δημοτόματσος, σε ξεζουμίζει η ασφαλιστική εταιρία, τώρα πρέπει να πληρώσεις τέλη κυκλοφορίας ακόμα και για τα 50ράκια. 15 ευρώ παρακαλώ, όσο και για τις μεγαλύτερες μοτοσυκλέτες. Ετσι όρισε η κυβέρνηση Καραμανλή και μέχρι τα τέλη του χρόνου όλοι οι «κάγκουρες» οφείλουν να καταβάλουν το παραδάκι και να πάρουν το σήμα, γιατί αν δεν το πάρουν θα πληρώσουν περισσότερα σε πρόστιμα. Κατά τα άλλα, οι κυβερνήσεις ενδιαφέρονται για την κυκλοφοριακή αποσυμφόρηση.

■ Μπουμπούκια

Πρέπει να 'να μεγάλο μπουμπούκι αυτός ο Πασόκος ο Κουτμερίδης. Από τη στιγμή που βγήκε η «Αυριανή» και τον έκραξε, φωνάζει ότι μετεγγράφη νόμιμα και με εξετάσεις από ρουμάνικο σε ελληνικό πανεπιστήμιο. Βγαίνουν, όμως, δυο ρουμάνικα πανεπιστήμια και το μεν ένα δηλώνει ότι δεν είχε σπουδάσει με αυτό το όνομα, το δε άλλο ότι τον είχε κόψει. Βγαίνει και ο Ανθόπουλος (που είναι στην απέξω μετά την ιστορία με τον Πάχτα) και δηλώνει ότι ο Κουτμερίδης του ζήτησε να τον γράψει ζούλα στο Ανοιχτό Πανεπιστήμιο, αλλά δεν του έκανε τη χάρη, και το σκηνικό ολοκληρώθηκε. Κουτμερίδης και ξερό ψωμί, παιδιά...

Η απεργία πείνας στον Κορυδαλλό έχει ήδη μπει σε κρίσιμη φάση. Η μάχη είναι σκληρή και δύσκολη. Όμως, επειδή ακριβώς είναι έτσι και δεν είναι -ας πούμε- ένας απογευματινός περίπατος, δίκην συλλαλητηρίου, αναγκάζει σιγά-σιγά, αλλά σταθερά, τους πάντες να πάρουν θέση. Από την κυβέρνηση ως... τους πάντες. Θέλουν δε θέλουν. Τους αρέσει δεν τους αρέσει. Που δεν τους αρέσει. Είναι σίγουρο ότι θα ήθελαν κρατούμενους που θα αποδέχονται τη «μοίρα» των λευκών κελιών. Ετσι, άλλοι θα έκαναν πως δεν ξέρουν τι συμβαίνει, άλλοι θα έδειχναν προς τα κει -χωρίς να το φωνάζουν- στους επιδοξους αρνητές της αστικής νομιμότητας, άλλοι θα εξακολουθούσαν να προβοκατορολογούν και να χαφιεδολογούν. Δεν προέκυψε όμως, όπως αφέλως πάντα πιστεύουν εκείνοι που εξ ιδίων κρίνουν τα αλλότρια. Και τώρα, όχι μόνο πρέπει να αρθρώσουν λόγο, αλλά και πρέπει να εναρμονίζεται -όσο γίνε-

της και της απομόνωσής της από το λαό. Ενοείται ότι απέδειξε πως δεν παρακολούθησε καν τη δίκη για την υπόθεση της 17N, για να διαπιστώσει με τι αυθαίρετο τρόπο στήθηκαν οι καταδίκες και οι ποινές, ακόμα και γι' αυτούς που δήλωναν ότι δεν ήταν μέλη της 17N, αλλά δεν ήθελαν σε καμιά περίπτωση να γίνουν χαφιέδες τύπου Τσελέντη, Τέλιου και Κονδύλη. 'Η δεν δέχτηκαν να δηλώσουν νομιμοφροσύνη στο καθεστώς.

Αλλά το θέμα δεν είναι εκεί. Ο στρουθοκαμηλισμός είναι συστατικό στοιχείο της νομιμόφρονης αριστεράς. Το θέμα είναι ότι αυτή η τοποθέτηση αποκάλυψε για άλλη μια φορά τις βασικές πολιτικές που τους οδηγούσαν πριν δυο χρόνια να μιλούν περί πρακτόρων της CIA κ.λπ.

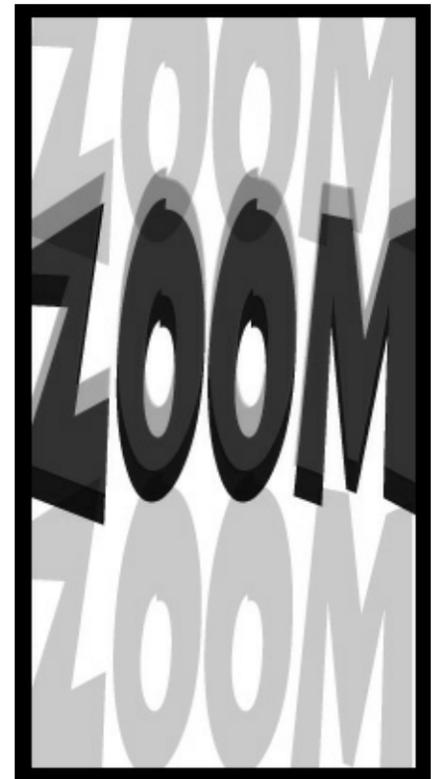
Η μια πολιτική -πράξη βέβαια, όχι λόγια- είναι ότι όποιος επιλέγει μεθόδους δράσης έξω από τα πλαίσια που θεσπίζει το αστικό καθεστώς, στην πιο αντιδημοκρατική του εκδοχή, για μας είναι σα

έχει -τους ελάχιστους που έχει- στη φυλακή με τις «βίλες» τους και τα ζαρζαβατικά τους.

Έχει επίσης δικαίωμα να έχει τους αντιπάλους της -ακόμα και κατά παράβαση των δικών της νόμων- στα τάρταρα.

Αυτό δεν λέγεται αριστερή πολιτική, οποιασδήποτε απόχρωσης. Λέγεται εθελοδοουσία, κακομοιριά. Ετσι λέγεται, όσο κι αν οι λέξεις πονάνε. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, της «διόρθωσης» πλεύσης και ταυτόχρονα της όσο γίνεται μικρότερης άρθρωσης λόγου (και αυτό για να... ξεμπερδεύουμε), κινείται και το επιχείρημα της ιεράρχησης των δράσεων και των προτεραιοτήτων της συγκυρίας, που ορθώνεται εκτός κομματικών τειχών και βγαίνει προς τα έξω κυρίως ως δικαιολογία αυτών που το λένε για την αδράειά τους, παρά ως σοβαρό επιχείρημα.

Από την πρακτορολογία στο «στρίβειν διά του αρραβώνος»

να μην υπάρχει -στην καλύτερη των περιπτώσεων- ακόμα κι αν πάνω του εφαρμόζονται μέθοδοι και πρακτικές μεσαιώνα, ιεράς εξέτασης. Κατά τα άλλα καταγγέλλουμε τις μεσαιωνικές «νέες» εργασιακές σχέσεις, αλλά αυτές δεν έχουν καμιά αντανάκλαση ούτε στην αστική δικαιοσύνη ούτε στο αστικό κράτος! Όταν όμως συνεχώς αποδέχεσαι τα όλο και πιο συρρικνωμένα πλαίσια δράσης που σου βάζει το καθεστώς -που είναι αποτέλεσμα της ταξικής πάλης, στην οποία συμμετέχεις και συ, γι' αυτό άσε τα «πνηρά» περί απομόνωσης της 17N- τότε έχεις ήδη υπογράψει δήλωση νομιμοφροσύνης. Και όχι μόνο αυτό. Δίνεις διαπαιδαγώγηση καρπαζοεισπρακτορα στα μέλη σου και στον κόσμο και τέλος αφήνεις στην άκρη την πάλη για τη διεύρυνση των δημοκρατικών δικαιωμάτων, που θα εξασφαλιζούν περισσότερες ελευθερίες και δικαιώματα των αγωνιστών. Και βέβαια, αγνοείς πόσο μεγάλη αξία για το ίδιο το κίνημα έχει η έμπρακτη αλληλεγγύη. Η αλληλεγγύη που είναι βαθιά ταξική ανάγκη για τους καταπιεσμένους, αλλά και για τους αγωνιζόμενους.

Να δικαιολογεί π.χ. ο πολιτικός λόγος, η πολιτική θέση, ότι οι διωκόμενοι με βάση τον πιο αντιδημοκρατικό νόμο, με τις οφθαλμοφανέστατες παραβιάσεις ακόμη και των πιο στοιχειωδών δικαιωμάτων, είναι πράκτορες της CIA, εχθροί του κινήματος. Ξένο σώμα, που κατηλεύεται τους αγώνες της αριστεράς. Πώς; Οι πράκτορες στις πιο απάνθρωπες συνθήκες, κλεισμένοι σε υπόγεια κελιά και με προαύλιο ένα λαμαρινένιο κλουβί, κατά παράβαση ακόμα κι αυτού του αντιδημοκρατικού ισχύοντος δικαίου. Και απέναντι τα κελιά των χουντικών δήμιων του λαού, με τους κήπους και τα ζαρζαβατικά.

Υπάρχουν, όμως, πολλοί που σιωπούν. Ακόμα και από αυτούς που θέτουν τους εαυτούς τους έξω από τα όρια της νομιμόφρονης αριστεράς. Και αυτό είναι πολύ λυπηρό. Αλλά δεν είναι αυτό το θέμα αυτού του σημειώματος. Το θέμα μας είναι αυτοί που αρθρώνουν λόγο, που υποχρεώνονται πλέον να αρθρώσουν λόγο. Στην εκδήλωση για την απεργία πείνας, που οργάνωσαν οι Κινήσεις Αλληλεγγύης στο Πολυτεχνείο, εμφανίστηκε δημόσια μια τοποθέτηση που προσπαθούσε να ξεχάσει το πρόσφατο παρελθόν της πρακτορολογίας, να τοποθετηθεί στο παρόν, για να πει ότι είναι μεν ένα σοβαρό ζήτημα, αλλά για διάφορους λόγους εμείς... δεν... δεν μπορούμε.

Το πιο ωραίο σ' αυτή τη συλλογιστική ήταν η θέση, ότι ο χώρος που βρισκόταν η 17N -όσοι τελospάντων ήταν μέλη της 17N- είναι αποτέλεσμα της δράσης

να μην υπάρχει -στην καλύτερη των περιπτώσεων- ακόμα κι αν πάνω του εφαρμόζονται μέθοδοι και πρακτικές μεσαιώνα, ιεράς εξέτασης. Κατά τα άλλα καταγγέλλουμε τις μεσαιωνικές «νέες» εργασιακές σχέσεις, αλλά αυτές δεν έχουν καμιά αντανάκλαση ούτε στην αστική δικαιοσύνη ούτε στο αστικό κράτος! Όταν όμως συνεχώς αποδέχεσαι τα όλο και πιο συρρικνωμένα πλαίσια δράσης που σου βάζει το καθεστώς -που είναι αποτέλεσμα της ταξικής πάλης, στην οποία συμμετέχεις και συ, γι' αυτό άσε τα «πνηρά» περί απομόνωσης της 17N- τότε έχεις ήδη υπογράψει δήλωση νομιμοφροσύνης. Και όχι μόνο αυτό. Δίνεις διαπαιδαγώγηση καρπαζοεισπρακτορα στα μέλη σου και στον κόσμο και τέλος αφήνεις στην άκρη την πάλη για τη διεύρυνση των δημοκρατικών δικαιωμάτων, που θα εξασφαλιζούν περισσότερες ελευθερίες και δικαιώματα των αγωνιστών. Και βέβαια, αγνοείς πόσο μεγάλη αξία για το ίδιο το κίνημα έχει η έμπρακτη αλληλεγγύη. Η αλληλεγγύη που είναι βαθιά ταξική ανάγκη για τους καταπιεσμένους, αλλά και για τους αγωνιζόμενους.

Δυστυχώς, όχι μόνο αυτό. Δεν σφουρίζεις μόνο αδιάφορα κάνοντας πως δεν ξέρεις ότι πρέπει να δείξεις την έμπρακτη αλληλεγγύη σου σ' όσους διώκονται από το αστικό κράτος, αλλά σφουρίζεις δυο φορές αδιάφορα, όταν κάνεις πως αγνοείς τον τρόπο που η αστική τάξη συμπεριφέρεται στα δικά της παιδιά, που «αμάρτησαν» χτυπώντας όχι τους πράκτορες της CIA βέβαια, τον Γουέλς και τους άλλους, αλλά τον ίδιο τον αγωνιζόμενο λαό κατά χιλιάδες, κατά δεκάδες χιλιάδες. Η αστική τάξη έχει δικαίωμα να

Πραγματικά, όμως, αναρωτιέται κανένας πού βρίσκεται αυτός ο πολιτικός φορέας που τα μέλη του έχουν πέσει με τα μούτρα, επί 24ωρο, στον αγώνα για ένα ή δυο σοβαρότατα θέματα και δεν έχουν ούτε μια ώρα στη διάθεσή τους να ριξουν μια ματιά στα όσα τερατοουργήματα εδώ και δυο χρόνια γίνονται στο Κορυδαλλό. Σίγουρα δεν βρίσκεται στην Ελλάδα. Σίγουρα. Η λαϊκή παροιμία το «στρίβειν δια του αρραβώνος» το λέει αλλιώς. «Όποιος δεν θέλει να ζυμώσει, δέκα μέρες κοσκινίζει».

Κινδυνεύουμε, βέβαια, να κατηγορηθούμε από συντρόφους, συναγωνιστές, που συχνά-πυκνά καλούν τις δυνάμεις της νομιμοφροσύνης να μπουν στον αγώνα, να συμπαρασταθούν, και προσδοκούν ότι κάτι τέτοιο μπορεί να γίνει πράξη, ότι περιορίζουμε το μέτωπο του αγώνα. Εμείς ούτε περιορίζουμε, ούτε ευχαριστημένοι είμαστε μ' αυτή την κατάσταση. Δεν μπορούμε, όμως, να αφήνουμε αναπάντητα «επιχειρήματα» και πρακτικές που χτυπούν τον αγώνα, αποκόβοντας κόσμο που θα μπορούσε, που έπρεπε να συμμετέχει. Ο καθένας κρίνεται από τα έργα του. Και η μόνη λύση για να συρθούν οι αιώνια διστακτικοί είναι να ανοιχτούμε σε όσο γίνεται περισσότερο κόσμο. Να κάνουμε όσο γίνεται δυνατότερη την παρουσία μας. Τότε, με κύρια αιχμή και δύναμη τον σκληρό αγώνα του Κορυδαλλού, ο καθένας θα πάρει θέση.

Παντελής Νικολαΐδης

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ Νο 5

Κτηνωδία

Έχεις έναν κρατούμενο ηλικίας 65 ετών με το εξής ιατρικό ιστορικό, βεβαιωμένο με πρόσφατες γνωμοτεύσεις γιατρών κρατικών νοσοκομείων: Πάσχει από γενικευμένη νόσο των αγγείων. Και οι δύο καρωτίδες (τα βασικά αγγεία που αιματώνουν τον εγκέφαλο) είναι φραγμένα σε ποσοστό πάνω από 70%. Έχει υποστεί ήδη ένα οξύ έμφραγμα του μυοκαρδίου. Εγχειρίστηκε, όμως οι γιατροί μπόρεσαν να κάνουν by pass μόνο στο ένα από τα τέσσερα φραγμένα αγγεία. Υπήρξε, δηλαδή, μερική και όχι πλήρης αποκατάσταση. Αυτό εγκυμονεί διαρκή κίνδυνο αγγειακού επεισοδίου. Ένα τέτοιο υπέστη στη φυλακή, όταν ήταν προφυλακισμένος, και οι γιατροί του «Ευαγγελισμού», όπου μεταφέρθηκε, έκριναν ότι δεν μπορούν να εγγυηθούν την ασφάλειά του στις συνθήκες της φυλακής. Το ίδιο το κράτος αναγκάστηκε να τον αποφυλακίσει υπό όρους. Επιπρόσθετα, έχει πλήρη απώλεια όρασης από το δεξί μάτι, ενώ η όρασή του και στο αριστερό είναι μειωμένη. Ακόμη, πάσχει από ζαχαρώδη διαβήτη και υποβάλλεται σε θεραπεία.

Αυτόν, λοιπόν, τον άνθρωπο, τον Χρήστο Τσιγαρίδα, τον έστειλαν και πάλι στη φυλακή, βάζοντας σε άμεσο κίνδυνο την υγεία του. Δεν έκαναν δεκτό το αίτημα να αναστείλουν την εκτέλεση της ποινής μέχρι το εφετέιο. Ένας δικαστής μειοψήφησε. Ο ίδιος μειοψήφησε και στην απόφαση για αναστολή εκτέλεσης της ποινής της Επ. Αθανασάκης, η οποία -θυμίζουμε- έχει κριθεί ένοχη κατά πλειοψηφία.

Πώς αλλιώς παρά ως κτηνωδία να χαρακτηρίσεις αυτή την απόφαση; Ειδικά για τον βαριά άρρωστο Τσιγαρίδα που πλέον αντιμετωπίζει άμεσο κίνδυνο ζωής, αφού -πέραν της έτσι κι αλλιώς ιδιαίτερα βεβαρμένης κατάστασης της υγείας του- άρχισε και απεργία πείνας από την επομένη της φυλάκισής του, σε ένδειξη συμπαράστασης στους άλλους πολιτικούς κρατούμενους, που πραγματοποιούν απεργία πείνας από τις 18 Σεπτεμβρίου, ζητώντας την κατάργηση του ειδικού καθεστώτος κράτησης-εξόντωσής τους.

Γιατί να απορούμε, όμως; Μήπως δεν είναι κρατούμενος από τον Αύγουστο του 2002 ο Παύλος Σερίφης, άνθρωπος με ένα χέρι και πάσχων από σκλήρυνση κατά πλάκας, που δεν μπορεί να αυτοεξυπηρετηθεί; Δεν ισοδυναμεί με αργό θάνατο ο εγκλεισμός του στα υπόγεια λευκά κελιά της ειδικής πτέρυγας των γυναικείων φυλακών Κορυδαλλού και η απόρριψη της αίτησης για αποφυλάκισή του με όρους; (Θυμίζουμε ότι ο Π. Σερίφης έχει καταδικαστεί σε φυλάκιση 8 ετών, που δεν θεωρείται ιδιαίτερα μεγάλη ποινή για έναν ποινικό κρατούμενο. Εν προκειμένω, όμως, τιμωρείται ως πολιτικός κρατούμενος, γι' αυτό και έχει αυτή την απεχθή μεταχείριση).

Δεν είναι κρατούμενος ο Σάββας Ξηρός, με τα μύρια όσα προβλήματα υγείας, που επίσης δεν μπορεί να

αυτοεξυπηρετηθεί;

Στον ίδιο παρονομαστή και ο Χρ. Τσιγαρίδας. Επειδή δήλωσε αμετανόητος, όπως χαρακτηριστικά είπε ο εισαγγελέας της έδρας. Ο «νομικός μας πολιτισμός» θριάμβευσε και πάλι! Η δημοκρατία έδειξε ότι δεν εκδικείται! Αποκτήσαμε κι εμείς τα δικά μας Γκουαντάναμο και Αμπου Γκράιμπ, για να εξοντώνονται οι πολιτικοί αντίπαλοι της εξουσίας, ακόμα και όταν αυτοί βρίσκονται στο κατώφλι του θανάτου.

Ας δούμε, όμως, αναλυτικά τα όσα έγιναν στην τελευταία συνεδρίαση του «έκτακτου στρατοδικείου Νο2», την περασμένη Δευτέρα.

■ 116η μέρα. Δευτέρα, 11.10.2004

Η συνεδρίαση ξεκίνησε με την απόρριψη από το δικαστήριο της αίτησης εξαίρεσης του εισαγγελέα της έδρας Ελ. Πατσή, που είχε υποβάλει ο Αγγ. Κανάς. Απόφαση αναμενόμενη, δεν χρειάζεται να τη σχολιάσουμε. Ο συνήγορος του Κανά Αλ. Κούγιας επέμεινε ζητώντας επανόρθωση από τον εισαγγελέα, αυτός δήλωσε ότι δεν έχει τίποτα με το συνήγορο και το θέμα έκλεισε με τον κ. Κούγια να δηλώνει ότι ικανοποιήθηκε εν μέρει. Αφού ολοκληρώσε την αγρεύση του επί των ποινών ο Αλ. Κούγιας, το δικαστήριο αποσύρθηκε σε διάσκεψη και όταν επανήλθε ανακοίνωσε την απόφασή του.

Μοίρασε στους κατηγορούμενους 4.696 χρόνια φυλακή και 172.000 ευρώ πρόστιμο! Στον καθένα από τους Χρ. Τσιγαρίδα, Κ. Αγαπίου, Αγγ. Κανά και Επ. Αθανασάκη αντιστοιχούν 1.174 χρόνια φυλακή και 43.000 ευρώ! Το δι-

καστήριο, δηλαδή, έδειξε μεγαλύτερο κατασταλακτικό μένος από τους εισαγγελέες, αυξάνοντας σημαντικά τις ποινές που αυτοί είχαν εισηγηθεί. Τί άλλο εκτός από πολιτική σκοπιμότητα υποδηλώνει αυτό; Το μήνυμα το πήραν όλοι όσοι βρέθηκαν στην αίθουσα εκεί-

δραμαν ψυχικά» τους άγνωστους δράστες, λόγω της ιδιότητάς τους ως μέλη του ΕΛΑ, την οποία -ας σημειωθεί- οι μεν τρεις δεν αποδέχτηκαν καμιά στιγμή, ο δε Τσιγαρίδας δεν δέχεται για τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο (από τη στιγμή της σύλληψής του έχει δη-

«...κατά τον χρόνο της παραμονής του εν εκτοπίσει ουδεμίαν μετομέλειαν επεδείξατο, ώστε να δικαιολογείται η απόλυσής του, ουδέ και δείγματα ιδεολογικής μεταστροφής προς την εθνικόφρονα παράταξιν παρουσίασεν, τουναντίον δε εμμένει μετά πείσματος και φανατισμού εις τας κομμουνιστικές και αναρχικές αρχάς ως έχει ενστερνισθεί και υπάρχει κίνδυνος απολυόμενος να συνεχίση το αντεθνικόν και ολέθριον διά την πατρίδα έργον του. Πρόκειται περί φανατικού, επικινδύνου και αμετανοήτου κομμουνιστού, μη επιδεχομένου ιδεολογικήν μεταβολήν και επάνοδόν του εις τους κόλπους της υγιούς κοινωνίας»

Συμβούλιον της Επικρατείας, απόφαση 724/1954, για την παράταση της εκτόπισης των κομμουνιστών

νη την ημέρα. Ήταν το πρόκριμα για την απόρριψη του αιτήματος αναστολής εκτέλεσης της ποινής, που θα ακολουθούσε.

Αναφέρουμε χαρακτηριστικά πως για την απλή συνέργεια στην ανθρωποκτονία του αστυνόμου Βελίου έριξαν ποινές 18 ετών! Ποινές που, όπως εύστοχα σημείωσαν οι συνήγοροι, ρίχνονται σε πληρωμένους φρονιάδες, ενώ εν προκειμένω δεν υπήρχε καμιά ένδειξη για συμμετοχή οποιουδήποτε από τους κατηγορούμενους στην ενέργεια του ΕΛΑ (μετά την ενοποίησή του με την 1η Μάη). Δεν υπάρχει καμιά ένδειξη ότι κάποιος ήταν εκεί και κράταγε τοίλιες ή οδήγησε το αυτοκίνητο διαφυγής ή προμήθευσε τα εκρηκτικά ή οτιδήποτε άλλο. Κρίθηκε ότι «συνέ-

λώσει ότι αποχώρησε από τον ΕΛΑ στις αρχές του 1990).

Τί να πεις μετά απ' αυτό; Τα 1.174 χρόνια στον καθένα τα λένε όλα. Μετά απ' αυτή την απόφαση, οι εισαγγελέες φαίνονται πραγματικά επιεικείς στην πρότασή τους. Το δικαστήριο επέλεξε το σκληρό κατασταλακτικό μοντέλο, όπως σημείωσε ο Σπ. Φυτράκης, παίρνοντας το λόγο στη συνέχεια για να μιλήσει για τη συγχώνευση των ποινών.

Ο Σ. Καμπάνης, που μίλησε πρώτος, σημείωσε ότι επρόκειτο για μια πολιτική δίκη που οδηγείται σε ένα επίσης πολιτικό αποτέλεσμα. Αυτό που χαρακτήρισε αυτή τη δίκη είναι η εισαγωγή στην ελληνική έννομη τάξη της συλλογικής ευθύνης, η οποία δεν

υπάρχει στο ισχύον νομικό πλαίσιο και υπ' αυτή την έννοια πρόκειται για επέμβαση της δικαστικής αρχής στο έργο της νομοθετικής αρχής, που είναι η μόνη αρμόδια να αλλάζει το θεσμικό πλαίσιο. Ο Σ. Καμπάνης χαρακτήρισε τη συλλογική ευθύνη ως ακραίο ολοκληρωτικό θεσμό και έκλεισε δηλώνοντας ότι δεν έχει κανένα νόημα να ασχοληθεί με την επιμέτρηση των ποινών.

Από τη στιγμή που επιλέξατε το ακραίο κατασταλακτικό μοντέλο και η τιμή βάσης είναι τα 18 χρόνια, δεν έχει νόημα να γίνει καμιά συζήτηση για τις ποινές, είτε ο Σ. Φυτράκης, σημειώνοντας πως ευτυχώς ο νομοθέτης, σε κάποιο προγενέστερο στάδιο, που δεν είχε περάσει ακόμα η εντατικοποίηση της καταστολής, φρόντισε και έβαλε το μέγιστο της ποινής στα 25 χρόνια. Στο ίδιο μήκος κύματος κινήθηκαν και οι υπόλοιποι συνήγοροι που πήραν το λόγο. Θα ήταν σαν να κοροϊδεύουν τους εαυτούς τους αν έμπαιναν σε οποιαδήποτε συζήτηση.

Το δικαστήριο αποσύρθηκε σε νέα διάσκεψη και όταν επανήλθε ανακοίνωσε τις τελικές ποινές. Η τιμή βάσης επαυξήθηκε με το μισό κάθε επιμέρους ποινής (το ίδιο και το πρόστιμο). Έτσι, το «πακέτο» έφτασε τα 596 χρόνια στον κάθε κατηγορούμενο (25 χρόνια φυλακή, κατ' ανάγκη, αφού αυτό είναι το ανώτατο όριο όταν δεν υπάρχουν ισόβια) και 22.000 ευρώ πρόστιμο. Επίσης, επέβαλε στους κατηγορούμενους δεκαετή στέρηση των πολιτικών τους δικαιωμάτων. Αποφάσισε να επιστραφούν μόνο κάποια αντικείμενα που είχαν κατασχεθεί σε σπίτια φίλων του Κ. Αγαπίου και τίποτ' άλλο. Όταν ο Χρ. Τσιγαρίδας παρατήρησε ότι δεν μπορεί να μην επιστραφεί το κομπιούτερ του γιου του, που κατασχέθηκε στο δικό του σπίτι, η πρόεδρος είχε όρεξη ακόμα και για χιούμορ. Δεν πειράζει -είπε- εξάλλου τα κομπιούτερ παλιώνουν γρήγορα γιατί αλλάζει η τε-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 10

Χρήστος Τσιγαρίδας: Αρχίζω απεργία πείνας

Στη δευτερολογία μου είχα πει, απευθυνόμενος προς το δικαστήριο, ότι μπροστά του έχει δυο επιλογές. Ή θα δικάσει σαν ποινικό δικαστήριο, οπότε η αθώωση των συγκατηγορουμένων μου είναι μονόδρομος, ή θα δικάσει υπακούοντας σε πολιτικές σκοπιμότητες. Για τον εαυτό μου είχα πει ότι είμαι έτοιμος από κάθε άποψη να δεχτώ τον καταλογισμό για τη συμμετοχή μου στον ΕΛΑ, έτσι όπως την προσδιόρισα.

Το δικαστήριο επέλεξε τη δεύτερη επιλογή. Υτάκουσε σε πολιτικές σκοπιμότητες και δίκασε πολιτικούς αντιπάλους, αδιαφορώντας για το πνεύμα και το γράμμα των αστικών νόμων. Για μια ακόμη φορά στην ιστορία του τόπου μας επιστρατεύτηκαν ο εσπιθελισμός, η νο-

μική αυθαιρεσία, ο τσαμπουκάς της εξουσίας, για να εξοντωθούν πολιτικοί αντίπαλοι. Οι εκπρόσωποι

των ΜΜΕ που παρακολούθησαν τη δίκη, αλλά και ο νομικός κόσμος ξέρουν πολύ καλά ότι πάρθηκε μια απόφαση υπαγορευμένη μόνο από την αναγκαιότητα να πέσουν βαριές ποινές. Ας καθορίσουν, λοιπόν, τη στάση τους απέναντι σ' αυτή την απόφαση και στις προοπτικές που αυτή ξανοίγει.

Σε ό,τι με αφορά, δεν περίμενα διαφορετική μεταχείριση. Αυτό απαιτούσαν οι εγκέφαλοι της «αντιτρομοκρατικής σταυροφορίας», αυτό και έγινε. Εκείνο που με εξεγείρει δεν είναι τόσο η προσωπική μου μεταχείριση, αλλά ο επικίνδυνος δρόμος που άνοιξε με τη νομολόγηση της ναζιστικής αρχής της συλλογικής ευθύνης.

Η φυλακή δεν με τρομάζει. Όταν αναλαμβάνω την πολιτική ευθύνη

για τη συμμετοχή μου στην επαναστατική κομμουνιστική οργάνωση ΕΛΑ, ήξερα πολύ καλά ότι αυτή θα ήταν η κατάληξη. Ο κομμουνιστής αγωνίζεται είτε είναι ελεύθερος είτε είναι φυλακισμένος. Αυτό και θα συνεχίσω να πράττω.

Δηλώνω ότι από αύριο ξεκινώ απεργία πείνας, σε έκφραση συμπαράστασης στην απεργία πείνας που έχουν ξεκινήσει ήδη οι πολιτικοί κρατούμενοι των ανδρικών φυλακών Κορυδαλλού, ζητώντας την κατάργηση του απάνθρωπου και παράνομου ειδικού καθεστώτος κράτησης-εξόντωσής τους.

Καλώ κάθε δημοκράτη, κάθε αριστερό, κάθε επαναστάτη να στρατευθεί σ' αυτόν τον αγώνα, γιατί Η ΣΙΩΠΗ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΕΝΟΧΗ.

Κορυδαλλός, 11.10.2004

Κρίσιμες ώρες για τον Δ. Κουφοντίνα

ΤΟΥΣ ΘΕΛΟΥΝ ΝΕΚΡΟΥΣ;

Μεσημέρι Πέμπτης, 14 Οκτώβρη. Ο Δημήτρης Κουφοντίνας μόλις έχει υποβληθεί σε εγκεφαλογράφημα και η ανησυχία των γιατρών για την κατάσταση της υγείας του φτάνει στο ζενίθ. Οι εξετάσεις δείχνουν ότι μπαίνει στη φάση της έναρξης βλαβών σε ζωτικά του όργανα, χωρίς ακόμη να έχει επέλθει καμιά τέτοια βλάβη.

Δuo ώρες πριν, στην εκπομπή της στο ραδιόφωνο του Alpha, η Κατερίνα Κατή βγάζει στον αέρα μια ειδήση που σε μας τουλάχιστον προκαλεί ένα μικρό σοκ: Ο προϊστάμενος της Εισαγγελίας Πλημμελειοδικών Αθήνας Δ. Παπαγγελόπουλος, ανέθεσε στον εισαγγελέα Ευάγγ. Κασαλιά την παρακολούθηση της πορείας της υγείας του Δ. Κουφοντίνα, μετά τη μεταφορά του στο «Γιώργος Γεννηματάς» (αρμοδιότητα έχει πλέον η Εισαγγελία Αθήνας και όχι αυτή του Πειραιά). Ο εισαγγελέας Κασαλιάς επισκέφτηκε την Παρασκευή 8/10 (την επομένη δηλαδή της μεταφοράς του Κουφοντίνα) το νοσοκομείο και συζήτησε με τους γιατρούς. Σύμφωνα με το ρεπορτάζ, το σφοδρό ενδιαφέρον του προϊστάμενου της Εισαγγελίας προκάλεσε η ανησυχία του για την υγεία του απεργού πείνας.

Επειδή γνωρίζουμε καλά, ότι σ' αυτές τις περιπτώσεις οι εισαγγελείς δεν λειτουργούν ερήμην του πολιτικού τους προϊσταμένου, του υπουργού Δικαιοσύνης (το παραμύθι της ανεξαρτησίας της Δικαιοσύνης είναι καλό, αλλά δεν έχει δράκο) και επειδή η στάση του Αν. Παπαληγούρα ήταν άκαμπτη ακόμα και μια εβδομάδα μετά από την πρώτη επίσκεψη του εισαγγελέα στο νοσοκομείο, είμαστε σίγουροι ότι από πλευράς Εισαγγελίας επιχειρείται η άσκηση εκβιασμού στους γιατρούς, για να υποβάλουν τον Δ. Κουφοντίνα σε υποχρεωτική σίτιση και θεραπευτική αγωγή, σπάζοντας μ' αυτό τον τρόπο την απεργία πείνας που κάνει. Ξέρουμε πολύ καλά πως ενεργούν οι εισαγγελείς σ' αυτές τις περιπτώσεις. Ασκούν εκβιασμό στους γιατρούς, με την απειλή της απαγγελίας κατηγορίας για ανθρωποκτονία από αμέλεια με ενδεχόμενο δόλο (κακούρηγμα), για να τους υποχρεώσουν να επέμβουν, ακόμα και παρά τη θέληση του

ασθενούς-απεργού πείνας. Δίνουν δε μια δική τους ερμηνεία του νόμου, ο οποίος απαγορεύει οποιαδήποτε επέμβαση των γιατρών παρά τη θέληση του ασθενούς, όσο αυτός έχει τις αισθήσεις του και ικανότητα να σκέφτεται και να αποφασίζει.

Το πρόβλημα, όμως, δεν είναι νομικό. Είναι ξεκάθαρα πολιτικό. Ειδικά σε περιπτώσεις σαν αυτή του Δ. Κουφοντίνα. Ο ίδιος, με δήλωσή του, που έγινε μετά την άκαρπη συνάντηση του υπουργού Δικαιοσύνης με την αντιπροσωπεία που τον επισκέφτηκε (δημοσιεύεται χωριστά), κατέστησε σαφές ότι συνεχίζει την απεργία πείνας, γιατί «ζωή χωρίς αξιοπρέπεια δεν είναι ζωή». Μια μέρα μετά, στη συνέντευξη τύπου που δόθηκε στην Ένωση Ανταποκριτών Ξένου Τύπου, ο Δ. Κουφοντίνας διεμήνυσε μέσω της συνηγόρου του, ότι αρνείται να δεχτεί ορό, ότι αρνείται να του τοποθετηθεί φλεβικός καθετήρας για να μπορούν οι γιατροί να προχωρήσουν σε άμεση επέμβαση σε περίπτωση άμεσου κινδύνου κώματος και ότι αν φτάσει σε κατάσταση που θα έχει υποστεί μη αντιστρεπτές βλάβες, δεν θέλει καμιά ιατρική στήριξη.

Το ρεπορτάζ γράφεται στην κυριολεξία επί του πιεστηρίου, γι' αυτό και η ροή είναι ανάλογα με τις εξελίξεις ώρα προς ώρα από τη 1 το μεσημέρι της Πέμπτης και μετά.

Το μεσημέρι από το υπουργείο Δικαιοσύνης διοχετεύεται η ειδήση ότι από το κλουβί του Κορυδαλλού ξηλώνεται το πλέγμα. Σύντομα διευκρινί-

ται ότι δεν πρόκειται για «τοπλέγμα», αλλά μόνο για την οροφή. Από τον Κορυδαλλό πληροφορούμαστε πως όντως ξηλώθηκε η οροφή, χωρίς να πειραχτούν καθόλου τα πλαινά. Οι δημοσιογράφοι ζητούν από τον υπουργό Δικαιοσύνης να κάνει δήλωση, όμως

ισχυριζόταν, αλλά λόγοι εκδικητικότητας. Προσπαθεί να σώσει όχι μόνο το ειδικό καθεστώς, αλλά ακόμα και το κλουβί, το πιο απεχθές (σε πραγματικό και συμβολικό επίπεδο) στοιχείο του. Ο ίδιος ο Αν. Παπαληγούρας έλεγε στην επιτροπή που τον επι-

χειροβομβίδα; Αν, λοιπόν, δεν υπάρχει τέτοιος φόβος, γιατί δεν ξηλώνει και τα πλαινά; Και γιατί δεν κάνει μια δήλωση με την οποία να απαντά όχι μόνο στα αιτήματα των πολιτικών κρατούμενων, αλλά στη γενική κατακραυγή του νομικού (και όχι μόνο) κόσμου, που ζητά την κατάργηση του ειδικού καθεστώτος κράτησης;

Η απάντηση από τον Δ. Κουφοντίνα ήταν ότι η απεργία πείνας συνεχίζεται. Ίδια ήταν η απάντηση και από τους άλλους απεργούς πείνας των ανδρικών φυλακών και τον Χρ. Τσιγαρίδα που κρατείται στις γυναικείες φυλακές.

Το απόγευμα ανέλαβε δράση το άλλο κέντρο, ο εισαγγελέας Παπαγγελόπουλος. Απαντώντας σε έγγραφο των θεραπόντων γιατρών, με το οποίο τον ενημέρωναν ότι η κατάσταση του Δ. Κουφοντίνα είναι κρίσιμη και εγκυμονεί ανεπίστρεπτες βλάβες, τους έστειλε το εξής τρομοκρατικό έγγραφο:

«Κατά την διάρκεια της εκτοπίσεώς των είναι δυνατόν να στερηθούν ωρισμένων δικαιωμάτων, άπνα οι νόμοι εξασφαλίζουν εις τους πολίτας, διότι δεν είναι δυνατόν να απολαύουν των αγαθών του φιλελευθερισμού οι έχοντες ως έργον την ανατροπήν της κοινωνίας και την υποδούλωσιν του Έθνους».

Αιτιολογική Εκθεση Αναγκαστικού Νόμου 511/31.12.1947

κάτι τέτοιο δεν γίνεται ούτε μέχρι αργά το βράδυ.

Είναι φανερό ότι ο υπουργός κάνει μισή υποχώρηση, προσπαθώντας να πετύχει σταμάτημα της απεργίας πείνας. Ενεργεί με λογική «γύφτικου παζαριού» και αποκαλύπτει με τη στάση του ότι δεν ήταν λόγοι ασφάλειας που επέβαλαν την κατασκευή του μεταλλικού κλουβιού, όπως

σκέφτηκε την Τρίτη, ότι το πλέγμα στην οροφή πρέπει να μείνει, μη τυχόν και πετάξει κανένας από τους συγγενείς των θυμάτων της 17Ν καμιά χειροβομβίδα! Τοι επιχείρημα είναι γελοίο, αλλά τώρα, με την αφαίρεση του πλέγματος της οροφής, αποδείχτηκε και εντελώς κάλπικο. Τώρα δεν φοβάται ο κ. Παπαληγούρας μην πεταχτεί καμιά

«Σας γνωρίζουμε ότι από τη διάταξη του άρθρου 5 παρ. 2 του Συντάγματος προκύπτει υποχρέωση της Πολιτείας να προστατεύει τη ζωή όλων των πολιτών καθ' όλη τη διάρκειά της. Η ανθρώπινη ζωή είναι το ανώτερο αγαθό και ο Ποινικός Κώδικας τιμωρεί ακόμη και τη βοήθεια σε αυτοκτονία. Η ζωή μέχρι και την τελευταία στιγμή έχει την ίδια αξία. Η συναίνεση του θανατούμενου δεν γίνεται να δικαιολογήσει πράξη θανάτωσής του. Ενώπιον όλων αυτών, οι θεράποντες ιατροί του ασθενούς Δημήτρη Κουφοντίνα του οποίου η υγεία βαίνει συνεχώς επιδεινούμενη, χωρίς αυτοί (οι γιατροί) να μπορούν να γνωρίζουν το κρίσιμο χρονικό σημείο που να είναι αποφασιστικό για την περαιτέρω πορεία του προς τον θάνατο, επιβάλλεται να επέμβουν άμεσα οποτεδήποτε κρίνουν ότι κινδυνεύει η ζωή του και να λάβουν τα αναγκαία κατά την κρίση τους θεραπευτικά μέτρα για την αντιμετώπιση της κατάστασης της υγείας του

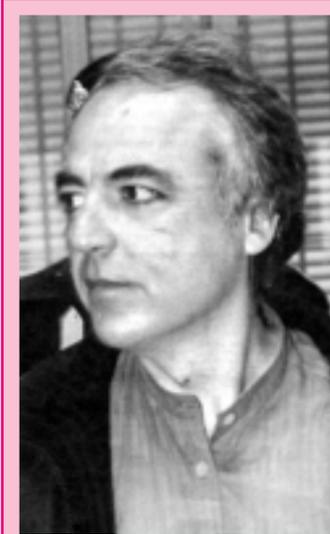
σε τρόπο ώστε να μην τεθεί σε κίνδυνο η ζωή του ή να υποστεί μη αναστρέψιμες βλάβες υγείας. Αλλιώς θα 'χουν ποινική ευθύνη για έκθεση ή ανθρωποκτονία από αμέλεια ή οποιαδήποτε άλλη πράξη θα προκύψει από την εισαγγελική έρευνα η οποία θα διενεργηθεί σε περίπτωση που ο ασθενής αποβιώσει».

Ο εκβιασμός των γιατρών είναι φανερός. Με ποιο δικαίωμα, όμως, οι γιατροί θα επιχειρήσουν βίαια να προσφέρουν οποιαδήποτε θεραπεία σε έναν ασθενή ο οποίος την αρνείται; Τί θα γίνουν, μπήκουν να τον δέσουν στο κρεβάτι και να του βάλουν με το ζόρι ορό;

Αυτές είναι οι εξελίξεις μέχρι αργά το βράδυ της Πέμπτης. Ο υπουργός Δικαιοσύνης ανγνωρίζει έμμεσα ότι υπάρχει πρόβλημα με το ειδικό καθεστώς και προσπαθεί να παζαρέψει για να το διασώσει. Ταυτόχρονα, κινεί τον εισαγγελέα μηχανισμό, για να υποχρεώσει τους γιατρούς να πάρουν αυτοί την ευθύνη της καταστολής του απεργού πείνας Δ. Κουφοντίνα. Οι γιατροί μέχρι στιγμής δεν έχουν κάνει καμιά κίνηση και ο Δ. Κουφοντίνας συνεχίζει την απεργία πείνας, πίνοντας μόνο νερό.

Είναι «ηλίου φαινότερον», ότι πρέπει να παρέμβουν καταρχάς τα συνδικαλιστικά όργανα των γιατρών. Να πάρει θέση ο υπουργός Υγείας, που είναι και πανεπιστημιακός γιατρός. Δεν μπορεί ένας εισαγγελέας να θέλει να μετατρέψει γιατρούς σε μπάτσους ή δεσμοφύλακες. Και βέβαια, αν ο υπουργός Δικαιοσύνης θέλει να κάνει μια κίνηση καλής θέλησης, οφείλει να ξηλώσει αμέσως το κλουβί και να δεσμευτεί ότι θα θέσει υπό εξέταση το ειδικό καθεστώς κράτησης. Μόνο μια τέτοια δέσμευση θα μπορούσε να οδηγήσει σε μια έντιμη συμφωνία. Ας συγκαλέσει το γνωμοδοτικό όργανο που προβλέπει ο Σωφρονιστικός Κώδικας, το Κεντρικό Επιστημονικό Συμβούλιο των Φυλακών, για να γνωμοδοτήσει για τη νομιμότητα αυτού του καθεστώτος. Διαφορετικά, θα επιβεβαιώσει εκείνους που υποστηρίζουν ότι τοποθετήθηκε σ' αυτή τη θέση επειδή είναι άβουλος και θα λείπει μόνο «yes».

Όσο για το κίνημα αλληλεγγύης, μετά την πορεία της Πέμπτης πρέπει να κλιμακώσει.

ΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΟΥΦΟΝΤΙΝΑ

Στη στάση του Υπουργείου απαντάμε συνεχίζοντας την απεργία. Δεν έχουμε τίποτα να χάσουμε. Αν η ζωή χωρίς ελευθερία είναι επιβίωση, ζωή χωρίς αξιοπρέπεια δεν είναι ζωή.

Δημήτρης Κουφοντίνας
Γ.Κ.Ν. «Γιώργος Γεννηματάς»
12.10.2004

Δήλωση Βασίλη και Σάββα Ξηρού

Εχοντας δηλώσει ότι συμμετέχουμε στην κλιμακωτή απεργία πείνας ξεκινάμε και οι δυο μαζί σήμερα μετά την επιδείνωση της κατάστασης του Δημήτρη Κουφοντίνα και την εμμονή του υπουργείου Δικαιοσύνης στην εκδικητική του στάση απέναντί μας.

Ενωμόμαστε με τους άλλους απεργούς δηλώνοντας ότι απεχθόμαστε από κάθε τροφή.

Σάββας και Βασίλης Ξηρός
Φυλακές Κορυδαλλού
8/10/2004

Εχω επανειλημμένα καταγγείλει τις δυσμενείς, παράνομες και απάνθρωπες συνθήκες κράτησης. Το σοβαρό αυτό ζήτημα είναι μέρος μόνο ενός ολόκληρου πλέγματος.

Πριν από αυτό υπάρχει η έκτακτη νομοθεσία, η έκτακτη προδικασία, οι φαρμακευτικές αγωγές και τα βασανιστήρια, οι παράνομες προανακριτικές και ανακριτικές απολογίες, ο έκτακτος αποκλεισμός δικαστών και η επιλογή άλλων, το έκτακτο δικαστήριο, η άδικη δίκη, οι άδικες ποινές και οι καταδικές σειράς αθώων. Καταδικάστηκα σε 21 φορές ισόβια καθ' υπαγόρευση των Αμερικανών, χωρίς να υπάρχει ούτε ένα στοιχείο που να θεμελιώνει την πράξη της ηθικής αυτουργίας έστω και σε μια υπόθεση.

Πρόκειται για καταδίκη - σκάνδαλο που σήμερα μόνο σε στυγνές και φαιδρές τριτοκο-

Δήλωση Αλέξανδρου Γιωτόπουλου

σμικές δικτατορίες επιβάλλεται με αυτόν τον τρόπο. Αφού επί περισσότερο από ένα χρόνο έκαναν κανονικά πλύση εγκεφάλου, για να πείσουν τον Ελληνικό λαό ότι ήμουν ο αρχηγός της 17N, αναγκάστηκαν από τα πράγματα, βλέποντας ότι ακόμη και οι δικές τους δημοσκοπήσεις έδειχναν ότι η πλειοψηφία του κόσμου πίστευε το αντίθετο, να κάνουν άτακτη υποχώρηση. Ομολογούν πια ανοικτά ότι δεν ήμουν ο αρχηγός, δικαιώνοντάς με, κι επινοούν μια... μυστηριώδη γραμματεία της οποίας ήμουν μέλος, για την οποία δεν ακούστηκε λέξη στην οχτάμηνη διαδικασία.

Αν το γελοίο σκότωνα, η έδρα θα ήταν νεκρή.

Όσο για αυτούς που χαρακτηρίσαν την απόφαση ισοροπημένη και μίλησαν για Δημοκρατία, ας δουν ότι στη σημερινή Γερμανία, σε ανάλογες δίκες, με στοιχεία του ίδιου τύπου, τα Δικαστήρια δεν δίστασαν να αθωώσουν έναν Αραβία κατηγορούμενο για συνέργεια στην επίθεση ενάντια στους διδύμους πύργους, αλλά και τον Βάινριχ. Αλλά η Γερμανία οικοδόμησε μεταπολεμικά την δικαιοσύνη της σε υγιείς δημοκρατικές βάσεις, ενώ στη Δημοκρατία μας τριάντα χρόνια μετά την πτώση της χούντας, η Δικαιοσύνη μας, στις ανώτερες βαθμίδες της, στελεχωνεται στις καίριες θέσεις από δικαστικούς λειτουργούς που υπηρέτησαν τη χούντα. Είναι φυσικό να θέλουν να συντρι-

ψουν κάποιον που έκανε αντίσταση στη Δικτατορία.

Για όλους αυτούς τους λόγους και σαν πράξη διαμαρτυρίας, συμμετέχω στην απεργία πείνας από το Σάββατο 16 Οκτωβρίου.

Για την αποκατάσταση της αλήθειας, θεωρώ χρέος μου να υπογραμμίσω την καταλυτική συνεισφορά του Βασιλή Τζωρτζάτου σ' αυτήν την κινητοποίηση. Ξεκίνησε πρώτος, στις 9 Αυγούστου, απεργία πείνας για τις συνθήκες κράτησης μόνος του, επί 43 μέρες, σε πολύ δύσκολες συνθήκες, χωρίς βοήθεια, με μικρή υποστήριξη απ' έξω, απεργία που διευρύνθηκε σήμερα. Κατά τη διάρκειά της υπήρξε μια μερική υποχώρηση της διεύθυνσης, που κατέβασε

τα μεταλλικά στοιχεία του μικρού χώρου προαυλισμού απ' τα 10 μέτρα στα 4,5 μέτρα. Με πλήρη αδιαφορία των αρμοδίων για την υγεία του, αφού στα τρία λιποθυμικά επεισόδια που είχε αρνήθηκαν να τον μεταφέρουν σε εξωτερικό νοσοκομείο, όπως είχαν απαιτήσει οι γιατροί που ήρθαν απ' έξω, ώστε να διαπιστώσουν ότι δεν του είχε συμβεί κάτι σοβαρότερο και αρκέστηκαν να του δώσουν υπογλώσσιο. Με συνέπεια να είναι άγνωστο αν τα καθημερινά περιστατικά παράλυσης της αριστερής του πλευράς και του στόματος, που έχει σήμερα, 15 και πλέον μέρες μετά τη λήξη της, δεν είναι στοιχεία κάποιων μονιμότερης βλάβης της υγείας του.

Αλέκος Γιωτόπουλος
Φυλακές Κορυδαλλού
13 Οκτώβρη 2004

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 8 ΧΟΛΟΓΙΑ!

Στη συνέχεια, οι συνήγοροι άρχισαν να αναπτύσσουν τα αιτήματα αναστολής εκτέλεσης της ποινής για όλους τους καταδικασθέντες.

Η Μ. Δαλιάνη ανέπτυξε το αίτημα της υπεράσπισης Τσιγαρίδα αναφερόμενη κυρίως στα τεράστια προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζει ο εντολέας της. Το δικαστήριο -κατέληξε- οφείλει να αναστείλει την εκτέλεση της ποινής. Στο όνομα ποιας καταστολής θα αγνοηθούν οι γνωματεύσεις όλων αυτών των κρατικών νοσοκομείων; Φυλάκιση του Χρ. Τσιγαρίδα ισοδυναμεί με καταδίκη του σε θάνατο.

Ο Σ. Φυτράκης προσέγγισε το αίτημα από μια άλλη σκοπιά. Θα μπορούμε εντελώς στο κατασταλτικό μοντέλο ή θα κάνουμε μια τομή σ' αυτό το στάδιο; Σε 1-2 χρόνια η απόφαση μπορεί να κριθεί εσφαλμένη από το δικαστήριο του δεύτερου βαθμού, γιατί έτσι κι αλλιώς έχει στηριχτεί σε πολύ ασθενείς ενδείξεις. Εξάλλου, η ίδια η απόφαση δέχεται ότι ο ΕΛΑ σταμάτησε τη δράση του το 1995, ενώ κανένας κίνδυνος φυγής δεν υπάρχει. Από το 1995 τους παρακολουθούν και κανένας δεν δοκίμασε να κρυφτεί. Και μετά την αποφυλάκισή τους ήταν όλοι καθημερινά εδώ στο δικαστήριο.

Η πρόεδρος ενοχλήθηκε ιδιαίτερα όταν η Τ. Χριστοδουλοπούλου ξεκίνησε να αναπτύσει τους συλλογισμούς της αναφερόμενη στο εσφαλμένο της απόφασης. Δυο φορές την απειλήσε ότι θα της αφαιρέσει το λόγο, σπρώχνοντας στην όδυνση ακόμα και αυτή την τελευταία στιγμή της δίκης. Και πάνω στην ένταση, μάθαμε και ποια ήταν η μειοψηφία στην αθωωτική απόφαση για την παραγραφή του αδικήματος της συμμετοχής. Όταν η συνήγορος ανέφερε πως η ίδια η απόφαση δέχεται πως από το 1995 μέχρι το 2003 δεν έχει διαπραχθεί κανένα αδίκημα, η πρόεδρος τη διέκοψε παρατηρώντας: «μην ξεχνάτε πως υπάρχει και μειοψηφία!». Δηλαδή, η προεδρεύουσα αισθάνθηκε την ανάγκη να υπερασπιστεί όχι την απόφαση του δικαστηρίου, αλλά την άποψη της μειοψηφίας! Ο νόον νοείτω...

Και οι υπόλοιποι συνήγοροι κινήθηκαν στην ίδια επιχειρηματολογία. Για

το σταμάτημα της δράσης του ΕΛΑ μετά το 1995, που δέχεται η απόφαση και για τη στάση των κατηγορούμενων, που απέδειξε ότι δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος φυγής τους.

Οι εισαγγελείς που πήραν το λόγο αμέσως μετά έριξαν νέο λάδι στη φωτιά. Ο τακτικός Ελ. Πατοής είπε πως το μακροχρόνιο της δράσης των κατηγορούμενων «αποδεικνύει μίαν ροπήν προς την εγκληματική δράση». Αρα υπάρχει σε όλους το στοιχείο της επικινδυνότητας. Ειδικό κεφάλαιο αφιέρωσε στον Χρ. Τσιγαρίδα, του οποίου είπε ότι πιμά τη γενναία στάση και εκφράζει την εκτίμησή του για το μέγεθος της αξιοπρέπειας που επέδειξε. Όμως, ο Τσιγαρίδας δεν επέδειξε μετάνοια, δεν ζήτησε συγνώμη και δήλωσε ότι ο αγώνας συνεχίζεται. Όσο για την κατάσταση της υγείας του, είναι με εμφανές ότι είναι ασθενής, όμως δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος

υπερέμετρης βλάβης. Εξάλλου, δεν παίρνει καμιά φαρμακευτική αγωγή! (11 φάρμακα την ημέρα παίρνει ο Χρ. Τσιγαρίδας για τις διάφορες ασθένειες που αντιμετωπίζει!). Για τον Αγαπίου είπε τα ίδια για την επικινδυνότητα, ενώ στον Κανά επεφύλαξε επίσης ιδιαίτερες αναφορές, λέγοντας ότι η επιθετικότητά του φαίνεται από το ότι ξυλοφόρτωσε την Κυριακίδου (παραβλέποντας ότι ο Κανάς δεν έχει δικαστεί για κάτι τέτοιο) και από το ότι έκανε μήνυση στην Κυριακίδου (παραβλέποντας ότι η Κυριακίδου έχει καταδικαστεί γι' αυτό) και στο Playboy, που τον ανέφερε ως αρχηγό του ΕΛΑ μετά τον Τσιγαρίδα! Δηλαδή, το ότι ο Κανάς θέλησε να αμυνθεί με μήνυση έναντι των μεθυμένων του τσοντοπεριδικού αποτελεί εκδήλωση επιθετικότητάς του! Αν δεν έκανε μήνυση, ίσως ακούγαμε το επιχείρημα που ελεγε ο εισαγγελέας Λάμπρου στη δίκη για

την υπόθεση της 17N: «Το ότι δεν κάνατε μήνυση αποτελεί στοιχείο ενοχής!». Όσο για την Αθανασάκη, δεν δίστασε να πει ότι δεν είχε σταθερή εργασία, προκαλώντας μια έκρηξη του συνηγόρου της Α. Κωνσταντάκη, που θύμισε τα 6.000 ένσημα της Ειρήνης.

Ο αναπληρωτής εισαγγελέας Κ. Βομπήρης μίλησε και πάλι ως... λογιστής (ή μάλλον μπακάλης). Με λίγα λόγια, υπέδειξε στο δικαστήριο να μην κάνει σ' αυτή τη φάση δεκτό κανένα αίτημα αναστολής εκτέλεσης της ποινής (προφανώς για λόγους παραδειγματισμού), αλλά ν' αφήσει να ασχοληθεί μ' αυτό το ζήτημα το πενταμελές εφετείο, στο οποίο αργότερα μπορούν να προσφύγουν οι κατηγορούμενοι.

Από τις δευτερολογίες των συνηγόρων ξεχωρίζουμε αυτές των Σ. Καμπάνη και Μ. Δαλιάνη, που αναφέρθηκαν στα πραγματικά δεδομένα της

κατάστασης της υγείας του Τσιγαρίδα, όπως προκύπτουν από εντελώς πρόσφατες ιατρικές γνωματεύσεις, τις οποίες αγνόησε εντελώς στην αγόρευση του ο εισαγγελέας, κάνοντας λόγο για γνωματεύσεις του 2002. «Προσκομίσαστε τέτοιες εξετάσεις», ρώτησε θορυβημένη η πρόεδρος, προκαλώντας γενική κατάπληξη στην αίθουσα. Γιατί λίγο πριν είχαμε όλοι δει την κ. Δαλιάνη να καταθέτει στην πρόεδρο ολόκληρο πακέτο γνωματεύσεων, μαζί με αναλυτικό υπόμνημα για το περιεχόμενό τους. Δεν μπήκαν καν στον κόπο να τις διαβάσουν! Εμφανώς οργισμένη η συνήγορος κατέθεσε για δεύτερη φορά τις ίδιες ιατρικές γνωματεύσεις.

Γιατί θορυβήθηκε η πρόεδρος; Μα γιατί αυτές οι γνωματεύσεις έρχονταν σε ευθεία αντίθεση με την απόφαση που ήδη είχαν βγάλει και που τυπικά ανακοινώθηκε μετά από λίγη ώρα. Επιστρέφοντας από την τελευταία διάσκεψη η πρόεδρος ανακοίνωσε ότι απορρίπτονται όλα τα αιτήματα για αναστολή εκτέλεσης των ποινών, των μεν Αγαπίου και Κανά ομόφωνα, των δε Τσιγαρίδα και Αθανασάκη κατά πλειοψηφία. Και ενώ οι ακροατές ξεσπούσαν σε αποδοκιμασίες, η πρόεδρος κήρυξε τη λύση της συνεδρίασης και αποχώρησε σχεδόν τρέχοντας από την έδρα, μέσα σε γενική κατακραυγή.

Η τελευταία σκηνή που καταγράψαμε μέσα στη δικαστική αίθουσα ήταν ο Χρ. Τσιγαρίδας όρθιος, με το χέρι υψωμένο σε γροθιά, χαμογελαστός και ήρεμος, να αποχαιρετά την οικογένειά του, τους συγγενείς, φίλους και συντρόφους που παρευρέθηκαν στην αίθουσα.

Το έργο ολοκληρώθηκε, όπως ακριβώς ξεκίνησε. Μια άθλια δίκη, μια πιο άθλια καταδίκη, μια τρισάθλια ποινή. Νομολόγησαν τη ναζιστική συλλογική ευθύνη. Ξεπέρασαν τους εισαγγελείς στις ποινές. Εκλείσαν μέσα όλους τους κατηγορούμενους, ακόμα και τον βαριά άρρωστο Τσιγαρίδα, ακόμα και την Αθανασάκη που καταδικάστηκε κατά πλειοψηφία. Γιατί; Γιατί το σύστημα έπρεπε να δώσει εξετάσεις στους μεγάλους προστάτες Αμερικανούς. Γιατί στην κοινωνία μας έπρεπε να σταλεί το πιο σκληρό τρομοκρατικό μήνυμα.

■ Πολύκαρπος Γεωργιάδης

«Αλληλεγγύη στον αγώνα ενάντια στη βαρβαρότητα των λευκών κελιών!»

Ο αγώνας των πολιτικών κρατουμένων, η απεργία πείνας των φερομένων απ' τη «δικαιοσύνη» ως μέλη της επαναστατικής οργάνωσης 17N ενάντια στις εξοντωτικές συνθήκες κράτησής τους, δεν είναι μια υπόθεση «μεταξύ ημών», δεν αφορά μονάχα τους ίδιους. Είναι ακόμα ένα κομμάτι του αγώνα ενάντια στο σύγχρονο εκβαρβαρισμό που επιβάλλει ο πολιτισμός της κυριαρχίας, της εκμετάλλευσης και του φόβου. Ενάντια στην κοινωνία της πειθαρχημένης υπακοής, όπου η σιωπή και το λούφραγμα θεωρούνται αρετές. Ενάντια στη μετατροπή του ανθρώπου σε εμπόρευμα, σε ειδικολάτρη του χρήματος και του θεάματος. Κάθε πολεμική κραυγή αντίστασης είναι πολύτιμη. Είναι καθήκον μας να αντισταθούμε ενάντια στην εκδικητικότητα της «δημοκρατίας», ενάντια στην εξόντωση των πολιτικών κρατουμένων. Να αντισταθούμε στα πλαίσια της απόπειρας επανανθρωπισμού του διπόδου ζώου HOMO ECONOMICUS!

Τα τελευταία χρόνια η κρατική αγριότητα έχει εξαπολύσει μια πρωτοφανή επιχείρηση φίμωσης κάθε φωνής που αρνείται την κοινωνική συναίνεση, την τάξη νεκροταφείου (πρόσφατη είναι η περίπτωση του Γ. Μοναστηριώτη που φυλακίστηκε εξαιτίας της άρνησής του να συμμετάσχει στην επιχείρηση κατάκτησης του Ιράκ). Η κρατική αγριότητα σε τίποτα δεν έχει να ζηλέψει το κυ-

νήγι μαγισσών του μεσαιωνικού Χριστιανισμού. Ισα-ίσα είναι ακόμα πιο σκοταδιστική, ακόμα πιο μεθοδική και ύπουλη. Η απάντηση κάθε εξεγερμένης συνειδησης, κάθε ελεύθερου ανθρώπου, πρέπει να είναι σταθερή κι αμετακίνητη: «Η ανώτατη αρετή δεν είναι να 'σαι λεύτερος, παρά να μάχεσαι για λευτεριά. Ας δεχτούμε παλικαρίαση την ανάγκη. Πόλεμος μας έλαχε ο κλήρος, ας ζώσουμε σφιχτά στη μέση μας, ας αρματώσουμε το κορμί, την καρδιά και το μυαλό μας. Ας πιάσουμε τη θέση μας στη μάχη. Που πάμε; Θα νικήσουμε ποτέ; Προς τι όλη τούτη η μάχη; Μην καταδέχεσαι να ρωτάς «Θα νικήσουμε; Θα νικήθούμε»; Πολέμα!» (Ν. Καζαντζάκης).

Σ' αυτόν τον πόλεμο όλοι πρέπει να πάρουμε θέσεις μάχης. Η σιωπή, αλλά και η αμέτοχη συμπάθεια, είναι συναίνεση. Οι άμαχοι, οι «αθώοι» είναι στυγνοί δολοφόνοι. Σ' αυτόν τον πόλεμο κανείς δεν είναι αθώος. Ο πόλεμος δε σταματά όταν χαλαρώσουν οι χειροπέδες! Ας γκρεμίσουμε τις φυλακές, ορατές κι αόρατες!

Αλληλεγγύη στον αγώνα ενάντια στη βαρβαρότητα των λευκών κελιών!

Αντίσταση στην κοινωνία των φυλακών!

Πολύκαρπος Γεωργιάδης
Α' Πτέρυγα Φυλακών Κορυδαλλού

Αγώνας και γενική κατακραυγή

Η πορεία που έγινε την Πέμπτη από τα Προπύλαια ήταν το επιστέγασμα μιας εβδομάδας κινητοποιήσεων του κινήματος αλληλεγγύης στους απεργούς πείνας πολιτικούς κρατούμενους. Καταγράφουμε στη συνέχεια την πορεία αυτού του αγώνα, ο οποίος κατάφερε να ξεσηκώσει γενικότερη κατακραυγή από τον Τύπο, αλλά και από το νομικό κόσμο και ένα μικρό τμήμα του αστοφιλεύθερου πολιτικού κόσμου. Περιττεύει, βέβαια, να πούμε, ότι ο καθοριστικός παράγοντας για το ξεσήκωμα της γενικής κατακραυγής ήταν η ίδια η απεργία πείνας των πολιτικών κρατούμενων και ειδικά η άκαμπτη αγωνιστική στάση του Δ. Κουφοντίνα.

■ Μηχανοκίνητη πορεία στο «Γιώργος Γεννηματάς»

Το μεσημέρι του Σαββάτου 9 Οκτώβρη οργανώθηκε μηχανοκίνητη πορεία από την πλατεία Εξαρχείων προς το νοσοκομείο «Γιώργος Γεννηματάς», όπου νοσηλεύεται ο Δ. Κουφοντίνας. Η πραγματοποίηση της πορείας δεν ανακοινώθηκε δημόσια, για να μην υπάρξει μπλοκάρισμα από την Αστυνομία. Η απόσταση, βέβαια, ήταν μεγάλη και στα μισά της διαδρομής, στην ουρά της πορείας «κόλλησαν» Ζητάδες και μια κλούβα των ΜΑΤ. Στο νοσοκομείο, βέβαια, οι ετοιμασίες υπήρχαν από πριν. Διμοιρίες στρατοπέδευαν στο προαύλιο του νοσοκομείου, ενώ κυκλοφορούσαν δεκάδες ασφαλίτες και σε επιλεγμένα σημεία είχαν πιάσει θέσεις οι γνωστοί κουκουλοφόροι Ράμπο με τα όπλα προτεταμένα και το δάχτυλο στη σκανδάλη. Είχαν κάνει ετοιμασίες για κάθε ενδεχόμενο.

Η μηχανοκίνητη πορεία έφτασε κανονικά στον προορισμό της και έξω από το νοσοκομείο συναντήθηκε με διαδηλωτές που είχαν πάει εκεί με τη συγκοινωνία. Παρέμεινε για λίγη ώρα στη Μεσογείων, φωνάζοντας συνθήματα αλληλεγγύης και μοιράζοντας προκηρύξεις στα διερχόμενα αυτοκίνητα, και στη συνέχεια οι διαδηλωτές μπήκαν σε έναν παράδρομο της Μεσογείων και έφτασαν, πάντα έξω από το προαύλιο του νοσοκομείου, σ' ένα σημείο κοντά στο δωμάτιο-κελί που νοσηλεύεται ο Δ. Κουφοντίνας. Αυτό έγινε αντιληπτό από τους ασφαλίτες και τους κουκουλοφόρους που λιάζονταν στο μπαλκόνι. Οι διαδηλωτές παρέμειναν για κάμποση ώρα σε εκείνο το σημείο, φωνάζοντας συνθήματα αλληλεγγύης στον απεργό πείνας. Όπως πληρο-

φορηθήκαμε, ο Δ. Κουφοντίνας άκουσε τα συνθήματα και δήλωσε χαρούμενος από αυτή τη συντροφική εκδήλωση.

Στην επιστροφή της πορείας οι αστυνομικές δυνάμεις πολλαπλασιάστηκαν και οι Ζητάδες άρχισαν να συμπεριφέρονται ιδιαίτερα προκλητικά. Γωνία Αλεξάνδρας και Β. Σοφίας, μερικές μοτοσικλές έστριψαν αριστερά και μπήκαν στη Β. Σοφίας, ενώ το μεγαλύτερο μέρος της πορείας συνέχισε ευθεία προς την Αλεξάνδρας. Τότε, Ζητάδες δοκίμασαν να κάνουν φράγμα με τις μηχανές. Οι διαδηλωτές τους παρέκαμψαν ελισσόμενοι ανάμεσά τους, όμως οι Ζητάδες επανήλθαν πενήντα μέτρα παρακάτω και άρχισαν να τοποθετούνται κάθετα στο δρόμο, με σκοπό να μην περάσουν οι διαδηλωτές. Ηταν τόσο προκλητικοί που έριξαν κάτω μια μοτοσικλέτα διαδηλωτών, θέτοντας σε κίνδυνο τους δυο επιβάτες της. Οι διαδηλωτές που άρχισαν να μαζεύονται σε κείνο το σημείο αντέδρασαν οργισμένοι, αλλά στο μεταξύ κατέφρασε η κλούβα και οι λυσασμένοι ΜΑΤάδες άρχισαν να χτυπούν ανθρώπους πάνω σε μηχανές, με κίνδυνο να τους τραυματίσουν σοβαρά. Αρπαξαν, μάλιστα, έναν διαδηλωτή, τον έριξαν κάτω και άρχισαν να τον ξυλοκοπούν. Τον τράβηξαν στην κλούβα, δηλώνοντας ότι τους επιτέθηκε, ενώ αυτός ήταν αιμόφυρτος στο πρόσωπο. Λίγο αργότερα λιποθύμησε μέσα στο Α.Τ. Αμπελοκήπων και αναγκάστηκαν να τον μεταφέρουν στο νοσοκομείο, όπου διαπιστώθηκε ότι του είχαν τσακίσει τη μύτη. Ο διαδηλωτής νοσηλεύτηκε φρουρούμενος, μέχρι που ο εισαγγελέας διέταξε να απομακρυνθεί η φρουρά. Βγήκε από το νοσοκομείο την Τρίτη, ενώ θα χρειαστεί να κάνει εγχείρηση αποκατάστασης του σπασμένου από τα γουρούνια ρινικού οστού.

■ Μαχητική εκδήλωση στην Πατησίων

Την Τρίτη το απόγευμα, ύστερα από κάλεσμα των Κινήσεων Αλληλεγγύης, αρκετά άτομα συγκεντρώθηκαν στο Πολυτεχνείο και οργάνωσαν μια «πεταχτή» εκδήλωση διαμαρτυρίας στη γωνία Πατησίων και Στουρνάρη. Εκλείναν περιοδικά την Πατησίων, μοιράζαν προκηρύξεις και στα πεζοδρόμια και στα διερχόμενα αυτοκίνητα, ενώ έγραφαν συνθήματα αλληλεγγύης στα λεωφορεία και τα τρόλεϊ.

Υστερα από καμιά ώρα πλάκωσαν τα ΜΑΤ. Η Αστυνομία έκλεισε την Πατησίων κόβοντας

την κίνηση και στα δυο ρεύματα. Εκοψαν επίσης και τη Σόλωνος και διμοιρίες έπιασαν θέσεις στους γύρω δρόμους. Οι διαδηλωτές υποχώρησαν συντεταγμένα προς το Πολυτεχνείο, χωρίς να επιδιώξουν καμιά σύγκρουση. Ο στόχος της εκδήλωσης είχε επιτευχθεί.

Οι δυνάμεις των ΜΑΤ και δεκάδες ασφαλίτες παρέμειναν στους γύρω από το Πολυτεχνείο δρόμους καθ' όλη τη διάρκεια της συνέλευσης που πραγματοποιούσαν οι Κινήσεις Αλληλεγγύης στο αμφιθέατρο του κτηρίου Γκίνη του Πολυτεχνείου. Ηταν μάλιστα ιδιαίτερα προκλητικοί με κάθε άνθρωπο που έβγαινε από το Πολυτεχνείο. Ας σημειωθεί ότι εκείνη την ώρα στο Πολυτεχνείο βρίσκονταν φοιτητές και εργαζόμενοι, όπως κάθε μέρα. Μετά το τέλος της συνέλευσης οργανώθηκε μαζική αφισκοκόλληση στο κέντρο της Αθήνας, χωρίς η Αστυνομία να επιχειρήσει καμιά πρόκληση.

■ Συνάντηση με τον υπουργό Δικαιοσύνης

Υστερα από αίτημα του βουλευτή Αλέκου Αλαβάνου, ο υπουργός Δικαιοσύνης Αν. Παπαληγούρας συναντήθηκε το μεσημέρι της Τρίτης 12.10.04 με αντιπροσωπεία που αποτελούνταν από τον Αλ. Αλαβάνο, τον πρώην βουλευτή Φοίβο Ιωαννίδη, τους συνηγόρους Γιώργο Γκουντούνα, Βασίλη Καρύδη (ο οποίος παρίστατο και με την ιδιότητα του καθηγητή Εγκληματολογίας), Ιωάννα Κούρτοβικ, Γιάννη και Κέλλυ Σταμούλη και τους Νίκο Γιαννόπουλο, Πέτρο Γιώτη και Βαγγελή Πισσία από τις Κινήσεις Αλληλεγγύης.

Η συνάντηση υπήρξε στην ουσία άκαρπη. Γιατί ο υπουργός -μολονότι υπήρξε ευγενής και χωρίς διάθεση υποτίμησης της αντιπροσωπείας- έμεινε σταθερός στην άποψη της κυβέρνησης, ότι το ειδικό καθεστώς κράτησης είναι νόμιμο, ότι έχει επιβληθεί για λόγους ασφαλείας των συγκεκριμένων κρατούμενων και ότι ο ίδιος έκανε όλες τις βελτιώσεις που μπορούσαν να γίνουν, αντικαθιστώντας το μισό λαμαρινένιο τοίχωμα με πλέγμα. Δεν δεχόταν τον χαρακτηρισμό «κλουβί» για τη μεταλλική κατασκευή που παίζει το ρόλο προαυλίου και σε ό,τι αφορά το ειδικό καθεστώς κράτησης κάλεσε τους συνηγόρους να προσφύγουν στα δικαστήρια! Εμμέσως παραδέχτηκε ότι υπάρχει πρόβλημα, δήλωσε όμως ότι το καθεστώς του Κορυδαλλού είναι προσωρινό, μέχρι το εφετείο για τους συγκεκριμένους κατηγορούμενους, το οποίο μάλιστα προσδιόρισε για το Μάρτη του

2005 (αυτό ήταν ειδηση).

Οι συνήγοροι υπεράσπισης και οι εκπρόσωποι του κινήματος αλληλεγγύης τόνισαν στον υπουργό πως το ειδικό καθεστώς είναι και παράνομο και απάνθρωπο. Σημείωσαν δε, ότι η κυβέρνηση και ο ίδιος προσωπικά βρίσκονται αντιμέτωποι με μια απεργία πείνας που για τον πρώτο απεργό, τον Δ. Κουφοντίνα, έχει φτάσει σε οριακό επίπεδο. Ο κ. Σταμούλης του πρότεινε ως διέξοδο να συγκαλέσει ο ίδιος το ΚΕΣΦ (Κεντρικό Επιστημονικό Συμβούλιο των Φυλακών) και να του ζητήσει γνωμοδότηση για το ειδικό καθεστώς κράτησης. Η απάντηση του κ. Παπαληγούρα ήταν ότι θα το σκεφτεί, χωρίς να αφήνει κανένα περιθώριο συζήτησης επί της ουσίας. Το πλέον προκλητικό είναι πως το ΚΕΣΦ είναι, σύμφωνα με τον Σωφρονιστικό Κώδικα, ένα όργανο που παρακολουθεί τις φυλακές και γνωμοδοτεί προς τον υπουργό Δικαιοσύνης, όμως δεν έχει συγκαλέσει καθόλου και δεν έχει ποτέ συζητήσει γι' αυτό το απάνθρωπο και παράνομο ειδικό καθεστώς κράτησης. Ο καθηγητής Β. Καρύδης υπενθύμισε στον υπουργό ότι ο ίδιος υπήρξε επί τριετίας μέλος του ΚΕΣΦ και παραιτήθηκε όταν φτιάχτηκε αυτό το ειδικό καθεστώς, επειδή το ΚΕΣΦ δεν συγκαλούνταν καν για να το συζητήσει. Αυτό έγινε -όπως είπε ο κ. Καρύδης- πολύ πριν εμπλακεί ο ίδιος με την υπόθεση ως υπερασπιστής του Δ. Κουφοντίνα. Στο πρωτόκολλο του υπουργείου -έπιε ο καθηγητής- υπάρχει η επιστολή παραίτησής μου και μπορείτε να τη δείτε.

Λίγο αργότερα, ο Αν. Παπαληγούρας μοίρασε μέσω του Γραφείου Τύπου του υπουργείου δήλωσή του (υποτίθεται ότι την έκανε το πρωί στον Κορυδαλλό, όμως δεν την έκανε ποτέ και αδιάφευτος μάρτυρας είναι το δημοσιογραφικό κατετόφωτο του συντάκτη της «Κ», ο οποίος έκανε τις σχετικές ερωτήσεις), που έλεγε τα εξής: «Οι κρατούμενοι απεργοί πείνας της "17 Νοέμβρη" επιχειρούν να επιβάλουν τους όρους τους στην Πολιτεία. Πρόσφατα έγιναν με πρωτοβουλία του υπουργείου Δικαιοσύνης σημαντικές παρεμβάσεις στο χώρο κράτησής τους, που βελτίωσαν τις συνθήκες διαβίωσής τους -πάντα μέσα στα πλαίσια των αναγκών ασφαλείας και προστασίας τους. Ασφάλειας και προστασίας τους, για τις οποίες η Πολιτεία έχει την ευθύνη».

Η δήλωση αυτή είναι προκλητική και επιπλέον στηρίζεται σε ένα αυταπόδεικτο ψεύδος. Ο Παπαληγούρας επικα-

λείται λόγους ασφαλείας και μάλιστα στην αντιπροσωπεία ανέφερε χαρακτηριστικά, ότι το πλέγμα χρειάζεται για να μην πετάξει κανείς καμιά χειροβομβίδα! Το επιχείρημα ήταν εξορισμού γελοίο, εκτός των άλλων και γιατί το μεταλλικό κλουβί βλέπει στο προαύλιο της φυλακής και όχι στον έξω χώρο. Πέραν τούτου, η αφαίρεση του πλέγματος της οροφής το μεσημέρι της περασμένης Πέμπτης, η πρώτη υποχώρηση που έκανε το υπουργείο Δικαιοσύνης, δείχνει ότι λόγοι ασφαλείας ουδέποτε υπήρξαν.

■ Συνέντευξη Τύπου

Συνέντευξη Τύπου δόθηκε την Τετάρτη στην Ένωση Ανταποκριτών Ξένου Τύπου. Στη συνέντευξη παρουσιάστηκε κοινό κείμενο των ΑΚΟΑ, ΑΡΑΣ, ΔΕΑ, Διεθνιστική Σοσιαλιστική Παρέμβαση, Δίκτυο για τα Πολιτικά και Κοινωνικά Δικαιώματα, Δρόμοι, ΕΕΚ, Εργατική Εξουσία, ΚΟΕ, Κόκκινο, Κομμουνιστική Ανανέωση, Πρωτοβουλία Αγώνα, ΟΚΔΕ και ΟΚΔΕ/Σπάρτακος, με την οποία εκφράζεται η απαίτηση για την κατάργηση του ειδικού καθεστώτος κράτησης. Εντύπωση μας προκάλεσε το γεγονός ότι οι απεργοί πείνας δεν χαρακτηρίζονται πολιτικοί κρατούμενοι, αλλά σκέτα κρατούμενοι, όπως επίσης ότι δεν υπάρχει κανένα κάλεσμα για συμμετοχή στην πορεία της Πέμπτης.

Στην ίδια συνέντευξη Τύπου ο Π. Γιώτης από τις Κινήσεις Αλληλεγγύης χαρακτήρισε κτηνωδία τη μεταχείριση που επιφυλάσσει το κράτος στους πολιτικούς κρατούμενους, ενημέρωσε για τη συνάντηση με τον υπουργό Δικαιοσύνης και ζήτησε από τους εκπροσώπους των ΜΜΕ να δημοσιοποιήσουν το κάλεσμα των Κινήσεων Αλληλεγγύης για την πορεία της Πέμπτης.

Η Γιάννα Κούρτοβικ, συνήγορος του Δ. Κουφοντίνα, ενημέρωσε για την πορεία της απεργίας πείνας και για την απόφασή του να μη δεχτεί καμιά ιατρική βοήθεια, ακόμα και αν πάει μη αναστρέψιμη βλάβη στην υγεία του.

Η Μαρίνα Δαλιάνη, συνήγορος του Χρήστου Τσιγαρίδα, αναφέρθηκε στην απεργία πείνας που ξεκίνησε ο εντολής της και στην κατάσταση της υγείας του, διευκρινίζοντας ότι η απεργία πείνας από τη μεριά του δεν γίνεται σε ένδειξη διαμαρτυρίας για την προσωπική του μεταχείριση, αλλά για την κατάργηση του ειδικού καθεστώτος κράτησης των πολιτικών κρατούμενων.

Παρεμβάσεις έκαναν ο συνή-

γορος του Ηρ. Κωστάρη Δ. Μπελαντίης, ο Δ. Στρατούλης ως εκπρόσωπος του ΣΥΝ και εκπρόσωποι των κινήσεων που υπέγραψαν το κοινό κείμενο.

■ Ο ΔΣΑ

Την ίδια μέρα, ο Δικηγορικός Σύλλογος Αθηνών πήρε μια σημαντική απόφαση για το θέμα. Παραθέτουμε το σχετικό Δελτίο Τύπου:

«Το Δ.Σ του Δ.Σ.Α. θεωρεί ότι οι συνθήκες κράτησης των καταδικασθέντων μελών της 17Ν δεν πρέπει να διαφέρουν από τις συνθήκες κράτησης των άλλων κρατουμένων αφού, για όλους ανεξαιρέτως πρέπει να επιδιώκεται και να εξασφαλίζεται ο σεβασμός της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας, να ενισχύεται ο αυτοσεβασμός και η συναίσθηση της κοινωνικής τους ευθύνης. Για τους λόγους αυτούς ζητά την αφαίρεση του ειδικού κλωβού του προαυλίου και την διασφάλιση συνθηκών κράτησης, σύμφωνα με τον ισχύοντα Σωφρονιστικό Κώδικα έτσι ώστε το Κράτος να μη φαίνεται ότι διακατέχεται από πνεύμα εκδίκησης».

■ Η γενική συνέλευση Μαθηματικού

Η γενική συνέλευση του Μαθηματικού στην Αθήνα ήταν το πρώτο φοιτητικό όργανο που ασχολήθηκε με το θέμα, παίρνοντας ομόφωνα (κανένα λευκό ή αποχή) μια απόφαση που μεταξύ των άλλων σημειώνει:

«Ο Σύλλογος Φοιτητών Μαθηματικού εκφράζει την εύλογη αγανάκτησή του και την εύλογη αντίθεσή του ενάντια στις ιδιαίτερα σκληρές συνθήκες κράτησης των κρατούμενων για την υπόθεση της 17Ν και ΕΛΑ και ζητά την εφαρμογή του θεσμικού πλαισίου που ισχύει για όλους τους κρατούμενους».

■ Στα Χανιά

Την Πέμπτη το βράδυ έγινε ανοιχτή συγκέντρωση στα Χανιά, στην πλατεία Δημοτικής Αγοράς. Εγινε προβολή ταινίας με θέμα τα λευκά κελιά και ενημέρωση για την απεργία πείνας των πολιτικών κρατούμενων. Την εκδήλωση οργάνωσε η Αντιτρομοκρατική Επιτροπή Χανίων.

■ Σήμερα στη Θεσσαλονίκη

Σήμερα το απόγευμα στις 7, στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας στη Θεσσαλονίκη γίνεται εκδήλωση της Συνέλευσης για την Αλληλεγγύη στους Πολιτικούς Κρατούμενους.

ΑΠΟ ΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΠΡΟΣ ΟΛΟ ΤΟ ΔΑΣΟΣ

* Ολοι σήμερα στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας (Θεσσαλονίκη) στις 19.00'.

* Είναι στιγμές που πνίγεσαι και δέλεις να φωνάζεις. Να ξεσκίσεις αυτή την ύπουλη και υποκριτική σιωπή. Δεν βρίσκουν δυο λέξεις να πουν τα κοπρόσκυλα που σουλατσάρουν γύρω από το παλάτι της γιαγιάς-Εξουσίας, προσδοκώντας ένα κοκαλάκι. Δεν βρίσκουν δυο λέξεις την ώρα που ξηλώνονται κατακτήσεις και ζωές. Αιδώς Αργείοι.

* «Ολοι αυτοί πρέπει να πάρουν δέση. Πρέπει να τους ξετριπύσουμε έναν-έναν και να τους αναγκάσουμε να πάρουν δέση. Να τους εκθέσουμε στα μάτια της ελληνικής κοινωνίας.» Αυτά έγραφε η Κόντρα στη στήλη «Στο φαχνό» πριν δύο βδομάδες (φ. 338-25/9). Εμπρός λοιπόν να τους βρούμε και να τους ζητήσουμε να πάρουν δέση. Ήδη κάποιιοι, όπως θα δείτε στο σημερινό φύλλο, ξεκίνησαν. Και θα τους φάξουν όλους, παντού.

* Χαιρόμαστε που ο Σύλλογος φυλακισθέντων και εξορισθέντων αντιστασιακών 1967-1974 εξέδωσε ανακοίνωση για τις κάμερες που έμειναν αμανάτι μετά την ολυμπιάδα. Θα χαιρόμασταν ακόμη περισσότερο αν εξέδιδε και μια ανακοίνωση για το καθεστώς κράτησης των πολιτικών κρατουμένων, ως γνώστης εκ των έσω, κάνοντας και τις δέουσες συγκρίσεις που θα υποβοηθούσαν στο σχηματισμό κοινής γνώμης.

* «Σεμνά και ταπεινά». Τι υποκριτική κουβέντα! Παραπέμπε απευθείας σε κείνο το «πνεύμα και ηθική» του Αυλωνίτη. Οσο για τους «νταβατζήδες» μάλιστα, έτσι οριοθετείται ο φυσικός εξουσιαστικός χώρος.

* Σε κάποιο σημείο των Αμπελοκήπων (Θεσσαλονίκης) αχρηστεύθηκαν 4-5 θέσεις στάθμευσης (parking) για να επεκταθεί το πεζοδρόμιο, χωρίς καμιά αιτία! Σε μικρό δρόμο της άνω πόλης, τα ίδια. Τα σταθμευμένα αυτοκίνητα διώκονται από παντού. Ρε μπας και υπάρχει κανένα ειδύλλιο μεταξύ δήμων και παρκοεταίριων ή απλά οι ενέργειες αυτές εντάσσονται στο γενικότερο πλαίσιο δημιουργίας δυσχερειών στη ζωή του κοσμάκη, ώστε να μην μπορεί ν' ασχοληθεί με τα άλλα, τα μεγάλα;...

* Τέτοιες μέρες (20/10) το 1991, οι κάτοικοι της Ελευσίνας ζητούσαν την απομάκρυνση της ΠΕΤΡΟΛΑ του Λάτση, με δημοψήφισμα (98%). Ο,τι είδατε, είδαμε κι εμείς.

* Αποσπάσματα από όσα μας είπε ο Βασίλης Λέκκας σε πρόσφατη κουβέντα-συνέντευξη:

(Τι γίνεται με τις συνεργασίες ετερόκλητων καλλιτεχνών): Αυτό που φαίνεται. Εισβάλλει ο ένας στον άλλον, να μαζευτούμε πολλοί για να βάλουμε πιο ακριβό μπουκάλι στα μαγαζιά. Είναι μια λογική στην οποία δεν βγάζεις άκρη. Θυμίζει ποδόσφαιρο, έναν κόσμο όπου κάνουν κουμάντο κάτι άσχετοι τύποι με πρώτο και μόνο στόχο το κέρδος. Δεν με ενδιαφέρουν τα τραγούδια που κατασκευάζονται για μία-δύο σεζόν κι αναπαράγουν το σκυλάδικο. Είναι απλά ένα άλλο-δι για να παίζουν κάποιοι εδώ κι εκεί. Επίσης, έχει παραγίνει το κακό με το Μέγαρο Μουσικής και το Ηρώδειο. Ολοι νομίζουν πως θα εξαγιστούν παίζοντας εκεί. Το πρώτο είναι κλειστός τόπος. Το άλλο ταιριάζει με τα πιάτα και τη γενικότερη νοοτροπία, έχει και σχέση με τους πολιτικούς εκεί. Εγώ από την άλλη, θεωρώ πως το τραγούδι είναι το μεγαλύτερο αντιεξουσιαστικό όπλο. Κι όμως, το χρησιμοποιεί περισσότερο η εξουσία.

(Για τις δισκογραφικές εταιρίες): Θα πρέπει να σέβονται τη δουλειά τους και να την αποτινάξουν από το στυλ «ο καλός ο μύλος τ' αλέθει όλα». Μια εταιρία δεν μπορεί να έχει 15 ύφη και είδη και να τα πλασάρει όλα με τον ίδιο τρόπο. Έτσι δεν περιφρουρεί τον καλλιτέχνη. Πνίγεται μέσα στην ανάγκη της να συντηρήσει, ό,τι αποφέρει χρήματα.

* Τι πολλαπλός πολιτιστικός οργανισμός! Πλημμυρίσαμε από τα υγρά του, κολλάνε τα πάντα στην πόλη, όλοι γυρνάμε με χαρτομάντηλα. Πέγκυ Ζήνα, Δημήτρης Χρυσόχοιδης, Γιώργος Γιασεμής και Ζαφείρης Μελάς, είναι εδώ. «Νεοέλληνες χορεύουνε στα τέσσερα με κουδουνάκια» που λέει κι ο Τζιμάκος.

* Ο παρασημοφορηθείς Φώτης σβύνει τα φώτα και φεύγει. Ο Αγγελάκος έρχεται. Ακούσατε διαβολάκια;

* Και μία διευκρίνιση προς αποφυγή παρεξηγήσεων: Η στήλη είναι ειλικρινώς αλληλέγγυα στον αγώνα των αστυνομικών για υπαγωγή του επαγγέλματός τους στα βαρέα και ανθυγιεινά τοιαύτα. Ειδικά στα ανθυγιεινά.

Κοκκινোসκουφίτσα

■ Τα πράγματα δεν ήταν ποτέ καλά στη Θεσσαλονίκη

Τώρα, απλά είναι χειρότερα

Ας μου επιτραπεί τη φορά αυτή να μιλήσω σε πρώτο πρόσωπο, όχι γιατί έχω κανένα πρόβλημα ταυτότητας (με έπαιζαν τα παιδάκια όταν ήμουν μικρός κι ακόμα με παίζου). Απλά πρόκειται να καταθέσω ατομικές σκέψεις και σε υπεραπλουστευμένη γλώσσα. Από τότε που θυμάμαι λοιπόν τον εαυτό μου να αποκτά την όποια πολιτική συνείδηση και να ενδιαφέρεται για την ελεγχόμενη γυάλα στην οποία ζει, ένα πράγμα μου προξενούσε πάντα μεγάλη εντύπωση: Ο πραγματικός ρόλος της Θεσσαλονίκης, πίσω από την όψη των πραγμάτων. Τι εννοώ;

Μιλούν διάφοροι κομπορημονες για μια πρωτοπόρο πόλη, για πολλά σημαντικά γεγονότα που πρωτοέγιναν ή έγιναν εδώ και άλλα τέτοια στομφώδη. Εγώ όμως απορούσα: Γιατί να δολοφονηθεί εδώ ο Λαμπράκης και τόσο άλλοι; Γιατί να βρεθεί και να δολοφονηθεί αμέσως ο Χαλκίδης; Γιατί δεν έδρασε εδώ καμιά τοπική επαναστατική ομάδα τις τελευταίες δεκαε-

τίες; Γιατί δεν υπήρξε ποτέ «πλατεία» με τα δικά της παιδιά; Γιατί σε ό,τι γινόταν υπήρχε πάντα αποτελεσματική αντιμετώπιση, ώστε να μην μένουν στεγανά σε διάφορες υποθέσεις; Κι αν δεν βρισκόταν οι αίτιοι, κατασκευάζονταν ώστε να μην μένουν ανοιχτές υποθέσεις (π.χ. Παγκρατίδης-δράκος).

Οι αρχές ασφάλειας της πόλης, τουλάχιστον για τον τελευταίο μισό αιώνα, θα έπρεπε να τιμηθούν με τις ανώτατες διακρίσεις για το έργο τους. Είναι πραγματικά κάτι εντυπωσιακό. Λες κι η Θεσσαλονίκη ήταν μια γειτονιά όπου όλα μαθεύονταν αμέσως, ένα διάφανο θερμοκήπιο με ελεγχόμενες καλλιέργειες. Οσο μεγάλωνα, ένοιωθα καλά το πόσο άμεσα κατοπτρευόμενο ήταν το περιβάλλον σ' αυτή τη γυάλα-τμήμα του μεγάλου ενυδρείου μέσα στο οποίο πλατσουρίζουμε. Οσοι έζησαν σ' αυτή την πόλη ή όσοι επαναφέρουν μνήμες και βιώματα θα καταλαβαίνουν προσπάθω να πω. Και δεν υπάρχει τίποτε μυστήριο σ'

αυτά τα γραφόμενα, ούτε καν από μαρξιστική σκοπιά, μιας και είναι ιδωμένα υπό το πρίσμα των εκάστοτε συνθηκών και περιστάσεων, καθώς και κάτω από τους στιγμιαίους ή ευρυπρόθεσμα δημιουργούμενους αλληλοσυσχετισμούς.

Από την άλλη, η πόλη αυτή των ξεσηκωμών και της «πρωτοπορίας» έχει πάμπολλα χρόνια να παρυσιάσει κάτι σημαντικό στο πεδίο του αγώνα. Ανευρη, υποτονική και υποταγμένη πορεύεται στο μέλλον που της ετοιμάζεται. Εργασιακά, η μισή πόλη κλείνει και η άλλη μισή μεταφέρθηκε στα Σκόπια και τη Βουλγαρία και η απεργία είναι άγνωστη λέξη. Ένας στους πέντε κατοίκους είναι άνεργος ή υποαπασχολείται. Διαλυμένες ομάδες, φράξιες, γκρουπούσκουλα και άτομα προσπαθούν να περισώσουν την ατομική, μικροομαδική και γενικότερη φήμη τους, με αυτή (αυστηρά) τη σειρά ιεράρχησης. Την ώρα που καλούμαστε να ομονοήσουμε μπροστά στην καλπάζουσα λαίλαπα και την ολομέτωπη επίθεση

που δέχεται η κοινωνία (όπως εν μέρει συνέβη στην Αθήνα), εδώ πάνω διυλίζεται ο κώνωπας προκειμένου να βρεθούν και να διογκωθούν αντιθέσεις και να παραμείνουμε καθέναν περιχαρακωμένους στο κάστρο του. Μέσα από ατέλειωτες, κουραστικές, ανέξοδες και συχνά αγγίζουσες τη γελοιοτήτα συζητήσεις.

Αν σκεφτώ την αναδρομή στο παρελθόν που έκανα παρπατάνω, θ' αρχίσω να πιστεύω ότι ο χώρος έχει οριστικά αλωθεί από παντοειδείς ρουφιανοχαφιέδες. Αν τη θεωρήσω ονειροφαντασία μου, τότε θα πρέπει απλά να παραδεχτούμε ότι είμαστε πολύ «μικροί» μπρος στο μέγεθος των περιστάσεων. Μικροί, υποτονικοί και εύκολα ελεγχόμενοι.

Δεν θα μπω σε περαιτέρω λεπτομέρειες, γιατί το θέμα σηκώνει πολλή κουβέντα. Μια επισημάνση έκανα μόνο, μια αφορμή για σκέψεις.

Θοδωρής Μπακάλης

Στόχος της ποινής: Η κοινωνική επανένταξη

Η εγγυητική λειτουργία της ποινής εκδηλώνεται πρωταρχικά με τις συνταγματικές και νομοθετικές εγγυήσεις ότι κατά την εκτέλεσή της δεν θα προσβληθούν ορισμένοι στοιχειώδη αγαθά του ατόμου.

Αυτό που προέχει, σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση του ισχύοντος Σωφρονιστικού Κώδικα, είναι η έκτιση της ποινής κατά της ελευθερίας μέσα στο πλαίσιο των επιταγών του Συντάγματος, των Διεθνών Συμβάσεων που επέχουν θέση νόμου αυξημένης τυπικής ισχύος, των νόμων του Ελληνικού Κράτους και άλλων διεθνών ή κρατικών κειμένων γενικής αναγνώρισης.

Ο νόμος αποτελεί έναν συστηματικό ευσύννοπτο, με ξεκάθαρη διατύπωση, χάρτη των δικαιωμάτων, κατά πρώτο λόγο, και των υποχρεώσεων, κατά δεύτερο, των κρατουμένων σε ελληνικά καταστήματα κράτησης. Δίνει περισσότερα από ό,τι σε οποιοδήποτε άλλο σχετικό νομοθέτημα δικαιώματα στους κρατουμένους, χωρίς ωστόσο να δημιουργείται από αυτό κίνδυνος για την εύρυθμη λειτουργία του σωφρονιστικού καταστήματος ή για την τάξη και ασφάλεια της χώρας, δεδο-

μένου ότι ο έλεγχος από τη δικαστική αρχή είναι διάχυτος.

Σύμφωνα με το νόμο, κατά τη μεταχείριση των κρατουμένων πρέπει να διασφαλίζεται ο σεβασμός της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, να ενισχύεται ο αυτοσεβασμός και η συναίσθηση της κοινωνικής τους ευθύνης. Στον παλαιό Σωφρονιστικό Κώδικα οι παραπάνω αρχές τελούσαν υπό την επιφύλαξη των αναγκαίων μέτρων για την εξασφάλιση της ομαλής λειτουργίας του καταστήματος κράτησης. Η άνω επιφύλαξη καταργήθηκε ρητά, προφανώς διότι καμιά επιφύλαξη δεν μπορεί να γίνει συνταγματικά ανεκτή σε σχέση με την επιταγή του σεβασμού της αξιοπρέπειας του ανθρώπου.

Στόχος της έκτισης της ποινής είναι η βελτίωση του κρατουμένου και η κοινωνική του επανένταξη. Κατά την εκτέλεση της ποινής απαγορεύεται κάθε δυσμενής διακριτική μεταχείριση των κρατουμένων και δεν περιορίζεται κανένα άλλο ατομικό δικαίωμά τους, εκτός από το δικαίωμα στην προσωπική ελευθερία. Οι κρατούμενοι δεν πρέπει να εμποδίζονται στην ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητάς τους, γεγο-

νός το οποίο εμφανώς αντικατοπτρίζει το νομοθετικό στόχο της επίτευξης της κοινωνικής τους επανένταξης.

Σε κάθε περίπτωση, η Δικαστική Αρχή έχει την αρμοδιότητα να ασκεί αυστηρό έλεγχο της νομιμότητας στη μεταχείριση των κρατουμένων. Περιορισμοί στους όρους διαβίωσης, αυξηθεί διαχωρισμός και διακριτική μεταχείριση σε βάρος ορισμένων μόνο κρατουμένων τελεί υπό τον έλεγχο των αρμοδίων δικαστικών οργάνων, τα οποία οφείλουν να κινητοποιούνται άμεσα όταν παραβιάζονται οι άνω αρχές. Η εποπτεία από τους δικαστικούς λειτουργούς δεν διασφαλίζει μόνο τη νομιμότητα, αλλά προλαμβάνει και ασυδοσίες, από οποιοδήποτε και αν προέρχονται.

Ο νέος Σωφρονιστικός Κώδικας έχει χαρακτηριστική επανειλημμένη ως επιτυχής, καθώς τείνει προς την κατεύθυνση ενός «ανοιχτού» των φυλακών». Είναι σαφής ο προσανατολισμός του προς μία φιλελεύθερη και ανθρωπιστική κατεύθυνση, σε αντίθεση με το παλαιό νομοθετικό καθεστώς, το οποίο μεριμνούσε περισσότερο για την αποτελεσματικό-

τερη οργάνωση της καταστολής.

Οστόσο, ο νόμος παραμένει «γράμμα κενό» όταν στην πράξη κυριαρχεί ο τιμωρητικός ανταποδοτικός χαρακτήρας της έκτισης της ποινής. Οι εφαρμοστές του δικαίου οφείλουν να λαμβάνουν πάντοτε υπόψη τους ότι, από κοινωνιολογική άποψη, η ποινή αντιστελλεται από την εκδίκηση. Επιβάλλεται από την οργανωμένη κοινωνία, με στόχο την ομαλή επανένταξη των κρατουμένων, και οφείλει να μην ενισχύει φαινόμενα βασανισμού, σωματικής και ψυχικής εξόντωσής τους.

Η αντίδραση των αρμοδίων δικαστικών αρχών σε φαινόμενα υπέρμετρης και αδικαιολόγητης συρρίκνωσης των δικαιωμάτων ορισμένων κρατουμένων πρέπει να είναι άμεση, προκειμένου οι εξαγγελίες και το πνεύμα του νόμου να βρίσκουν ευθεία εφαρμογή στην πραγματική κατάσταση που επικρατεί στις ελληνικές φυλακές.

Γιάννα Γ. Παναγοπούλου
Διδάκτωρ Ποινικού Δικαίου -
Ταμίας του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης

Δάκτυλος ΓΣΕΕ στην εκπαίδευση

Αποφασισμένοι να μπουν δυνατά στα εκπαιδευτικά πράγματα δείχνουν οι γραφειοκράτες της ΓΣΕΕ. Αιτία το παραδάκι που θα ρέει ζεστό στις τσέπες τους από τα ευρωπαϊκά προγράμματα του Δ' Κοινοτικού Πλαισίου, η ισχυροποίηση της φήμης τους και της εικόνας τους ως θεσμού του συστήματος, η βόλεψη ημετέρων και η πλήρης αλλοτρίωση συνειδήσεων.

Είναι γνωστό ότι στο πρόσφατο παρελθόν η ΓΣΕΕ πραγματοποίησε έρευνες και ανακοινώσεις για το Ολοήμερο Σχολείο, την απορρόφηση των αναπληρωτών, την απόδοση των μαθητών στις εξετάσεις του Λυκείου. Σήμερα καταβάλλει προσπάθεια να μπει πιο συγκροτημένα και επιθετικά στο παιχνίδι, ιδρύοντας το Κέντρο Ανάπτυξης Εκπαιδευτικής Πολιτικής (Κ.ΑΝ.Ε.Π - ΓΣΕΕ), μια αστική εταιρία «μη κερδοσκοπικού» χαρακτήρα, το καταστατικό της οποίας κατατέθηκε ήδη στο πρωτοδικείο και στο υπουργείο Παιδείας.

Ηδη η ΓΣΕΕ ανακοίνωσε πως «αισθάνεται την ανάγκη να καταθέσει τις προτάσεις και προβληματισμούς της» για το σύστημα των εξετάσεων εισαγωγής στα ΑΕΙ - ΤΕΙ και για την κοινωνική αξιολόγηση του Ολοήμερου Σχολείου.

Προς τούτο πραγματοποίησε δύο αντίστοιχες έρευνες, μία ανάμεσα στους βαθμολογητές των εξεταστικών κέντρων και μία ανάμεσα σε γονείς που τα παιδιά τους φοιτούν στο Ολοήμερο Σχολείο.

Και στις δύο περιπτώσεις, από τις μέχρι σήμερα ανακοινώσεις της ΓΣΕΕ, προκύπτει η απόλυτη ταύτιση των γραφειοκρατών συνδικαλιστών με το «δια ταύτα» που επιθυμεί να πετύχει η πολιτική εξουσία: Πρώτον, τη διατήρηση των εξετάσεων μετά το σχετικό «λίφτιγκ», αφού αποτελούν ισχυρό και απόλυτα πετυχημένο ταξικό φραγμό για την αποθάρρυνση και το κόψιμο των παιδιών της εργατικής τάξης. Και δεύτερον, την ενίσχυση και επέκταση του Ολοήμερου παιδοφυλακτηρι-

ου, γιατί αποτελεί φθηνή λύση για το κράτος, που δίνει την ελευθερία στους καπιταλιστές να απασχολούν τους γονείς-εργαζόμενους σε «μαύρους», καταργώντας κάθε έννοια οχτώωρου και σταθερών εργασιακών σχέσεων.

Η «φιλολαϊκή» και «φιλεργατική» λοιπόν ΓΣΕΕ, αφού πρώτα η ίδια αναπέμπει ύμνους σ' ένα «αξιοκρατικό και ορθολογικό δομημένο εκπαιδευτικό σύστημα», κάνει έκκληση σε φορείς του ΥΠΕΠΘ και της πολιτείας, στα πολιτικά κόμματα, στην τοπική αυτοδιοίκηση, τις εκπαιδευτικές οργανώσεις και συνδικάτα, τους «κοινωνικούς εταίρους» κ.λπ. να συμμετέχουν στον «κοινωνικό διάλογο» για την Παιδεία και να ομονοήσουν «στο τρόπο που οι απόφοιτοι του Λυκείου θα εισάγονται στην τριτοβάθμια εκπαίδευση». Επομένως, οι εκτιμήσεις της πλειοψηφίας των βαθμολογητών των γραπτών εξετάσεων της Γ' Λυκείου, που αναφέρονται στην έρευνα ότι δηλαδή το ισχύον εξεταστικό

σύστημα διευρύνει τις κοινωνικές ανισότητες, δεν μειώνει καθόλου την ανάγκη εξωσχολικής υποστήριξης, δεν περιορίζει την οικονομική επιβάρυνση των οικογενειών των υποψηφίων και αποδυναμώνει τον παιδαγωγικό ρόλο του Λυκείου, μόνο ως παράμετροι μιας διορθωτικής προσπάθειας μπορούν να εκληφθούν, η οποία όμως θα αφήνει άθικτο το θεσμό των εξετάσεων και γενικότερα την ύπαρξη αξιολογικών κρίσεων για την επιλογή των υποψήφιων φοιτητών.

Όσον αφορά στην έρευνα, στις διαπιστώσεις και στα συμπεράσματα για την «κοινωνική αξιολόγηση του Ολοήμερου Σχολείου», οι μεν γονείς μοιάζουν να αντιφάσκουν, θεωρώντας από τη μια μεριά θετική έως πολύ θετική τη λειτουργία του Ολοήμερου Δημοτικού, ενώ από την άλλη εκφράζουν παράπονα για τη μη προετοιμασία των μαθημάτων της επόμενης ημέρας και την έλλειψη πρόσθετων δραστηριοτήτων όπως η πληρο-

φορική, τα αγγλικά, οι αθλητικές δραστηριότητες, που συνεχίζουν να τα αναζητούν στην αγορά, η δε ΓΣΕΕ ποιεεί την νήσαν ως προς την «ταμπακίερα».

Δηλαδή δεν κάνει καμιά αναφορά στις συνθήκες εργασίας των γονιών - τις οποίες υποτίθεται προστατεύει - που τους εξαναγκάζουν να «παρκάρουν» τα παιδιά τους, στις τόσο τρυφερές ηλικίες των μικρών τάξεων του Δημοτικού, στο Ολοήμερο Σχολείο, ούτε φυσικά στα «κοιμημένα» (;), όπως είναι το οχτώωρο και ο συνεχής, σταθερός χρόνος εργασίας και βέβαια δε βάζει επί τάπητος και άλλα «επαναστατικά» αιτήματα όπως είναι το μειωμένο ωράριο για την εργαζόμενη μητέρα.

Η ΓΣΕΕ δε βλέπει πουθενά και τη μειωμένη χρηματοδότηση των Ολοήμερων Σχολείων, που εξαναγκάζει τα παιδιά να «κοιμούνται», να «τρώνε», και να «παίζουν» εκεί όπου «διαβάζουν» με την επιτήρηση δασκάλων μιας χρήσης (στην πλειοψηφία τους

αναπληρωτές και ωρομίσθιοι).

Και βέβαια οι τόσο ευαίσθητοι γραφειοκράτες της ΓΣΕΕ δε βλέπουν πουθενά και τις ανάγκες των παιδιών, παρά μόνο τις «ανάγκες» των γονιών που και πάλι τις ταυτίζουν με τις ανάγκες του κεφάλαιου και των εργοδοτών.

Τελευταία «καινοτόμα πρωτοβουλία» της ΓΣΕΕ στα εκπαιδευτικά πράγματα, που με τόσα ταρατατζούμ μας ανακοίνωσε, είναι και η ίδρυση της κακόφημης Ακαδημίας Εργασίας και Δια Βίου Μάθησης, μέσω της οποίας επιχειρεί να βάλει τορπίλη στη δημόσια πανεπιστημιακή εκπαίδευση, με τις ευλογίες ΠΑΣΟΚ και ΝΔ, που από καιρό μας βομβαρδίζουν με την ιδέα των «μηκρατικών, μη-κερδοσκοπικών» πανεπιστημίων (βλέπε Κόντρα Νο 350), ευελπιστώντας να ατονήσουν σιγά-σιγά τις αντιστάσεις μας και να αποδεχτούμε τετελεσμένα.

Αξιος λοιπόν ο μισθός των συνδικαλιστάρδων.

Γιούλα Γκεσούλη

Νέος δανεισμός για τον ΕΛΓΑ

Ο Ε. Μπασιάκος όχι μόνο συνεχίζει την πολιτική του δυσβάστακτου δανεισμού του ΕΛΓΑ, αλλά φτάνει στο σημείο να θεωρεί πετυχημένη αυτή την πολιτική. Τη Δευτέρα 11 Οκτώβρη ανακοίνωσε ότι εξασφάλισε νέο δάνειο του ΕΛΓΑ από την ΑΤΕ, ύψους 200 εκατ. ευρώ, «για την κάλυψη των αναγκών του για αποζημιώσεις και οικονομικές ενισχύσεις μέχρι 31/12/2004». Έτσι, σε διάστημα πέντε μηνών η νέα πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας υποχρέωσε τον ΕΛΓΑ να δανειστεί με επιπλέον 500 εκατ. ευρώ.

Πριν επαναλάβουμε συνοπτικά ποιες είναι οι ανάγκες του ΕΛΓΑ, είναι σκόπιμο να θυμίσουμε, ότι ο ΕΛΓΑ δεν ενισχύεται από τον κρατικό προϋπολογισμό για να δίνει αποζημιώσεις στους αγρότες, με το πρόσχημα ότι έτσι θα νοθεύταν ο ανταγωνισμός. Οι πρώτες ανάγκες, λοιπόν, είναι αυτές που αποζημιώνει ο ΕΛΓΑ, βασιζόμενος στις εισφορές των αγροτών. Σύμφωνα με τον Ν. 2945/2001 έπρεπε να δημιουργηθεί στον ΕΛΓΑ ειδικό αποθεματικό καταστροφικών κινδύνων, με χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό, για να αντιμετωπιστεί από τον ΕΛΓΑ

η δύσκολη κατάσταση που δημιουργήθηκε από τις μεγάλες καταστροφές που παρατηρήθηκαν τα τελευταία χρόνια. Η προηγούμενη πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας δεν υλοποίησε τη δέσμευσή της αυτή και συνέχισε την πολιτική του δυσβάστακτου δανεισμού του ΕΛΓΑ. Την ίδια πολιτική εφαρμόζει και ο Ε. Μπασιάκος, ξεχνώντας τις προεκλογικές δεσμεύσεις της ΝΔ.

Οι δεύτερες ανάγκες του ΕΛΓΑ είναι αυτές που κάλυπτε μέχρι το 2001 η Διεύθυνση ΠΣΕΑ (Πολιτικού Σχεδιασμού Εκτακτης Ανάγκης) με χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό, για καταστροφές στο αγροτικό κεφάλαιο και την παραγωγή σε περιπτώσεις θεομηνιών ή άλλων έκτακτων γεγονότων. Εννοείται ότι η κάλυψη αυτή ήταν περιορισμένη, μιας και δεν αποζημιώνονταν πλήρως οι

αγρότες για τις καταστροφές στο κεφάλαιο και στην αγροτική παραγωγή. Τέλος του 2001 η προηγούμενη πολιτική ηγεσία ακαίρεσε αυτή την αρμοδιότητα από την ΠΣΕΑ και έβαλε τον ΕΛΓΑ να δανίζεται για να καλύψει και αυτές τις ανάγκες. Τον υποχρέωσε δε σε δανεισμό από την ΑΤΕ. Να σημειώσουμε ακόμη, ότι υποχρεώνει τον ΕΛΓΑ, μέσω των δανειακών συμβάσεων, να πληρώνει τους τόκους

των τριών πρώτων χρόνων. Είναι άγνωστο τι θα γίνει με τα τοκοχρεολύσια, εάν δηλαδή θα καλυφτούν από τον κρατικό προϋπολογισμό. Αυτό θα φανεί στον φετινό προϋπολογισμό.

Αντί λοιπόν να πανηγυρίζει ο Ε. Μπασιάκος καλά θα κάνει: Πρώτο, να πληρώσει τους τόκους της τριετούς περιόδου χάριτος και τα τοκοχρεωλύσια όλων των δανείων του

ΕΛΓΑ. Δεύτερο, να δημιουργήσει στον ΕΛΓΑ το ειδικό αποθεματικό καταστροφικών κινδύνων, με χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό. Τρίτο, οι καλύψεις που γίνονταν από τον κρατικό προϋπολογισμό μέσω ΠΣΕΑ να συνεχιστούν και μάλιστα με την απαιτούμενη χρηματοδότηση για να αποζημιώνονται πραγματικά οι αγρότες.

Κοροϊδεύουν τους βαμβακοπαραγωγούς

Για να κρύψουν τις συνέπειες του καταστροφικού Κανονισμού

Την προηγούμενη εβδομάδα σε άρθρο με τίτλο «Στα χνάρια του ψευδο-Βαγγέλη ο Ε. Μπασιάκος» ανάμεσα στ' άλλα γράφαμε: «Δεύτερο, έδωσε χαμηλότερη εκτίμηση ηρτημένης παραγωγής, μόνο και μόνο για να εμφανίσει υψηλότερη προσωρινή ελάχιστη τιμή». Είμασταν απόλυτα βέβαιοι γι' αυτό και δεν νομίζαμε ότι ανακαλύπτουμε την Αμερική, γιατί γνωρίζαμε, ότι φέτος η μέση στρεμματική απόδοση στο βαμβάκι θα ξεπεράσει τα 320 κιλά ανά στρέμμα, όπως επίσης ότι πάγια πρακτική της προηγούμενης πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Γεωργίας, στα χνάρια της οποίας

βαδίζει ο Ε. Μπασιάκος ήταν η υποεκτίμηση της προσωρινής ηρτημένης παραγωγής σύσπορου βαμβακιού.

Δεν περιμέναμε όμως ότι θα έβγαине ο ίδιος ο ΟΠΕΚΕΠΕ στις 7 Οκτώβρη (την ώρα που εμείς ήμασταν στο τυπογραφείο) με ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του και θα ομολογούσε, ότι φέτος υποεκτίμησε κατά 10% την προσωρινή ηρτημένη παραγωγή σύσπορου βαμβακιού, που έστειλε στην ΔΕΦΙ (Δαχειριστική Επιτροπή Φυσικών Ινών), για να βγει η προσωρινή ελάχιστη τιμή που θα παίρνουν οι βαμβακοπαραγωγοί.

Τόσο η απόφαση για υποεκτίμηση της

ηρτημένης παραγωγής όσο και η απόφαση για γνωστοποίησή της έγιναν ύστερα από υπόδειξη του Ε. Μπασιάκου. Με το που έδωσε η Ελλάδα στη ΔΕΦΙ μέση στρεμματική απόδοση 285 κιλά ανά στρέμμα, αυτή αποφάσισε ότι η προσωρινή ελάχιστη τιμή που πρέπει να παίρνουν τουλάχιστον οι αγρότες μέχρι τις 15 Δεκέμβρη είναι 225 δρχ. Εάν δεν έκαναν την υποεκτίμηση της μέσης στρεμματικής απόδοσης κατά 10%, η προσωρινή ελάχιστη τιμή θα ήταν μόνο 154 δρχ. και θα φαινόταν για μια ακόμη φορά οι καταστροφικές συνέπειες του Κανονισμού για το σύσπορο βαμβάκι.

Φυσικά, ο υπουργός το έκανε αυτό για να καλύψει και να εκτονώσει το κίνημα των βαμβακοπαραγωγών και όχι για να προστατεύσει το εισόδημά τους. Παρασκηνιακά, στελέχη του ΟΠΕΚΕΠΕ και του υπουργείου, για να δικαιολογήσουν την υποεκτίμηση της στρεμματικής απόδοσης, λένε ότι το μέτρο αυτό δεν είναι οριζόντιο και ότι το πήραν για να αποτρέψουν το φούσκωμα της παραγωγής. Ο τελευταίος ισχυρισμός είναι κάλπικος, γιατί ο Ε. Μπασιάκος δίνοντας στους παραγωγούς το δικαίωμα να διακινούν πέντε δηλώσεις, άνοιξε έτσι κι αλλιώς το δρόμο στο φούσκωμα.

Από ίνδαλμα λαμόγιο;

Την επταύριο της απόρριψης της δεύτερης αίτησης της ΑΕΚ για υπαγωγή στο άρθρο 44, ο Ντέμης σε μια παραληρηματική συνέντευξη Τύπου κήρυξε τον ανένδοτο αγώνα ενάντια σε όσους υπονομεύουν το μέλλον της ομάδας και τον εμποδίζουν να κάνει πραγματικότητα το σχέδιό του, να γίνει δηλαδή ιδιοκτήτης της ΑΕΚ χωρίς να βάλει το χέρι στην τσέπη. Δεν άργησε όμως να βγάλει τα φουσκλίκια του αγώνα και να συναντηθεί με τον Ορφανό (για τον οποίο είχε αφήσει σαφείς αιχμές, ότι κάνει ό,τι είναι δυνατόν για να καταστρέψει την ΑΕΚ), εκφράζοντας μάλιστα μετά το τέλος της συνάντησής τους την αισιοδοξία του, ότι υπάρχει λύση και θα βρεθεί πολύ σύντομα, αφού υπάρχει καλή διάθεση και από τις δυο πλευρές.

Όπως καταλάβατε, ο Ντέμης έκανε μια από τις μεγάλες κωλοτούμπες της ζωής και πλέον «συναντιέται» (λόγω της συμπάθειας που έτρεφε η στήλη στον ποδοσφαιριστή Ντέμη δεν χρησιμοποιούμε το ρήμα γλύφει) με αυτούς που έφτυνε. Είχαμε γράψει την εποχή που ο νυν πρόεδρος εκδήλωσε το ενδιαφέρον του να αναλάβει τις τύχες της ΑΕΚ, ότι αν συμβεί κάτι τέτοιο, πολύ γρήγορα θα χάσει την πολύ καλή εικόνα που είχε γι' αυτόν η πλειοψηφία των φιλάθλων, ανεξάρτητα συλλογικής προτίμησης. Από τη στιγμή που ανέλαβε να διοικήσει μια καπιταλιστική επιχείρηση και μάλιστα μια χρεοκοπημένη επιχείρηση, ήταν κάτι παραπάνω από βέβαιο ότι θα λειτουργούσε με το αποκρουστικό πρόσωπο του καπιταλιστή που επιδιώκει με κάθε τρόπο και μέσο το μέγιστο δυνατό κέρδος και ότι θα άφηνε στην άκρη το συναίσθημα και τον ρομαντισμό που τον χαρακτήριζε σαν ποδοσφαιριστή. Νομίζω ότι η δικαίωση ήρθε γρηγορότερα από όσο υπολογίζαμε.

Ο πρόεδρος Ντέμης δεν έχει καμιά ομοιότητα με τον ποδοσφαιριστή Ντέμη που όλοι θαυμάζαμε. Η συμπεριφορά του απέναντι στους πρώην συμπαίχτες του το καλοκαίρι, η οποία είχε σαν αποτέλεσμα το ντου των οργανωμένων οπαδών της ομάδας στους Θρακομακεδόνες και το παρ

αλιγό λιντσάρισμα όσων παιχτών δεν δέχτηκαν το συμβιβασμό που απαιτούσε, η απαίτησή του να του χαριστούν τα χρέη της ομάδας, αλλά και η αλλαγή της στάσης του απέναντι στην Original που τον στήριξε από τη πρώτη στιγμή στην προσπάθειά του (δεν διάτασε να πάρει σαφή και ξεκάθαρη θέση υπέρ των Different στην κόντρα τους με την Original),

βήμα γοργό και αφεπόμερο και κάποιες ενέργειές του που δείχνουν ότι ετοιμάζεται να καβαλήσει το καλάμι (για κάποιους το έχει ήδη καβαλήσει).

Δυστυχώς γι' αυτόν, όσο συνεχίζεται η οικονομική κρίση στην ομάδα, θα είναι ανα-

Από την Πόλη έρχομαι και στην κορφή το άρθρο 44

δείχνουν ότι όλα έχουν αλλάξει.

Το τελευταίο διάστημα ο Ντέμης, κάτω από το βάρος των δυσμενών οικονομικών δεδομένων για την ομάδα, συμπεριφέρεται όπως όλα τα λαμόγια που λυμαίνονται το ελληνικό ποδόσφαιρο. Ψευδοταμπουκάδες, μαγκιά, «απειλές» εναντίον όσων δεν δέχονται να χαρίσουν τα χρέη της ΑΕΚ, χρησιμοποίηση των οργανωμένων οπαδών της ομάδας ως μοχλού πίεσης, όλα αυτά έχουν κυριαρχήσει, κάνοντας μακρινή ανάμνηση τον Ντέμη που είχαμε όλοι αγαπήσει. Ηδη, μια πολύ μεγάλη μερίδα των φιλάθλων που δεν είναι οπαδοί της ΑΕΚ έχει άρει την εκτίμησή της στο πρόσωπό του και τον ταυτίζει με τους υπόλοιπους. Για να είμαστε δίκαιοι απέναντί του θα πρέπει να παραδεχτούμε ότι όλα αυτά γίνονται από την αγάπη του για την ΑΕΚ, όμως δεν πρέπει να ξεχνάμε αφενός ότι ο δρόμος προς την κόλαση είναι στρωμένος με τις καλύτερες των προθέσεων και ο Ντέμης τον βαδίζει με

γκασμένους να καταφεύγει σε μαϊμού ανένδοτους και θεαματικές κωλοτούμπες, προκειμένου ο ίδιος να παραμείνει πρόεδρος της ΑΕΚ και η ΑΕΚ στην επαγγελματική κατηγορία. Όσο για το «διάλογο», τις «συμφωνίες» και τις «συναινετικές λύσεις», που θα σώσουν την ομάδα από την καταστροφή, καλό θα είναι οι οπαδοί της να μην παραμυθιάζονται. Αρκεί να θυμηθούμε τους όρους με τους οποίους έγινε η ρύθμιση των χρεών του Ολυμπιακού μετά τον Κοσκωτά. Εκτός από τα φράγκα που πλήρωσαν, οι ερυθρόλευκοι χρειάστηκαν και δέκα πέτρινα χρόνια (οι παλιότεροι θα θυμούνται τις φήμες για συμφωνία κυρίων, προκειμένου οι Βαρδινογιάννηδες να δεχτούν να χορηγηθεί «οξυγόνο» στον αιώνιο αντίπαλό τους), μέχρι να χαμογελάσει και πάλι το χεϊλάκι τους. Για το λόγο αυτό, ας ψάξουν άλλο τρόπο να βοηθήσουν την ομάδα τους και ας σταματήσουν να συμπεριφέρονται σαν ιδιωτικός στρατός του Ντέμη.

Πάπιας

■ ΚΙΜ ΚΙ ΝΤΟΥΚ

Samaritan girl

Είναι αλήθεια ότι η προηγούμενη ταινία του Κιμ Κι Ντουκ, «Ανοιξη Καλοκαίρι, Φθινόπωρο, Χειμώνας... και Ανοιξη», παρότι εξυμνήθηκε, δεν ήταν το καλύτερο διαπιστευτήριο για μας. Όμως το «Samaritan Girl» είναι σαφώς πολύ καλύτερο. Η ιστορία διαδραματίζεται στη σύγχρονη Κορέα, όπου δυο μαθήτριες, προκειμένου να μαζέψουν χρήματα για ένα ταξίδι στην Ευρώπη, καταφεύγουν στην πορνεία. Όταν η μια σκοτώνεται σε αστυνομικό μπλόκο, στην προσπάθειά της να ξεφύγει, η φίλη της αποφασίζει να επιστρέψει τα χρήματα σ' όλους τους πρώην πελάτες της νεκρής...

Ο ιδιαίτερος ατμοσφαιρικός και ποιητικός τρόπος «γραφής» του Κορεάτη σκηνοθέτη χαρακτηρίζει και αυτή την ταινία του, μόνο που αυτή τη φορά είναι πιο σύγχρονος και πιο πειστικός. Μάλλον η καλύτερη κινηματογραφική πρόταση της εβδομάδας.

■ ΡΙΤΣΑΡΝΤ ΛΙΝΚΛΕΪΤΕΡ

Πριν το ηλιοβασίλεμα

Σίκουελ της ταινίας «Πριν το ξημέρωμα» που προβλήθηκε το 1995. Σ' αυτή, δυο νέοι συναντώνται τυχαία στη Βιέννη, περνούν τη βραδιά μαζί και χωρίζουν πριν την ανατολή του ήλιου. Η υπόσχεση που αντάλλαξαν, να ξαναβρεθούν μετά 6 μήνες, δεν πραγματοποιήθηκε ποτέ. Εννιά χρόνια μετά ξαναβρίσκονται στο Παρίσι και μέσα σε μια μέρα, σε πραγματικό χρόνο, καλούνται να συμπληρώσουν το κενό, να γεφυρώσουν την απουσία και να εξερευνήσουν ο ένας τον χαρακτήρα του άλλου.

Παρότι υπάρχει μια ντοκιμαντερίστικη αίσθηση, μια φρεσκάδα στους διαλόγους, ένας ρεαλισμός στους χαρακτήρες και φυσικά η ταινία απέχει από μια τυπική ρομαντική κομεντί, το Χόλιγουντ δεν είναι τόσο μακριά... Πέρα από τις συνήθειές του, το Χόλιγουντ μοιάζει αυτή τη φορά να «φιλοσοφεί» πράγμα που το κάνει ξωφαλτσα, ανέμελα, επιφανεϊακά, δηλαδή απλώς «αμπελοφιλοσοφεί»...

■ ΣΤΙΒΕΝ ΧΟΠΚΙΝΣ

Η ζωή και ο θάνατος του Πίτερ Σέλερς

Μια βιογραφία του βρετανού ηθοποιού Πίτερ Σέλερς, που αποδεικνύει για μία ακόμα φορά ότι το ταλέντο δεν συμβαδίζει ούτε με την ευφροσύνη ούτε με τον καλό χαρακτήρα. Δύστροπος, κυκλοθυμικός και εγωιστής, ο Σέλερς ήταν συν τοις άλλοις και αρκετά ανόητος, ώστε για κάθε βήμα στη ζωή του να συμβουλευέται μέντιουμ. Οι μόνοι σκηνοθέτες με τους οποίους κατάφερε να συνεργαστεί στοιχειωδώς ήταν οι Στάνλεϊ Κιούμπρικ και Μπλέικ Εντουαρντς.

Ο Τζέφρι Ρας, που υποδύθηκε το ρόλο, αποδείχθηκε πραγματικός χαμαιλέων, μιμούμενος όχι μόνο τη φωνή και την περσόνα του Σέλερς, αλλά και τις διάφορες μεταμορφώσεις του. Πραγματικά ρόλος για... Οσκαρ. Όσο για την ταινία ήταν μια πλήρης βιογραφία, όσο κι αν μια βιογραφία ενδιαφέρει συνήθως ένα περιορισμένο κοινό.

■ ΤΟΝΙΣΚΟΤ

Διά πυρός και σιδήρου

Θρίλερ με φόντο το σύγχρονο Μεξικό, όπου πρώην επαγγελματίας δολοφόνος της CIA απογοητευμένος από τα πάντα, αναλαμβάνει σωματοφύλακας εννιάχρονης γόνου πλούσιας οικογένειας στην πόλη του Μεξικού όπου οι απα-

ΚΟΥΦΑΛΕΣ, ΔΕΝ ΞΟΦΛΗΣΑΜΕ! (Οι λογαριασμοί παραμένουν ανοιχτοί) ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ υπάρχει κι από κει!

ΦΑΣΟΥΤΥΚΟΠΟΥΣ

◆ Τελικά, δεν είμαι γω σεξιστής. Αυτές είναι φεμινίστριες!

◆ Νταβατζή μου, αδερφέ μου, κάτι για την μίζα πέμου.

◆ «Εφ(ι)αλτήριο για νέους αγώνες». (Ελαφρά παραλλαγμένος τίτλος του ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ, 10/10/04). (Και προ παντός την ελληνική σημαία μπροστά. Μη χάσετε!).

◆ Εδώ καίγεται το μεις την νι μας και η ΓΣΕΕ «χτενίζεται» (κωλολαμβία).

◆ «Δημοψήφισμα για το ευ-

αντικαταθλιπτικών στην Αγγλία και την Ουαλία, 1998-2000", οι περισσότεροι θάνατοι από αντικαταθλιπτικά φάρμακα ήταν αποτέλεσμα αυτοκτονίας (80%). Τα τρικυκλικά αντικαταθλιπτικά ήταν υπεύθυνα για περισσότερους θανάτους από ό,τι τα άλλα αντικαταθλιπτικά (12 ανά εκατομμύριο συνταγών)» (British Journal of Psychiatry, τ. 184, σ. 41-47, 2004).

◆ «Ιντιφάντα ταξική - όχι εθνικιστική» είναι ο κεντρικός τίτλος της εφημερίδας «Μαύ-

«Αττικής Οδού ΑΕ» (ολοσελιδη διαφήμιση - στην τελευταία σελίδα της εφημερίδας).

◆ Μια κατάληψη εργοστασίου είναι σοβαρή υπόθεση (κατάληψη εργοστασίου Fanco). Το να ανακηρύσσεται («ΠΙΝ», 10/10/04) μία από τις «ηρωικές σελίδες του εργατικού κινήματος» -έτσι απομονωμένα- και, κυρίως, για να αδιαφορήσουμε για το ζήτημα που έχουμε να αντιμετωπίσουμε ΟΛΟΙ (εκτός αν μερικοί βγάλουν την ουρά τους απ' έξω) πλέον, αυτό της συλ-

◆ «Επιδoteίται ένας κλάδος εργαζομένων (σ.σ. εννοεί τον ΟΤΕ) που έχει ικανοποιητικές συντάξεις ενώ ο κρατικός προϋπολογισμός δεν είναι τόσο γενναιοδωρος απέναντι σε άλλους ασφαλισμένους...» (Γ. Κύρτσος, στην κυρτσοεφημερίδα, 06/10/04). Είπαμε: τί Γιώργος, τί Γιωργάκης.

◆ «Το κράτος δεν είναι ο εχθρός που θα πολεμήσουμε, αλλά ο ομολογός μας που θα συζητήσουμε» (Λούκα Καζαρίνι - εκπρόσωπος των Tute Bianche, «Λευκές Φόρμες». Εφημερίδα «Il Gazzettino», 23/04/98).

◆ «Αυτά τα στοιχεία... δρώντας ατιμώρητα πολλαπλασιάζουν τις επιθετικές ενέργειες... Η γαλλική ΑΤΤΑΚ καταδικάζει αυτά τα προβοκατόρικα στοιχεία...» (ΑΤΤΑΚ Γαλλίας, ανακοίνωση, 20/07/01).

◆ Στη δράση κολλάει το σίδερο.

Η ριζοσπαστική αριστερά...

...και η χαρούμενη αριστερά κάνουν την...

ρωσύνταγμα» (ή η λατρεία για την καλπότρυπα είναι «άλλο φρούτο»).

◆ Εντάξει, ΣΕΚ βλέπουμε κι ακούμε. ΣΕΚ(Σ) δεν [ΣΕΚ(συνεργαζόμενοι)].

◆ Λιάνα, γροθιά κι ελληνική σημαία, για μια Ελλάδα νέα!

◆ Ο βασιλιάς έχασε το στέμμα του. Καιρός να χάσει και το κεφάλι του.

◆ Πάρε ένα χάπι, if you want to be happy. Ομως: «Οι θάνατοι από αντικαταθλιπτικά εξακολουθούν να αποτελούν σημαντικό ποσοστό των θανάτων που σχετίζονται με τη λήψη φαρμάκων... Σύμφωνα με τα αποτελέσματα της μελέτης "Θάνατοι που σχετίζονται με αντικαταθλιπτικά και συνταγογράφηση

ρα γράμματα» (φθινόπωρο 2004). Προφανώς λείπει η διαλεκτική του συγκεκριμένου...

◆ «Κάτι νέο κινείται στην αριστερά» γράφει το (ένθετο) περιοδικό της ΕΠΟΧΗΣ, «ευτορία». Μάλλον κάτι σάπιο μυρίζει στο βασιλείο της Ευρωλάνδης... κάτι σαν φόβος κοριός...

◆ Στο ίδιο ένθετο η γνωστή κ. Λουτσιάννα Καστελίνα, αγωνιστής για τον εορταστικοπανηγυριώτικο χαρακτήρα-εκφυλισμό διάφορων κινηματικών, λέει: «Φέρτε πίσω την πολιτική».

◆ Και να μην ξεχνάμε ότι η ΕΠΟΧΗ (3/10/04) κυκλοφόρησε με την ευγενική χορηγία της

λογικής ευθύνης, ε, τότε vrace rizi...

◆ Στην Ιταλία Επανίδρυση, εδώ ΣΥΝ (κυρίως Μιχ. Παπαγιαννάκης): «Ερώτηση: Μπορείτε δηλαδή να βρείτε συγγενική άποψη στη ΝΔ; Απάντηση: Δεν εννοώ αυτό. Πάρτε για παράδειγμα το πολιτικό ρεύμα που λέγεται φιλελευθερισμός... Σε πάρα πολλά ζητήματα όμως έχει συγγενικές απόψεις με την αναγεννητική Αριστερά... Ερώτηση: Σας ενδιαφέρει η συμμετοχή στην κυβέρνηση; Απάντηση: Βεβαίως.» (από συνέντευξη του Μιχ. Παπαγιαννάκη στον Χρίστο Μάτη, CITY PRESS, 05/10/04).

◆ Θετική η τελευταία ταινία του Μουρ(άτου Δημοκρατικού) κατά την Θέμιδα του «Λαϊκού Δρόμου» (2/10/04). Εκτός από τον Τσόμκι η «μεγάλη δημοκρατική παράταξη» των ΗΠΑ έχει χώρο και γι' άλλους...

◆ Και ο Σαββόπουλος (60 χρονών άνθρωπος) να αναρωτιέται ακόμα τί να παίξει...

Βασίλης

γωγές έχουν γίνει οργανωμένη προσοδοφόρα βιομηχανία. Η μικρή δεν αποφεύγει το μοιραίο και ο σωματοφυλάκας της (Ντένζελ Ουάσιγκτον) περνά «διά πυρός και σιδήρου» για να τη σώσει. Καλογυρισμένο τυπικό αμερικάνικο θρίλερ που απλώς βλέπεται, αν δεν έχει κανείς τίποτα καλύτερο να κάνει.

■ ΝΤΕΪΒΙΝΤ ΕΛΙΣ

Τελευταία κλήση

Μια γυναίκα που έχει απαχθεί για άγνωστους λόγους επιλέγει τυχαία ένα άγνωστο νούμερο από μια διαλυμένη συσκευή κι ένας νεαρός άνδρας μπαίνει στην περιπέτεια να τη βρει και να τη σώσει. Η Κιμ Μπάσιντζερ, που ενσαρκώνει σε αρκετά ώριμη ηλικία το ρόλο της γυναίκας, αδυνατεί να δώσει πνοή σ' αυτό το χωρίς καμιά ιδιαιτερότητα αστυνομικό θρίλερ.

Ελένη Σταματίου

◆ **Ασυμβίβαστα, ελεύθερα, δυνατά. 30 χρόνια δημιουργίας (ΔΑΠ-ΝΔΦΚ)**

◆ **Το πρόγραμμα των χειμερινών εξετάσεων μπορείτε να το προμηθευτείτε από τα τραπέζια της ΔΑΠ και το site.**

Το πρώτο μέρος είναι σε ιλουστρασιόν αφίσα με τα γαλάζια της χρώματα. Το δεύτερο μέρος είναι ένα τεράστιο ακριβέτο που δεσπόζει στο χώρο. Οχι, δεν έχουν χάσει οι λέξεις τη σημασία τους στην εποχή μας. Ακόμα και οι πιο αφηρημένες έννοιες αποκτούν συγκεκριμένο περιεχόμενο, όταν αναρωπιέσαι γιατί και για ποιον τις διατυπώνει, τις αναφέρει κάποιος. Ασυμβίβαστα, ελεύθερα, δυνατά, ονειρεύεται ο ΔΑΠίτης για την κοινωνική τάξη που εκπροσωπεί και μέσα σ' αυτή την ονειρεμένη του νιρβάνα την πρωτοκαθεδρία έχει ο εαυτός του. Ασυμβίβαστος, ελεύθερος, δυνατός, για πλούτο, δύναμη και δόξα. Οι εποχές όμως έχουν αλλάξει. Οι μεγάλες λέξεις, ακόμα και πιο αφηρημένες, είναι ανέκδοτα στο στόμα του ΔΑΠίτη και της ΔΑΠίτισσας. Γι' αυτό απλά τις μεταχειρίζονται στο στυλ «ε, λέμε και καμιά μαλακία για να περνάει η ώρα». Για το μάρκετινγκ είναι όλη η ιστορία, για την ψήφο. Το μαγαζί, αυτό το μεγάλο... το πρώτο μαγαζί, το μόνο που μπορεί να πουλήσει είναι καμιά μικροεκδούλευση. Η καλύτερη γραμματεία της σχολής.

◆ **Η Αθήνα άλλαξε - Εμείς συνεχίζουμε στον ίδιο ρυθμό (Δήμος Αθηναίων)**

Μπορεί ο μπαμπάς βρυκόλακας να λέει ότι ο λαός πρέπει να ακούει την αλήθεια για να πάει μπροστά ο τόπος -την Μητσοτακείκη αλήθεια εννοεί ο βρυκόλακας- αλλά η Ντορούλα (η φακλαντορούλα) έχει στόχους και φιλοδοξίες. Γι' αυτό, να μην ακολουθεί τη Μητσοτακεία γραμμή, όπου την βολεύει, αλλά και το παραμύθι, παραμύθι. Τί άλλαξε δηλαδή στην Αθήνα; Καθαρίστηκε η βιτρίνα λόγω ολυμπιάδας. Ολα τα άλλα αλλάζουν προς το χειρότερο. Ακόμα και το κυκλοφοριακό ξαναγύρισε στην προ ολυμπιάδας εποχή. Αλλά η Ντόρα είναι φιλόδοξη πολιτικός. Θα βοηθήσει τον τόπο να πάει μπροστά. Όταν κυβερνήσει, τα προβλήματα θα αρχίσουν να λύνονται. Οπως λύθηκαν ή όπως λύνονται τα προβλήματα του λαού της Αθήνας. Κανένας εθελοντής, ρε παιδιά;

◆ **Αναιρούμε τον κόσμο τους, παλεύουμε για την ανατροπή του (ΝΑΡ - Νεολαία Κομμουνιστική Απελευθέρωση)**

Γιατί, όμως, πολλοί ισχυρίζονται ότι δεν πουλάνε μόνο παραμύθια και μεγαλοστομίες οι αστικές δυνάμεις; Οτι και οι αριστεροί άλλα λένε και άλλα κάνουν; Οτι οι διακηρύξεις από τις πρακτικές απέχουν παρασάγγας; Ελα τώρα μωρέ! Παραμύθια των συμβιβασμένων είναι όλα αυτά! Προφάσεις εν αμαρτίαις! Για να δικαιολογήσουν την αυταπάτη τους. Αφού η προκήρυξη του ΝΑΡ και της νεολαίας του αναφέρει με τη μεγαλύτερη σαφήνεια και κατηγορηματικότητα, ότι «η τεράστια επιχείρηση καταστολής των δημοκρατικών μας δικαιωμάτων, οι μεσαιωνικές εργασιακές σχέσεις, η καταστροφή του περιβάλλοντος, η ντόπα, ο εθελοντισμός δεν είναι κάτι που θα αφήσουμε πίσω μας αλλά κάτι που θα βρούμε να γιγαντώνεται μπροστά μας». Δεν είναι ότι λένε παραμύθια τα παιδιά. Είναι ότι η τεράστια επιχείρηση καταστολής των δημοκρατικών μας δικαιωμάτων, που γιγαντώνεται μπροστά τους, τους εμποδίζει να δουν τί γίνεται κατά Κορυδαλλό μεριά. Αλλωστε, όπως σωστά λένε οι πρώην σύντροφοί τους, του ΚΚΕ, πρόκειται για πράκτορες των Αμερικάνων. Το ΝΑΡ έχει αποδείξει χιλιάδες φορές ότι αυτό που λέει το εννοεί. Εγγυημένα πράγματα.

Ορθίος δεν περιγράφεται με λόγια. Πολύ λίγο μπορεί να αποτυπωθεί σε μια φωτογραφία. Όταν ένα δεκάχρονο παιδί δέχεται μια σφαίρα στο στήθος μέσα στο σχολείο του, τί άλλο χρειάζεται η «διεθνής κοινή γνώμη» για να ξεσηκωθεί;

Όταν ένα δεκατριάχρονο κορίτσι βαδίζει πηγαίνοντας στο σχολείο του και γίνεται κόσκινο από τις σφαίρες μιας ολόκληρης περιπόλου (20 βολίδες έβγαλαν οι γιατροί από το άψυχο κορμί του), τί άλλο χρειάζεται η «δημοκρατική Δύση» για να ξεσηκωθεί;

Στη Γάζα συντελείται μια γενοκτονία. Τα παραδείγματα των δυο παιδιών, που σκοτώθηκαν μέσα στο σχολείο ή πηγαίνοντας για το σχολείο, είναι μόνο η κορυφή του παγόβουνου. Σύμφωνα με εκτιμήσεις των υπηρεσιών του ΟΗΕ, οι νεκροί της τελευταίας σιωνιστικής επιδρομής φτάνουν ήδη τους 118. Ανάμεσά τους είναι τουλάχιστον 18 παιδιά κάτω των 16 ετών. Πολλοί περισσότεροι είναι οι τραυματίες. Ο ίδιος ο

τη 10χρονη μαθήτριά, γιατί από το σχολείο εβλήθη βλήμα όλμου εναντίον τους! Όμως, η υπηρεσία του ΟΗΕ που λειτουργεί το σχολείο δήλωσε κατηγορηματικά ότι ο ισχυρισμός των Σιωνιστών είναι ψευδής. Σιγά που θα κώλωναν οι Σιωνιστές. Κατηγόρησαν την UNRWA, την υπηρεσία του ΟΗΕ για τους Παλαιστίνιους πρόσφυγες, ότι επέτρεψε σε Παλαιστίνιους να χρησιμοποιήσουν ασθενοφόρο της για να μεταφέρουν μια ρουκέτα! Όπως καταλαβαίνετε, έφτιαξαν ήδη το άλλοθι για το ασθενοφόρο που θα γαζώσουν την επόμενη φορά, όπως έχουν ξανακάνει στο παρελθόν.

Ας σημειωθεί ότι ο επικεφαλής της UNRWA κάλεσε από την Ιορδανία τη σιωνιστική κυβέρνηση «να ζητήσει συγγνώμη» για τις ψευδείς κατηγορίες που εκτόξευσε κατά της υπηρεσίας του ΟΗΕ. Εννοείται, πως το αυτί του Σαρόν δεν ίδρωσε. Η σιωνιστική κυβέρνηση συνεχίζει ανενόχλητη τη γενοκτονία, ενώ οι μυστικές υπηρεσίες

Σκηνές

Δευτέρα, 11 Οκτώβρη 2004, φυλακές Κορυδαλλού, δικαστική αίθουσα υψίστης ασφαλείας. Τελευταίο διάλειμμα. Το δικαστήριο έχει αποσυρθεί και διασκέπτεται επί του αιτήματος για αναστολή έκτισης της ποινής των τεσσάρων κατηγορούμενων, που ήδη έχουν καταδικαστεί σε 25ετή κάθειρξη. Το κλίμα δεν είναι καθόλου αισιόδοξο, μετά τα όσα προηγήθηκαν στη φάση της επιμέτρησης των ποινών. Οι πιο αισιόδοξοι (ελάχιστοι) τρέφουν κάποιες ελπίδες μόνο για τον Τσιγαρίδα (για λόγους υγείας) και την Αθανασάκη (επειδή καταδικάστηκε κατά πλειοψηφία).

Ο ίδιος ο Τσιγαρίδας δεν τρέφει καμιά ελπίδα. Δείχνει πως το θέμα δεν τον ενδιαφέρει. Ηρεμος, χαμογελαστός, κάνει καλαμπούρια με την οικογένειά του, τους συγγενείς, τους φίλους και τους συντρόφους που τον περιστοιχίζουν. Τους δίνει κουράγιο. Παράξενη εικόνα. Αυτός που θα πάει φυλακή και ξέρει καλύτερα από τον καθένα την κατάσταση της υγείας του να δίνει κουράγιο σε εκείνους που θα είναι ελεύθεροι.

Το νευρικό χτύπημα του κουδουνιού προαναγγέλλει την έλευση της ώρας μηδέν. Αγκαλιάζει και φιλάει τη γυναίκα του, τα παιδιά του, συγγενείς, φίλους, συντρόφους. Βαδίζει γρήγορα προς την πόρτα της δικαστικής αίθουσας, χαιρετώντας χαμογελαστός όσους του απλώνουν το χέρι. Στην πόρτα κοντοστέκεται, τραβάει μια βαθιά ρουφηδιά από το τσιγάρο και το σβήνει πατώντας το στο πάτωμα. Βαδίζει γρήγορα προς το χώρο των κατηγορούμενων κρατώντας με το χέρι τα διαχωριστικά κάγκελα. Κίνηση ανθρώπου που δεν βλέπει καλά, αλλά δεν θέλει να το δείξει. Θέλει να τον θυμούνται όλοι όρθιο, όπως είπε όταν πήρε το λόγο να δευτερολογήσει και η πρόεδρος του ζήτησε να μιλήσει καθιστός. (Αλήθεια, αυτός που κρίθηκε ότι δεν θα μπορούσε να μιλήσει όρθιος για ένα δεκάλεπτο, πώς κρίθηκε ικανός να κλειστεί σε ένα υπόγειο κελί απομόνωσης;).

Η εκφώνηση της απόφασης δεν κρατάει ούτε ένα λεπτό. Οι δικαστές φεύγουν σχεδόν τρέχοντας, υπό τις αποδοκιμασίες του ακροατηρίου. Επικρατεί ένας μικροπανικός. Μπάτσοι και ανθρωποφύλακες κάνουν κλοιό, οι συνήγοροι μιλούν με τους εντολείς τους και τους αποχαιρετούν, οι κρατούμενοι -πλέον- χαιρετούν τους συγγενείς τους με νεύματα και ένας-ένας παίρνουν το δρόμο για τα λευκά κελιά. Μια ψηλή φιγούρα μένει μόνο στο βάθος, ακριβώς μπροστά από την έδρα των δικαστών. Μαύρο παντελόνι, μαύρο μακό μπλουζάκι, όλα μαύρα, που τονίζουν πιο πολύ τα λευκά μαλλιά και γένεια. Κι εκείνο το χαμόγελο στο πρόσωπο να το κάνει ακόμα πιο φωτεινό. Σκκώνει το χέρι ψηλά. Σφιγμένη η γροθιά, πάντα χαμογελαστό το πρόσωπο. Δεν λέει λέξη. Δεν χρειάζονται λέξεις αυτή την ώρα. Η σπκωμένη γροθιά είναι το μήνυμα. «Δεν μετανιώνω για τίποτα». «Ο μόνος χαμένος αγώνας είναι αυτός που δεν έγινε». Η ψηλή μαύρη φιγούρα με τα ολόλευκα μαλλιά και γένεια κάνει μεταβολή και βαδίζει αποφασιστικά τα τελευταία βήματα. Μας αφήνει σαν τελευταία εικόνα την υψωμένη γροθιά.

Λίγα λεπτά αργότερα, έξω από τις φυλακές, μπροστά στις κάμερες, ο συνήγορός του Σ. Καμπάνης διαβάζει τη δήλωση που του ενεχείρησε την τελευταία στιγμή: Η φυλακή δεν με τρομάζει, αρχίζω από αύριο απεργία πείνας. Κεραυνός για την οικογένειά του. Δεν ήξεραν τίποτα. Το έμαθαν μαζί με την τηλεόραση. Τα μάτια βουρκώνουν. Τα σαγόνια σφίγγονται. Είναι ζήτημα αξιοπρέπειας. Δεν του αντιστοιχούν δάκρυα και εκκλήσεις. Επέλεξε να δώσει μια ακόμα μάχη, όπως ο ίδιος έκρινε. Χρήστο, σε περιμένουμε...

Π.Γ.

Γενοκτονία στη Γάζα

αρχιποικριτής Κόφι Ανάν αναγκάστηκε να δηλώσει ότι «θρηνεί για τα πολλά παιδιά που έχουν σκοτωθεί ή τραυματιστεί σε αυτές τις επιχειρήσεις».

Αποθρασυμένοι οι Σιωνιστές έχουν μια δικαιολογία ακόμα και για τα πιο στυγερά εγκλήματα. Γάζωσαν με ριπές το σχολείο και σκότωσαν

της, όπως αποκάλυψε η «Χα-αρέτζ», κάνουν ρελάνς με μια έκθεση που κατηγορεί την ΕΕ ότι επιχειρεί «να μειώσει τη διεθνή θέση του Ισραήλ σε ένα καθεστώς παρία, που θα θυμίζει τη Νότια Αφρική της εποχής του απαρτχάιντ».

Όσο για την περίπτωση που γάζωσε την 13χρονη μαθήτριά στο δρόμο προς το scho-

λείο, το έκανε... κατά λάθος. Η τιμωρία ήταν να τεθεί σε διαθεσιμότητα ο επικεφαλής της!

Γιατί, άραγε, απορούμε για το αιματηρό χτύπημα κατά ισραηλινών τουριστών στην Τάμπτα της Αιγύπτου; Γιατί απορούμε για το αιματηρό χτύπημα στη Μαδρίτη; Γιατί βάζουμε τους εαυτούς μας

στη θέση των «αθώων» και «ανυποψίαστων»; Μπροστά στα μάτια μας συντελείται ένα έγκλημα κι εμείς το παρακολουθούμε απαθείς ως τηλεοπτική ειδηση. Το πολύ να εκφράσουμε ιδιωτικά τη θλίψη μας. Δεν διαμαρτυρόμαστε καν. Δεν πιέζουμε τις κυβερνήσεις μας. Ετσι, γινόμαστε συνένοχοι κι ας μη θέλουμε να το παραδεχτούμε.

■ Φυλακές Σμύρνης

Αιματηρή εξέγερση

Συγκεκριμένη ήταν η κατάσταση την ώρα που έκλεινε η ύλη της «Κ» σχετικά με τις πληροφορίες που ερχόταν από τις φυλακές της Σμύρνης. Το βέβαιο είναι πως έγινε μια ακόμα εξέγερση κρατούμενων, η οποία είναι αιματηρή. Δημοσιογραφικές πληροφορίες έκαναν λόγο για 6 νεκρούς κρατούμενους, ύστερα από την επέμβαση της τουρκικής στρατοχωροφυλακής, ενώ επίσημα το τουρκικό κράτος μιλούσε για πέντε τραυμα-

τίες και τρεις φύλακες ομήρους των εξεγερμένων κρατούμενων.

Δεν γνωρίζουμε, επίσης, τί ακριβώς χαρακτήρα είχε η εξέγερση. Αν πρόκειται για εξέγερση των πολιτικών κρατούμενων ή για γενικευμένη εξέγερση στη φυλακή. Το βέβαιο είναι ότι οι τουρκικές φυλακές εξακολουθούν να είναι κολαστήρια, όπου οι κρατούμενοι, πολιτικοί και «ποινικοί», μαρτυρούν καθημερινά. Αυτό, όμως, ουδολώς απασχολεί

τη «δημοκρατική» Ευρώπη, η οποία προχωρά κανονικά τις διαπραγματεύσεις για το ενταξιακό καθεστώς της Τουρκίας, έχοντας ξεχάσει τις παλιές προφάσεις για την παραβίαση των ανθρωπινων δικαιωμάτων στην Τουρκία. Ζούμε στην εποχή της αντιπρομοκρατικής σταυροφορίας και κάθε κουβέντα για ανθρώπινα δικαιώματα απαγορεύεται.

Φανταζόμαστε πως όταν θα διαβάσετε την «Κ» θα γνωρίζετε περισσότερα.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, 8663100, FAX 8663110

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΕΝΕΛΑΟΥ 1 ΚΑΙ ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.geocities.com/newspaper_kontra, e-mail: newspaper_kontra@yahoo.com

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: ΑΓ. ΑΝΝΗΣ 24 - ΑΙΓΑΛΕΟ

